

PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA DO DEPARTAMENTO DE PORTUGUÉS

Curso 2024-2025

Índice xeral

1. Introducción:

- a. Cadro legislativo
- b. Contexto educativo

2. Modalidades ofertadas:

- a. Cursos anuais
- b. Cursos semipresenciais
- c. Cursos para o Público en Xeral
- d. Cursos para profesorado
- e. Cursos a distancia

3. Programación por niveis:

a. Nivel Básico: A1 e A2

- i. Definición do nivel
- ii. Obxectivos xerais
- iii. Nivel A2

1. Obxectivos específicos:

- a. Actividades de comprensión de textos orais
- b. Actividades de produción e coprodución de textos orais
- c. Actividades de comprensión de textos escritos
- d. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
- e. Actividades de mediación oral e escrita

2. Competencias e contidos:

- a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
- b. Competencias e contidos estratéxicos

- c. Competencias e contidos funcionais
 - d. Competencias e contidos discursivo
 - e. Competencias e contidos sintácticos
 - f. Competencias e contidos léxicos
 - g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos
3. Temporalización e secuenciación
4. Avaliación e mínimos esixibles:
- a. Procedementos e instrumentos de avaliación.
 - b. Criterios de avaliación:
 - i. Actividades de comprensión de textos orais
 - ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - iii. Actividades de comprensión de textos escritos
 - iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
 - v. Actividades de mediación
 - c. Mínimos esixibles para o nivel A2
 - d. Criterios de cualificación
- b. Nivel Intermedio: B1 e B2
- i. Definición do nivel
 - ii. Obxectivos xerais
 - iii. Nivel B1
 - 1. Obxectivos específicos:
 - a. Actividades de comprensión de textos orais
 - b. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - c. Actividades de comprensión de textos escritos

- d. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
- e. Actividades de mediación oral e escrita
- 2. Competencias e contidos:
 - a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
 - b. Competencias e contidos estratéxicos
 - c. Competencias e contidos funcionais
 - d. Competencias e contidos discursivo
 - e. Competencias e contidos sintácticos
 - f. Competencias e contidos léxicos
 - g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos
- 3. Temporalización e secuenciación
- 4. Avaliación e mínimos esixibles:
 - a. Procedementos e instrumentos de avaliación
 - b. Criterios de avaliación:
 - i. Actividades de comprensión de textos orais
 - ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - iii. Actividades de comprensión de textos escritos
 - iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
 - v. Actividades de mediación
 - c. Mínimos esixibles para o nivel B1
 - d. Criterios de cualificación.
- iv. Nivel B2
 - 1. Obxectivos específicos:

- a. Actividades de comprensión de textos orais
 - b. Actividades de producción e coprodución de textos orais
 - c. Actividades de comprensión de textos escritos
 - d. Actividades de producción e coprodución de textos escritos
 - e. Actividades de mediación oral e escrita
2. Competencias e contidos:
- a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
 - b. Competencias e contidos estratéxicos
 - c. Competencias e contidos funcionais
 - d. Competencias e contidos discursivo
 - e. Competencias e contidos sintácticos
 - f. Competencias e contidos léxicos
 - g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos
3. Temporalización e secuenciación
4. Avaliación e mínimos esixibles:
- a. Procedementos e instrumentos de avaliación
 - b. Criterios de avaliación:
 - i. Actividades de comprensión de textos orais
 - ii. Actividades de producción e coprodución de textos orais
 - iii. Actividades de comprensión de textos escritos
 - iv. Actividades de producción e coprodución de textos escritos
 - v. Actividades de mediación

- c. Mínimos esixibles para o nivel B2
- d. Criterios de cualificación
- c. Nivel Avanzado: C1.1 e C2
 - i. Definición do nivel
 - ii. Obxectivos xerais
 - iii. Nivel C1.1
 - a. Obxectivos específicos:
 - i. Actividades de comprensión de textos orais
 - ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - iii. Actividades de comprensión de textos escritos
 - iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
 - v. Actividades de mediación oral e escrita.
 - b. Competencias e contidos:
 - i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
 - ii. Competencias e contidos estratéxicos
 - iii. Competencias e contidos funcionais
 - iv. Competencias e contidos discursivo
 - v. Competencias e contidos sintácticos
 - vi. Competencias e contidos léxicos
 - vii. Competencias e contido fonético-fonolóxicos e ortotipográficos.
 - c. Temporalización e secuenciación
 - d. Avaliación e mínimos esixibles:
 - i. Procedementos e instrumentos de avaliación
 - ii. Criterios de avaliación:

1. Actividades de comprensión de textos orais
 2. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 3. Actividades de comprensión de textos escritos
 4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.
 5. Actividades de mediación.
- iii. Mínimos esixibles para o nivel C1.
iv. Criterios de cualificación.

iv. Nivel C2

a. Obxectivos específicos:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
- ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
- iii. Actividades de comprensión de textos escritos
- iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
- v. Actividades de mediación oral e escrita

b. Competencias e contidos:

- i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
- ii. Competencias e contidos estratéxicos
- iii. Competencias e contidos funcionais
- iv. Competencias e contidos discursivo
- v. Competencias e contidos sintácticos
- vi. Competencias e contidos léxicos

- vii. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos
- c. Temporalización e secuenciación
- d. Avaliación e mínimos esixibles:
 - i. Procedementos e instrumentos de avaliación
 - ii. Criterios de avaliación:
 - 1. Actividades de comprensión de textos orais
 - 2. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - 3. Actividades de comprensión de textos escritos
 - 4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
 - 5. Actividades de mediación
 - iii. Mínimos esixibles para o nivel C2
 - iv. Criterios de cualificación

d. Outras tipoloxías de cursos ofertados:

- i. Título do curso:
- ii. Obxectivos xerais:
- iii. Contidos, competencias e secuenciación:
- iv. Mínimos esixibles para o aproveitamento do mesmo:

- 4. Metodoloxía e recursos
- 5. Liñas de atención á diversidade
- 6. Actividades culturais e de promoción do idioma
- 7. Actividades da biblioteca

8. Coordinación TIC

9. Recursos:

- a. A disposición do profesorado
- b. A disposición do alumnado

10. Valoración e procedementos de revisión da programación didáctica

11. Procedementos para o seguimento alumnado: ausencias, abandono e resultados

12. Avaliación interna do departamento

13. Apéndice

1. Introducción:

a. Cadro legislativo

A presente programación didáctica elabórase no cadro normativo vixente que regula o funcionamento das Escolas Oficiais de Idiomas (EOI) en Galicia. Este marco legal establece os principios, obxectivos, contidos e procedementos que orientan a nosa práctica docente.

Cadro normativo a nivel europeo

O Marco Común Europeo de Referencia para as Linguas (MCER) é a principal referencia nesta materia. Este marco e a súa actualización (Volume Complementario) serven como guía para os sistemas educativos dos países membros, asegurando unha certa harmonización e facilitando a comparación de niveis.

Ademais do MCER, a UE impulsa diversas políticas lingüísticas que fomentan o plurilingüismo e a aprendizaxe de idiomas. Estas políticas vense reflectidas en diferentes documentos e programas, como por exemplo:

- Recomendación do Consello sobre as competencias clave para a aprendizaxe ao longo da vida.
- Programas de financiamento: A UE pon en marcha diversos programas de financiamento, como Erasmus+, que apoian a mobilidade do alumnado e do profesorado, así como o desenvolvemento de proxectos de cooperación no ámbito da educación e da formación.

Cadro normativo estatal

A nivel estatal, a educación en idiomas encádrase na Lei Orgánica 3/2020, de 29 de decembro, por a que se modifica a Lei Orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación (LOMLOE) e as súas sucesivas modificacións. Esta lei establece o marco xeral da educación en España. Para as EOI, a LOMLOE recolle a importancia do aprendizaxe

de linguas estranxeiras como ferramenta para a comunicación intercultural e o desenvolvemento persoal e profesional. Así mesmo, reafirma a competencia das comunidades autónomas para organizar e xestionar as ensinanzas de réxime especial, como é o caso das EOI.

O Real Decreto 1041/2017, do 22 de decembro, polo que se fixan as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación, se establece o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas pola Lei orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación, e se establecen as equivalencias entre as ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas en diversos plans de estudos e as deste real decreto. Establece un marco común a nivel estatal para a certificación das competencias lingüísticas nas diferentes linguas estranxeiras. Define os descritores de cada nivel (A1, A2, B1, B2, C1 e C2) en función das cinco actividades de lingua.

Cadro normativo autonómico (Galicia)

Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia. Define as competencias a adquirir en cada nivel e ofrece ás EOIs unha certa flexibilidade para adaptar os programas ás necesidades do alumnado, sempre respectando os obxectivos xerais e as competencias clave.

Resolución do 16 de maio de 2024, da Dirección Xeral de Formación Profesional, pola que se ditan instrucións para a preinscrición, a admisión, a matrícula e a organización académica nas escolas oficiais de idiomas de Galicia no curso 2024/25. Establece as normas para o proceso de inscrición e organización académica das EOIs.

Outras normativas relevantes

En Galicia, a normativa específica para as EOI encóntrase recollida no Decreto 189/2010, do 11 de novembro, polo que se establece o Regulamento orgánico das escolas oficiais de idiomas da Comunidade Autónoma de Galicia. Este decreto, aínda vixente, desenvolve a LOE no ámbito autonómico e establece a organización, funcionamento e réxime xurídico das EOI galegas.

A Orde do 5 de agosto de 2011 pola que se desenvolve o Decreto 189/2010, do 11 de novembro, polo que se establece o Regulamento orgánico das escolas oficiais de idiomas da Comunidade Autónoma de Galicia, e se regula a organización e o acceso ás ensinanzas de idiomas de réxime especial.

Ademais da normativa específica das EOI, é necesario ter en conta outras disposicións e instrucións que poden afectar á nosa práctica docente, como a normativa sobre atención á diversidade, bibliotecas, inclusión, uso das TIC, etc.

Nas anteriores programacións do Departamento de Portugués o cadro legislativo ficou así encadrado:

A distribución das partes desta programación está organizada segundo o establecido no Decreto 189/2010, do 11 de novembro, polo que se establece o Regulamento orgánico das escolas oficiais de idiomas da Comunidade Autónoma de Galicia e a Orde do 5 de agosto de 2011 pola que se desenvolve o Decreto 189/2010

Marco legal

A Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, foi modificada pola Lei orgánica 3/2020, do 29 de decembro, para a mellora da calidade educativa nalgúns aspectos concernentes ás ensinanzas de idiomas de réxime especial. Así, no seu artigo 59.1, a Lei orgánica 2/2006 establece que estas ensinanzas se organizan nos niveis básico, intermedio e

avanzado e que os ditos niveis se corresponderán, respectivamente, cos niveis A, B e C do Marco europeo común de referencia para as linguas (MECRL), que se subdividen pola súa vez, nos niveis A1, A2, B1, B2, C1 e C2.

O Real decreto 1041/2017, do 22 de decembro, fixa as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación e o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 dos idiomas impartidos nas escolas oficiais de idiomas, co fin de asegurar unha formación común e garantir a validez dos certificados correspondentes.

O Decreto 81/2018, do 19 de xullo establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia, dispón, no seu artigo 6.2 que a consellería competente en materia de educación establecerá o procedemento para a elaboración das guías curriculares de cada idioma, que serán comúns para todos os centros e deberán desenvolverse mediante as correspondentes programacións didácticas. → De acordo co apartado 18 da Circular 3/2018, a Dirección Xeral de Educación, Formación Profesional e Innovación Educativa elaborouse unha guía curricular, que vai dirixida ao profesorado das escolas oficiais de idiomas e ten como finalidade servir de base para a elaboración das programacións didácticas do departamento e das programacións de aula.

O Real decreto 1/2019, do 11 de xaneiro, polo que se establecen os principios básicos comúns de avaliación aplicables ás probas de certificación oficial dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial regula os principios básicos comúns que rexerán o deseño, a elaboración, a

administración, e a avaliación e cualificación das probas de certificación oficial dos ditos niveis, así como a publicación dos resultados e os procedementos de reclamación sobre as cualificacións.

O Decreto 189/2010, do 11 de novembro, polo que se establece o Regulamento orgánico das escolas oficiais de idiomas de Galicia regula, ao longo do título II, os órganos de goberno e coordinación docente e as súas competencias. Así mesmo, no artigo 61, establece a realización de avaliacións externas, baixo a responsabilidade da consellería competente en materia de educación.

Orde do 5 de agosto de 2011, pola que se desenvolve o Decreto 189/2010, do 11 de novembro, polo que se establece o Regulamento orgánico das escolas oficiais de idiomas da Comunidade Autónoma de Galicia, e se regula a organización e o acceso ás ensinanzas de idiomas de réxime especial.

Resolución do 16 de maio de 2023, da Dirección Xeral de Formación Profesional, pola que se ditan as instrucións para a preinscripción, admisión, matrícula e organización académica nas escolas oficiais de idiomas de Galicia no curso 2023/24.

Instrución 8/2023, da Dirección Xeral de Formación Profesional, para a elaboración e administración das probas de certificación das ensinanzas de idiomas de réxime especial para o curso 2023/24.

b. Contexto educativo

- Relación de profesores 2024-2025:

Número de profesores: 3 máis 1 auxiliar de conversa

- José Luis Fernández Pérez, funcionario do corpo de profesores de EOI, xefe do departamento.

Grupos que imparte: 3 (A2- 1- 4 + C2-1)

- Joseph Ghanime López, funcionario do corpo de profesores de EOI.

Grupos que imparte: 4 (A2 + B1-1-2+ C1.1)

- Daniel Amarelo, funcionario en prácticas do corpo de profesores de EOI. Grupos que imparte: 4 (B2-1-2 + FOR-A2 60A-2/PUC-C1-60B-1 + A2-3)
- Sofia Resendes Carreiro da Silva Luís, auxiliar de conversa de lingua portuguesa da Consellería de Cultura, Educación e Universidade (Xunta).

Grupos que imparte: 4 (A2 + B1 + B2 + C1.1+ C2)

- Relación de alumnos:

- 69 con Daniel A → A2-3 / B2-1-2 / Monográfico e c. profesorado
- 45 con J luiz → A2-1-4 / C2
- 90 con Joseph G → A2-2 / B1-1-2 / C1.1-1
- **Total: 204 alumnos** (+ 23 /2023.2024). É de destacar: 12 no monográfico e 12 no C2.

2. Modalidades ofertadas:

a. Cursos anuais

IDIOMA:	Português		
Código do grupo	Curso e nivel	Horario	Días da semana
PO-A2-1	Básico A2	09:00-11:00	MA-VE
PO-A2-2	Básico A2	11:00-13:00	LU-ME
PO-A2-3	Básico A2	17:30-19:30	LU-ME
PO-A2-4	Básico A2	19:00-21:00	LU-ME
PO-B1-1	Intermedio B1	09:00-11:00	LU-ME
PO-B1-2	Intermedio B1	17:30-19:30	MA-XO
PO-B2-1	Intermedio B2	11:00-13:00	MA-VE
PO-B2-2	Intermedio B2	17:30-19:30	MA-XO

PO-C1.1-1	Avanzado C1	17:30- 19:30/16:00- 18:00	ME-VE
PO-C2-1	Avanzado C2	17:00-19:00	LU-ME

b. Cursos semipresenciais

Non ofertados neste curso lectivo.

c. Cursos para o Público en Xeral

Código do grupo / Curso e nivel / Horario / Días da semana
PO-PUB-PCO-C1-60A-1 / Avanzado C1 / 19:30-21:30 / LU-ME

d. Cursos para profesorado

Código do grupo / Curso e nivel / Horario / Días da semana
PO-FOR-A2-60B-1 / Básico A2 / 19:30-21:30 / LU-ME

e. Cursos a distancia

Non ofertados neste curso lectivo.

3. Programación por niveis:

a. Nivel Básico: A2

i. Definición do nivel

As ensinanzas do nivel básico A2 teñen a finalidade de capacitar o alumnado para levar a cabo tarefas simples e diarias sobre cuestións coñecidas e habituais. Este nivel de uso do idioma permitirá igualmente actuar en situacións diarias de comunicación mediando entre falantes de distintas linguas que non poidan comprenderse de forma directa.

Con esta finalidade, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma oralmente e por escrito de maneira eficaz e apropiada en actividades comunicativas sinxelas e habituais, relativas a necesidades inmediatas, e que requiran comprender e producir textos breves

nun rexistro neutro, que conteñan expresións e estruturas básicas e termos sinxelos de lingua estándar.

ii. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel básico A2, o alumnado será capaz de:

– Comprender o sentido xeral e a información relevante en textos orais breves e sinxelos articulados con claridade e lentitude, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos nunha variedade de lingua estándar, que traten de necesidades inmediatas, temas diarios e coñecidos cos que se estea moi familiarizado/a ou experiencias persoais e predicibles, sempre que non existan ruídos de fondo e se poidan utilizar estratexias que faciliten a comprensión, como apoios visuais, repeticións ou reformulacións.

– Producir e coproducir, tanto en comunicación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, textos orais breves con estruturas básicas e habituais, adecuadas á situación e ás persoas interlocutoras, referidos a asuntos da vida diaria, e desenvolverse de forma comprensible e clara, aínda que resulten evidentes o acento estranxeiro, as pausas e titubeos, e sexa necesaria a repetición, a paráfrase e a cooperación dos/as interlocutores/ as para manter a comunicación.

– Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos breves e sinxelos, ben estruturados e en lingua estándar, relacionados con temas diarios, especialmente se contan con apoio visual.

– Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos breves e sinxelos sobre aspectos diarios e temas predicibles relacionados coa experiencia persoal, utilizando un repertorio

léxico e estrutural limitado e básico e os recursos de cohesión e as convencións ortográficas e de puntuación elementais.

– Mediar entre falantes de distintas linguas en situacións de carácter habitual en que se producen intercambios moi sinxelos de información relacionados con asuntos diarios ou con información persoal básica.

iii. Nivel A2

1. Obxectivos específicos:

a. Actividades de comprensión de textos orais

- Comprender frases e expresións habituais relacionadas con necesidades inmediatas e temas con que se estea moi familiarizado/a sempre que se fale de xeito pausado e ben articulado.
- Comprender o sentido xeral e a información específica predicible de conversas básicas sobre temas diarios que se desenvolvan na súa presenza, e identificar un cambio de tema.
- Comprender o significado global e as informacións relevantes de mensaxes gravadas sinxelas que relaten experiencias persoais e predicibles, articuladas lentamente e nunha linguaxe estándar.
- Comprender a información esencial en exposicións e presentacións públicas breves e sinxelas, referidas a temas habituais e coñecidos.
- Comprender o sentido xeral e a información esencial predicible de textos audiovisuais sinxelos, cando exista o apoio de imaxes moi redundantes.

b. Actividades de produción e coprodución de textos orais

– Desenvolverse nas relacións sociais habituais de xeito sinxelo pero eficaz, utilizando e recoñecendo fórmulas habituais de inicio e peche da conversa, tomando a palabra con cortesía, utilizando expresións básicas moi habituais adecuadas á situación e ás persoas interlocutoras.

– Desenvolverse en actividades habituais e transaccións e xestións diarias, sinxelas, propias de situacións e temas coñecidos, facéndose entender ofrecendo ou solicitando información básica.

– Describir nun monólogo, de forma breve e sinxela, accións, persoas, lugares e obxectos, respondendo a preguntas breves e sinxelas dos e das oíntes, se llas repiten e se lle axudan coas respostas.

– Expoñer plans e formular hipóteses, de forma breve e sinxela, en conversas informais en relación con asuntos diarios; e expresar de forma breve a opinión, as crenzas ou suxestións sobre un tema coñecido.

– Solicitar a colaboración do/a interlocutor/a e utilizar estratexias para asegurar a comunicación.

c. Actividades de comprensión de textos escritos

– Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos sinxelos, en lingua estándar e relacionados con temas da súa experiencia.

- Comprender tipos básicos de correspondencia sobre temas diarios.
 - Comprender o sentido xeral e identificar información relevante en textos xornalísticos breves e sinxelos, que describan feitos e acontecementos coñecidos, especialmente se contan con apoio visual.
 - Comprender textos instrutivos, argumentativos, descritivos e narrativos sinxelos, ben estruturados e en lingua estándar.
 - Utilizar estratexias que faciliten a comprensión recorrendo a claves lingüísticas e non lingüísticas.
- d. Actividades de produción e coprodución de textos escritos
- Intercambiar información concreta e sinxela sobre aspectos diarios e habituais nos diferentes ámbitos de actividade social.
 - Describir de forma sinxela lugares, obxectos e persoas, e narrar feitos e experiencias, así como expoñer plans e presentar proxectos relacionados con temas diarios.
 - Intercambiar correspondencia breve e sinxela, sobre temas predicibles relacionados coa experiencia persoal e na cal se expresen sentimentos, opinións, reaccións e actitudes, ou se solicite ou ofrezca un servizo ou información, nun rexistro axeitado á situación de comunicación.

- Utilizar elementos coñecidos lidos nun texto escrito para elaborar os propios textos e organizar estes de acordo con textos modelo.
- e. Actividades de mediación oral e escrita
 - Transmitirlle oralmente a terceiras persoas información específica e relevante relativa a temas diarios, necesidades inmediatas ou aspectos do ámbito persoal contida en textos orais ou escritos (carteis, folletos, formularios, instrucións, correspondencia, etiquetas, anuncios, conversas, presentacións, noticias...), sempre que estes sexan breves e de estrutura sinxela, e estean articulados con lentitude e claridade, aínda que necesite consultar algunha palabra.
 - Transmitirlle oralmente a terceiras persoas a información relativa a temas moi habituais contida en gráficos e imaxes moi sinxelas, coma mapas meteorolóxicos, aínda que sexan evidentes as pausas, os titubeos e as reformulacións.
 - Mediar en situacións moi frecuentes, nas cales o discurso se articule con lentitude e claridade, escoitando e comprendendo, aínda que sexa preciso pedir repeticións ou reformulacións, transmitindo o sentido xeral e a información esencial e dando e pedindo opinión sobre algunhas ideas concretas.
 - Resumir brevemente os puntos máis importantes e a información máis relevante de textos orais ou escritos moi sinxelos e breves, articulados con

lentitude, claramente estruturados e que contén con apoio visual e cun léxico de uso moi frecuente, relativos a temas diarios ou necesidades inmediatas, sempre que poida axudarse de xestos, imaxes ou expresións doutras linguas e poida cometer erros que non dificulten a comprensión.

– Tomar notas moi breves e sinxelas para terceiras persoas en exposicións moi breves e claramente estruturadas, sempre que o tema sexa familiar e predicible e se lle poidan pedir aclaracións á persoa relatora.

2. Competencias e contidos:

(CTO/PCTO/CTE/PCTE/MDOE → Comprensións, producións, coproducións e mediacións orais e escritas).

a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos.

i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos orais:

Coñecemento e aplicación á comprensión do texto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a:

– vida diaria (horarios e hábitos de comida, horarios e costumes relacionados co traballo, actividades de lecer...)

– condicións de vida (vivenda, condicións laborais, sanidade, transporte, sistema educativo...)

– relacións persoais (relacións sociais, familiares, profesionais...)

- linguaxe corporal (expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual; calidade de voz, ton, volume...)

- convencións sociais (fórmulas de cortesía en situacións da vida diaria, tabús, vestiario...).

ii. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e aplicación á produción e coprodución do texto oral dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a:

- vida diaria (horarios e hábitos de comida, horarios e costumes relacionados co traballo, actividades de lecer...)

- condicións de vida (vivenda, condicións laborais, sanidade, transporte, sistema educativo...)

- relacións persoais (relacións sociais, familiares, profesionais etc.)

- linguaxe corporal (expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual; calidade de voz, ton, volume...)

- convencións sociais (fórmulas de cortesía en situacións da vida diaria, tabús, vestiario...).

iii. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos escritos:

Coñecemento e aplicación á comprensión do texto escrito dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a:

- vida diaria (horarios e hábitos de comida, horarios e costumes relacionados co traballo, actividades de lecer...)
- condicións de vida (vivenda, condicións laborais, sanidade, transporte, sistema educativo...)
- relacións persoais (relacións sociais, familiares, profesionais etc.)
- linguaxe corporal (expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual; calidade de voz, ton, volume...)
- convencións sociais (fórmulas de cortesía en situacións da vida diaria, tabús, vestiario...).

iv. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Coñecemento e aplicación á produción e coprodución do texto escrito dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a:

- vida diaria (horarios e hábitos de comida, horarios e costumes relacionados co traballo, actividades de lecer...)
- condicións de vida (vivenda, condicións laborais, sanidade, transporte, sistema educativo...)
- relacións persoais (relacións sociais, familiares, profesionais etc.)
- linguaxe corporal (expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual; calidade de voz, ton, volume...)

– convencións sociais (fórmulas de cortesía en situacións da vida diaria, tabús, vestiario...).

v. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de mediación de textos orais e escritos:

Aplicación dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación en situacións diarias moi sinxelas: coñecementos culturais básicos, observación, escoita, posta en relación, respecto.

b. Competencias e contidos estratéxicos

i. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos orais:

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da comprensión de textos orais:

– Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para o seu desenvolvemento.

– Identificar o tipo de texto, adaptando a súa comprensión a esa tipoloxía.

– Distinguir o tipo de comprensión (sentido xeral, información específica...).

– Formular hipóteses do contido do texto baseándose nos seus coñecementos do tema e no contexto.

– Deducir e formular hipóteses sobre o significado probable das palabras ou frases que descoñece, a partir do contexto.

- Comprobar hipóteses: axustar as claves de inferencia cos esquemas de partida.
- Reformular hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.
- Memorizar as palabras e estruturas novas aprendidas.

ii. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos orais:

- Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para desenvolvela.
- Preparar ou planificar o posible desenvolvemento do intercambio tendo en conta a situación de comunicación e o obxectivo que se pretende acadar.
- Utilizar estratexias sinxelas para comezar, manter ou acabar unha conversa breve e para pedir que lle presten atención.
- Ensañar o texto oral (gravarse, repetir termos en voz alta, empregar regras mnemotécnicas...).
- Adecuar de forma básica o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle.
- Aproveitar os coñecementos previos (utilizar a linguaxe da que se sente moi seguro/a...).

- Probar novas expresións e, en xeral, ser capaz de adoptar certos riscos sen bloquear a comunicación.
 - Cooperar coa persoa interlocutora para facilitar a comprensión mutua, pedindo ou facilitando axuda ou aclaracións cando sexa preciso.
 - Efectuar, de forma básica, as repeticións, aclaracións e correccións necesarias para compensar as dificultades, rupturas e malentendidos na comunicación.
 - Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos (aproximacións e xeneralizacións cun nivel de lingua moi sinxelo, parafrasear, usar a lingua materna...) ou extralingüísticos (facer ver aquilo ao que quere referirse sinalándoo co dedo, usar a linguaxe corporal, usar sons onomatopéicos...).
 - Valorar se se conseguiron ou non os obxectivos propostos (analizar a reacción do/a interlocutor/a ou da audiencia...).
- iii. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos escritos.
- Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da comprensión de textos escritos:
- Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para o seu desenvolvemento.

- Identificar o tipo de texto, adaptando a súa comprensión a esa tipoloxía.
 - Distinguir o tipo de comprensión (sentido xeral, información específica...).
 - Formular hipóteses do contido do texto baseándose nos seus coñecementos do tema e no contexto.
 - Deducir e formular hipóteses sobre o significado probable das palabras ou frases que descoñece, a partir do contexto.
 - Comprobar hipóteses: axustar as claves de inferencia cos esquemas de partida.
 - Reformular hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.
 - Memorizar as palabras e estruturas novas aprendidas.
- iv. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.
- Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos escritos:
- Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para desenvolvela.
 - Preparar ou planificar a estrutura básica do texto tendo en conta a situación de comunicación e o obxectivo que se pretende acadar.

- Ensañar o texto escrito (subliñar, empregar regras mnemotécnicas...).
 - Adecuar de forma básica o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle.
 - Aproveitar os coñecementos previos (utilizar a linguaxe da que se sente moi seguro/a...).
 - Probar novas expresións e, en xeral, ser capaz de adoptar certos riscos sen bloquear a comunicación.
 - Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos (aproximacións e xeneralizacións cun nivel de lingua moi sinxelo, parafrasear, usar a lingua materna...) ou extralingüísticos (usar sons onomatopéicos...).
 - Valorar se se conseguiron ou non os obxectivos propostos.
- v. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de mediación escrita e oral.
- Reformular hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.
 - Efectuar, de forma básica, as repeticións, aclaracións e correccións necesarias para compensar as dificultades, rupturas e malentendidos na comunicación.
 - Deducir e formular hipóteses sobre o significado probable das palabras ou frases que descoñece, a partir do contexto.
 - Planificar a estrutura básica do texto tendo en conta a situación de comunicación.

c. Competencias e contidos funcionais

i. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos orais.

Comprensión das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns, segundo o ámbito e o contexto comunicativo, na lingua oral:

– Usos sociais da lingua: saudar e despedirse, presentarse ou presentar alguén, dirixirse a alguén, pedir desculpas, agradecer, felicitar, convidar, interesarse por persoas, reaccionar ante unha información con expresións que manifesten o sentimento adecuado á situación, iniciar e concluír unha conversa telefónica moi sinxela.

– Control da comunicación: manifestar comprensión e incompreensión, pedirle confirmación da comprensión á persoa interlocutora, preguntar o significado dunha palabra ou expresión, reformular unha palabra ou expresión para facilitar a comprensión.

– Información xeral: describir persoas, obxectos e lugares; referirse a accións e situacións presentes e pasadas; expoñer proxectos e formular hipóteses.

– Opinións e valoracións: valorar un feito; xustificar unha opinión ou unha actividade;

preguntar e expresar coñecemento ou descoñecemento.

– Estados de saúde, sensacións e sentimentos: expresar estados de ánimo.

– Petición de instrucións e suxestións: pedir e ofrecer axuda, obxectos e servizos; suxerir unha actividade.

ii. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Realización das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns, segundo o ámbito e o contexto comunicativo, na lingua oral:

– Usos sociais da lingua: saudar e despedirse, presentarse ou presentar alguén, dirixirse a alguén, pedir desculpas, agradecer, felicitar, convidar, interesarse por persoas, reaccionar ante unha información con expresións que manifesten o sentimento adecuado á situación, iniciar e concluír unha conversa telefónica moi sinxela.

– Control da comunicación: manifestar comprensión e incomprensión, pedirle confirmación da comprensión á persoa interlocutora, preguntar o significado dunha palabra ou expresión, reformular unha palabra ou expresión para facilitar a comprensión.

– Información xeral: describir persoas, obxectos e lugares; referirse a accións e situacións presentes e pasadas; expoñer proxectos e formular hipóteses.

– Opinións e valoracións: valorar un feito; xustificar unha opinión ou unha actividade; preguntar e expresar coñecemento ou descoñecemento.

- Estados de saúde, sensacións e sentimentos: expresar estados de ánimo.
- Petición de instrucións e suxestións: pedir e ofrecer axuda, obxectos e servizos; suxerir unha actividade.
- iii. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos escritos.
Recoñecemento das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns na lingua escrita, segundo o ámbito e o contexto comunicativos:
 - Usos sociais da lingua: saudar e despedirse, presentarse ou presentar alguén, dirixirse a alguén, pedir desculpas, agradecer, felicitar, convidar, interesarse por persoas, reaccionar ante unha información con expresións que manifesten o sentimento adecuado á situación, iniciar e concluír unha conversa telefónica moi sinxela.
 - Control da comunicación: manifestar comprensión e incompreensión, pedirle confirmación da comprensión á persoa interlocutora, preguntar o significado dunha palabra ou expresión, reformular unha palabra ou expresión para facilitar a comprensión.
 - Información xeral: describir persoas, obxectos e lugares; referirse a accións e situacións presentes e pasadas; expoñer proxectos e formular hipóteses.

- Opinións e valoracións: valorar un feito; xustificar unha opinión ou unha actividade; preguntar e expresar coñecemento ou descoñecemento.
- Estados de saúde, sensacións e sentimentos: expresar estados de ánimo.
- Petición de instrucións e suxestións: pedir e ofrecer axuda, obxectos e servizos; suxerir unha actividade.

iv. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Realización das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns, segundo o ámbito e o contexto comunicativo, na lingua escrita:

- Usos sociais da lingua: saudar e despedirse, presentarse ou presentar alguén, dirixirse a alguén, pedir desculpas, agradecer, felicitar, convidar, interesarse por persoas, reaccionar ante unha información con expresións que manifesten o sentimento adecuado á situación, iniciar e concluír unha conversa telefónica moi sinxela.
- Control da comunicación: manifestar comprensión e incomprensión, pedirlle confirmación da comprensión á persoa interlocutora, preguntar o significado dunha palabra ou expresión, reformular unha palabra ou expresión para facilitar a comprensión.

- Información xeral: describir persoas, obxectos e lugares; referirse a accións e situacións presentes e pasadas; expoñer proxectos e formular hipóteses.
 - Opinións e valoracións: valorar un feito; xustificar unha opinión ou unha actividade; preguntar e expresar coñecemento ou descoñecemento.
 - Estados de saúde, sensacións e sentimentos: expresar estados de ánimo.
 - Petición de instrucións e suxestións: pedir e ofrecer axuda, obxectos e servizos; suxerir unha actividade.
- v. Competencias e contidos funcionais das actividades de mediación escrita e oral:
- Información xeral: describir persoas, obxectos e lugares; referirse a accións e situacións presentes e pasadas; expoñer proxectos e formular hipóteses.
 - Petición de instrucións e suxestións: pedir e ofrecer axuda, obxectos e servizos; suxerir unha actividade.
- d. Competencias e contidos discursivos.
- i. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión de textos orais.
- Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais básicos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en contextos moi habituais:
- Coherencia: selección do léxico e das estruturas adecuadas, así como da información suficiente para acadar o propósito comunicativo; adaptación

ás características e ao formato dos textos orais a que se enfrenta; organización da información de modo lineal e recoñecemento dun rexistro básico de acordo co grao de familiaridade co interlocutor ou coa interlocutora (tratamentos, xestos e actitudes).

– Cohesión: utilización de fórmulas sinxelas para cambiar de tema ou continuar con el; utilización de recursos sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto oral; utilización dos patróns básicos de entoación axeitados á situación comunicativa; utilización das concordancias necesarias para que haxa continuidade nas ideas expresadas.

ii. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais básicos propios da lingua oral á produción de textos monolóxicos e dialóxicos, en contextos moi habituais:

– Coherencia: selección do léxico e das estruturas adecuadas, así como da información suficiente para acadar o propósito comunicativo; adaptación ás características e ao formato dos textos orais que produce; organización da información de modo lineal e recoñecemento dun rexistro básico de acordo co grao de familiaridade co/a interlocutor/a (tratamentos, xestos e actitudes).

– Cohesión: utilización de fórmulas sinxelas para cambiar de tema ou continuar con el; utilización de recursos sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto oral; utilización dos patróns básicos de entoación axeitados á situación comunicativa; utilización das concordancias necesarias para que haxa continuidade nas ideas expresadas.

iii. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión de textos escritos.

Comprensión de modelos contextuais e patróns textuais básicos propios da lingua escrita:

– Coherencia: selección do léxico e das estruturas adecuadas, así como da información suficiente para acadar o propósito comunicativo; adaptación ás características e ao formato dos textos escritos a que se enfronta; organización da información de modo lineal e recoñecemento dun rexistro básico de acordo co grao de familiaridade co/a interlocutor/a (tratamentos, xestos e actitudes).

– Cohesión: utilización de fórmulas sinxelas para cambiar de tema ou continuar con el; utilización de recursos sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto escrito; utilización dos recursos básicos de puntuación; utilización das concordancias necesarias para que haxa continuidade nas ideas expresadas.

iv. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais básicos propios da lingua escrita á produción e coprodución do texto:

– Coherencia: selección do léxico e das estruturas adecuadas, así como da información suficiente para acadar o propósito comunicativo; adaptación ás características e ao formato dos textos escritos que produce; organización da información de modo lineal e recoñecemento dun rexistro básico de acordo co grao de familiaridade co/a interlocutor/a (tratamentos, xestos e actitudes).

– Cohesión: utilización de fórmulas sinxelas para cambiar de tema ou continuar con el; utilización de recursos sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto escrito; utilización dos recursos básicos de puntuación; utilización das concordancias necesarias para que haxa continuidade nas ideas expresadas.

v. Competencias e contidos discursivos das actividades de mediación oral e escrita.

- Adaptación ás características e ao formato dos textos orais que produce; organización da información de modo lineal e recoñecemento dun rexistro básico de acordo co grao de familiaridade co/a interlocutor/a (tratamentos, xestos e actitudes).

- Utilización das concordancias necesarias para que haxa continuidade nas ideas expresadas.
- e. Competencias e contidos sintácticos
 - i. Competencias e contidos sintácticos das actividades de comprensión de textos orais.
Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:
 - a entidade e as súas propiedades;
 - o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
 - o tempo e as relacións temporais (anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
 - estados, eventos, accións, procesos e realización;
 - a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
 - relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.
 - ii. Competencias e contidos sintácticos das actividades de produción e coprodución de textos orais.
Coñecemento, selección segundo a intención comunicativa e uso de estruturas morfosintácticas

sinxelas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades;
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo e as relacións temporais (anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- estados, eventos, accións, procesos e realizacións;
- a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

iii. Competencias e contidos sintácticos das actividades de comprensión de textos escritos.

Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas moi sinxelas propias da lingua escrita, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades;
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo e as relacións temporais (anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

- estados, eventos, accións, procesos e realización;
- a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

iv. Competencias e contidos sintácticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Coñecemento, selección segundo a intención comunicativa, e uso de estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua escrita, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades;
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo e as relacións temporais (anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- estados, eventos, accións, procesos e realización;
- a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

- v. Competencias e contidos sintácticos das actividades de mediación oral e escrita.
- As relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
 - As relacións temporais (anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
 - As relacións lóxicas de conxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa e finalidade.
- f. Competencias e contidos léxicos
- i. Competencias e contidos léxicos das actividades de comprensión de textos orais.
- Comprensión do léxico oral básico e de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; relacións familiares e sociais; traballo e profesións; servizos públicos; tempo libre e ocio; alimentación; viaxes; información e medios de comunicación; compras e actividades comerciais; saúde e coidados físicos; educación; clima, condicións atmosféricas e ambiente.
- ii. Competencias e contidos léxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais.
- Coñecemento, selección e uso do léxico oral básico e de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; relacións familiares e sociais; traballo e profesións; servizos públicos; tempo libre e ocio; alimentación; viaxes;

información e medios de comunicación; compras e actividades comerciais; saúde e cuidados físicos; educación; clima, condicións atmosféricas e ambiente cotiá.

iii. Competencias e contidos léxicos das actividades de comprensión de textos escritos.

Comprensión do léxico escrito básico e de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; relacións familiares e sociais; traballo e profesións; servizos públicos; tempo libre e ocio; alimentación; viaxes; información e medios de comunicación; compras e actividades comerciais; saúde e cuidados físicos; educación; clima, condicións atmosféricas e ambiente; e tecnoloxía básica.

iv. Competencias e contidos léxicos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Coñecemento, selección e uso do léxico escrito básico e de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; relacións familiares e sociais; traballo e profesións; servizos públicos; tempo libre e ocio; alimentación; viaxes; información e medios de comunicación; compras e actividades comerciais; saúde e cuidados físicos; educación; clima, condicións atmosféricas e ambiente urbano.

v. Competencias e contidos léxicos das actividades de mediación escrita e oral.

Selección e uso do léxico oral e escrito básicos e de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; relacións familiares e sociais; traballo e profesións; servizos públicos; tempo libre e alimentación; viaxes; información e medios de comunicación; compras; coidados físicos; educación; clima e condicións atmosféricas e ambiente.

g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos

i. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos das actividades de comprensión oral.

Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común e comprensión dos significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.

ii. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de produción e coprodución oral.

Selección, segundo a intención comunicativa, e produción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común.

iii. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de comprensión escrita.

Recoñecemento e comprensión dos significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos, e convencións ortográficas de uso máis común.

iv. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de produción e coprodución escritas.

Selección, segundo a intención comunicativa, e uso dos patróns gráficos e convencións ortográficas fundamentais consoante o AO de 1990.

v. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de mediación oral e escrita.

Produción de uso máis común e selección dos patróns gráficos e convencións ortográficas básicos da lingua portuguesa consoante o AO de 1990

3. Temporalización e secuenciación

Distribuiremos os contidos tendo como referencia os temas das probas de certificación, que no currículo son denominados contidos léxicos, combinando a orde en que aparecen no Libro do alumno coas unidades da aula Moodle. Así:

Primeiro cuadrimestre:

Temas:

- Identificación persoal
- Relacións familiares e sociais
- Traballo e profesións
- Tempo libre e ocio
- Educación
- Alimentación

Unidades do Libro do alumno: 1 a 20 e aula Moodle.

Segundo cuadrimestre: (febreiro, marzo, abril e maio)

Temas:

- Viaxes • Clima, condicións atmosféricas e ambiente • Vivenda, fogar e contorna • Servizos públicos
- Saúde e coidados físicos • Compras e actividades comerciais • Ciencia e tecnoloxía
- Información e medios de comunicación

Unidades do Libro do alumno: 21 a 40 e aula Moodle.

→ Segmentación na aula virtual

Unidades didácticas 1 - 5

Tema: Presentación e interaccións Iniciais

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Presentarse e comprender informacións persoais sobre outras persoas.

Avaliación inicial.

Contidos funcionais - Saúdos e despedidas.

- Responder a saúdos e despedidas.
- Dar informacións básicas sobre un mesmo (idade, traballo, nome)
- Preguntar informacións básicas
- Presentar e presentarse
- Preguntar a identidade.
- Deletrear o propio nome e apelidos

Contidos sociolingüísticos

-Os tratamentos de 2ª persoa: tu, você, o/a senhor/a

Contido léxico-semánticos

- Profesións
- Lugares de traballo
- Nacionalidades
- Nome das letras do alfabeto

Contidos gramaticais

- Presente de indicativo do verbo SER.
- Presente de indicativo dos verbos da 1ª conxugación
- Presente de indicativo do verbo TER.
- Conxugación reflexiva no verbo “chamar(-se)”
- Pronomes rectos e formas de tratamento de respecto
- Colocación do pronome reflexivo en frases afirmativas e interrogativas

- Numerais

Contidos fonéticos

- Distincións /b/ e /v/; /s/ e /z/; /j/ e /ç/
- Pronuncia de CH como /j/
- Ditongos nasais

Unidades didácticas 6 - 10

Tema Relacións persoais

Temporalización: 2 meses

Obxectivo: Falar e comprender informacións relativas á familia e o aspecto físico, así como a roupa.

Contidos funcionais

- Descrición física de persoas.
- Preguntas pola aparencia físicas de persoas.
- Preguntas de confirmación e resposta ás preguntas de confirmación.
- Dar información sobre a familia.

Contido léxico-semánticos

- Relación persoais e familiares.
- Características físicas de unha persoa.
- Partes do corpo relevantes para a descrición física.

- Atributos do cabelo, ollos, cara... ben como estaturas e dimensións físicas.

- Cores
- Roupas

Contidos gramaticais

- Posesivos
- Artigo definido e indefinido
- Contraccións do artigo I (coas preposición DE e EM)
- Interrogativas directas e indirectas
- Preguntas de confirmación
- Formación do feminino e do plural do léxico das relacións familiares e afectivas.

Contidos fonéticos o aberto e o fechado.

Unidades didácticas 11 - 15

Tema Localización e contexto social.

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Falar e comprender informacións relativas á vivenda e os diferentes tipos de poboacións

Contidos funcionais

- Describir un espazo físico
- Localizar un obxecto no espazo.
- Preguntar a localización de un obxecto.
- Dar enderezos.
- Dar indicacións para chegar a un lugar
- Preguntar como chegar a un lugar
- Dar indicacións de como chegar a un lugar
- Pedir desculpas
- Agradecer

- Dirixirse una persoa descoñecida

Contido léxico-semánticos

- Partes da casa
- O cuarto
- Partes da cidade e mobiliario urbano
- Tipos de poboacións
- Léxico do oficina e da aula

Contidos gramaticais

- Presente do indicativo dos verbos IR, SUBIR e DESCER

- Demostrativos e contraccións cos demostrativos
- Formación do plural de substantivos e adxectivos
- Adverbios de lugar deícticos
- Preposicións e locucións de lugar
- Presente do indicativos dos verbos ESTAR e HAVER

- Contraccións do artigo II (coas preposicións A e POR)

Contidos fonéticos

- Distincións /b/ e /v/; /s/ e /z/; /j/ e /ç/
- Pronuncia de CH como /j/
- Ditongos nasais

Unidades didácticas 16 - 20

Tema: Relacións laborais e humanas

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Producir e comprender textos orais e escritos sobre as actividades cotiás.

Contidos funcionais

- Preguntar e dar as horas.

- Falar do que se fai nun día normal
- Combinar con alguén
- Convidar alguén
- Aceitar / rexeitar o convite
- Escribir unha carta co que se fai nun día normal
- Cubrir un horario

Contido léxico-semánticos

- Actividades cotiás.
- Comidas e horarios das comidas
- Partes do día
- Días da semana

Contidos gramaticais

- Presente do indicativo dos verbos IR, SUBIR e DESCER
- Presente de indicativo do verbos irregulares.
- Perífrase verbal IR + INFINITIVO
- Combinación de demostrativos e adverbios de lugar deícticos

Contidos fonéticos

- Distincións /b/ e /v/; /s/ e /z/; /j/ e /ç/
- Pronuncia de CH como /j/
- Ditongos nasais

Unidades didácticas 21 - 25

Tema Alimentación

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Producir e comprender textos orais e escritos sobre cafés e restaurantes, comidas e bebidas.

Contidos funcionais

- Pedir nun restaurante, nun bar ou cafetería.

- Facer unha suxestión
- Expresar gustos e preferencias
- Pedir/dar información sobre prezos.
- Dar unha receita de cociña
- Seguir a indicacións de unha receita de cociña
- Facer a lista das compras

Contido léxico-semánticos

- Verbos relacionados coa cociña
- O diñeiro
- Comidas (bebidas, comidas, pratos, copos e talleres)
- Adxectivos relacionados coas comidas (frio, quente, doce, salgado...)
- Establecementos comerciais

Contidos gramaticais

- Pretérito imperfecto do verbo SER
- Imperativo afirmativo e negativo.
- Grao do adxectivo
- Comparacións
- Numerais maiores de 100

Unidades didácticas 26 - 30

Tema Lecer

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Falar e comprender textos orais e escritos sobre viaxes e tempos libres

Contidos funcionais

- Falar sobre as preferencias nos tempos libres
- Facer reservas por teléfono ou e-mail
- Facer a compra

- Solicitar informacións sobre horarios e lugares de interese

Contido léxico-semánticos

- Lugares de interese público
- Vacacións
- Aloxamento
- Equipaxe
- Documentación
- Lugares de interese turístico
- Transporte público (horarios, billetes, medios de transporte)
- Transporte particular
- Fenómenos atmosféricos (calor, frío, chuvia, sol...)
- Previsións meteorolóxicas Paisaxe: campo, cidade

Contidos gramaticais

- Indefinidos
- Adverbios de cantidade

Unidades didácticas 31 - 35

Tema O pasado individual – social – profesional

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Producir e comprender textos orais e escritos sobre acontecementos pasados

Contidos funcionais

- Narrar o que se fixo no pasado
- Preguntar e responder sobre acontecementos pasados
- Falar sobre hábitos antigos

Contido léxico-semánticos

- Dias da semana

- Meses
- Partes do día
- Actividade cotiás

Contidos gramaticais

- Pretérito perfecto dos verbos irregulares
- Pretérito imperfecto

Unidades didácticas 36 - 40

Tema Actividades cotiás

Temporalización: 1 mes

Obxectivo: Dar instrucións, ordes e consellos

Contidos funcionais

- Explicar como se realizan procesos simples.
- Dar consellos sobre problemas simples.
- Mostra o camiño para un lugar.

Contido léxico-semánticos

- Ferramentas comúns.
- Utensilios de cociña.
- Exercicios corporais.

Contidos gramaticais

- Imperativo afirmativo (verbos regulares e irregulares).
- Imperativo negativo (verbos regulares e irregulares).

4. Avaliación e mínimos esixibles:

- a. Procedementos e instrumentos de avaliación.

[Consultar] 13. Apéndice → Modalidades / 1. Inicial 2. Formativa 3. Promoción ou Sumativa 4. Certificadora 5. Autoavaliación 6. Mínimos esixibles neste nivel.

b. Criterios de avaliación:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
 - Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á vida diaria, ás condicións de vida, ás relacións persoais, á linguaxe corporal e ás convencións sociais das culturas en que se usa o idioma.
 - Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto.
 - Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio común dos seus expoñentes, así como os patróns discursivos básicos relativos á organización textual.
 - Aplica á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización dos patróns morfosintácticos de uso frecuente na comunicación oral.
 - Recoñece o léxico oral básico e de uso común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

- Discrimina os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común e comprende os significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.
- ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - Aplica á produción do texto oral, tanto monolóxico como dialóxico, os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos elementais adquiridos, respectando as normas de cortesía máis básicas e sinxelas.
 - Coñece e sabe aplicar estratexias moi básicas para producir textos orais moi breves e de estruturas sinxelas e habituais, utilizando unha serie de procedementos sinxelos para reformular a mensaxe e reparar a comunicación.
 - Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio común dos seus expoñentes e seguindo os patróns discursivos básicos.
 - Manexa un repertorio básico de expresións sinxelas e fixas que lle permiten comunicarse de forma comprensible, con pausas, titubeos e reformulacións.
 - Interactúa de maneira sinxela en intercambios caracterizados por

intervencións breves e significativas, articuladas de forma lenta e clara, facendo preguntas e dando respostas para asegurar a comunicación e usando rutinas moi habituais para iniciar e pechar a quenda de palabra, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Utiliza estruturas morfosintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (entoación, repetición léxica e conectores moi comúns) para enlazar grupos de palabras e crear secuencias moi sinxelas.

– Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral básico, suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, utilizando normas básicas e sinxelas de cortesía e expresións temporais sinxelas relacionadas co pasado e co futuro, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Pronuncia e entoa de maneira suficientemente clara, aínda que resulte moi evidente o acento estranxeiro ou cometa erros que non imposibiliten a comunicación

e sexa necesaria a colaboración do interlocutor ou da interlocutora.

iii. Actividades de comprensión de textos escritos

– Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á comunicación escrita nas culturas en que se usa o idioma.

– Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto.

– Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio común dos seus expoñentes, así como os patróns discursivos básicos relativos á organización, desenvolvemento e conclusión propios do texto escrito segundo o seu xénero e tipo.

– Coñece os constituíntes e a organización de estruturas morfosintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, segundo o xénero e o tipo de texto.

– Comprende o léxico escrito básico e de uso común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal e pode deducir do contexto e

do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

– Recoñece os valores e significados asociados ás convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso máis común.

iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.

– Aplica á produción e coprodución do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos elementais adquiridos, respectando as normas de cortesía máis básicas e sinxelas.

– Coñece e sabe aplicar estratexias moi básicas para producir textos escritos moi breves e de estruturas sinxelas e habituais, p. ex. copiando modelos de textos de características similares ou planificando e ensaiando o texto.

– Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio común dos seus expoñentes e seguindo os patróns discursivos máis básicos para organizar o texto escrito segundo o seu xénero e tipo.

– Utiliza estruturas morfosintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (repetición léxica e conectores moi comúns) para

enlazar grupos de palabras e crear secuencias moi sinxelas.

– Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico escrito básico, suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Utiliza as regras ortográficas, os signos de puntuación e as convencións formais de uso máis común na redacción de textos en papel ou soporte dixital.

v. Actividades de mediación

– Coñece os aspectos básicos xerais que caracterizan as comunidades de falantes correspondentes e é capaz de actuar en consecuencia, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento.

– Identifica, aplicando as estratexias necesarias, a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas das persoas emisoras e receptoras cando este aspecto é relevante.

– Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela para facerlles máis comprensible a mensaxe aos receptores e ás receptoras, podendo axudarse de elementos non

lingüísticos ou da colaboración doutras persoas.

– Toma notas moi breves coa información necesaria que considera importante trasladarlles ás persoas destinatarias, podendo facer preguntas sinxelas para obter esta información.

c. Mínimos esixibles para o nivel A2

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Orais

CTE: Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coprodución de Textos Orais /

PCMTO: Producción e Coprodución e Mediación de textos Orais

PCTE: Producción e Coprodución de Textos Escritos

PCMTE: Producción, Coprodución e Mediación de Textos Escritos

PARA O NIVEL A2:

4 partes (100 puntos)

Puntuación de cada parte: 25% do total

Mínimo para aprobar cada parte: 60% (15)

CTO: 3 tarefas, en total 25 items

CTE: 3 tarefas, en total 25 items

PCOM: 2 tarefas, 1 delas inclúe a mediación

PCEM: 2 tarefas, 1 delas inclúe a mediación

Mínimo para aprobar:

60% da puntuación total da proba (60)

d. Criterios de cualificación

Para superar o nivel A2, o alumnado deberá demostrar, nas condicións que determine a Administración, que posúe o grao de competencia comunicativa que se describe a seguir:

- Actividades de comprensión de textos orais:

Coñece e aplica á comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á vida cotiá, ás condicións de vida, ás relacións persoais e ás convencións sociais das culturas en que se usa o idioma. Recoñece o léxico oral básico e de uso común relativo a temas frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece. Discrimina os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común, e comprende os significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.

- Actividades de produción e coprodución de textos orais:

Produce textos orais moi breves e de estruturas sinxelas e habituais, utilizando estruturas sintácticas sinxelas e de uso frecuente, recursos de cohesión textual básicos e procedementos sinxelos para reformular a mensaxe e reparar a comunicación. Manexa un repertorio básico de

expresións sinxelas e fixas que lle permiten comunicarse de forma comprensible, con pausas, titubeos e reformulacións. Interactúa de maneira sinxela en intercambios breves, articulados de forma lenta e clara, facendo preguntas e dando respostas para asegurar a comunicación e usando rutinas habituais para iniciar e pechar a quenda de palabra, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación. Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral básico suficiente para dar e obter información sobre temas frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, utilizando normas básicas e sinxelas de cortesía e expresións temporais sinxelas, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación. Pronuncia e entoa de maneira suficientemente clara, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros que non imposibiliten a comunicación e sexa necesaria a colaboración da persoa interlocutora.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprende o sentido xeral e a información esencial do texto. Comprende o léxico escrito básico e de uso común relativo a temas frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece. Recoñece os valores e significados

asociados ás convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso máis común.

- Actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Produce textos escritos breves e de estruturas moi sinxelas e habituais, p.ex. copiando modelos de textos de características similares ou planificando e ensaiando o texto. Para levalo a cabo, utiliza estruturas sintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (repetición léxica e conectores moi comúns). Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico escrito básico suficiente para dar e obter información sobre temas frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación. Utiliza as regras ortográficas, os signos de puntuación e as convencións formais de uso máis común.

- Actividades de Mediación:

É capaz de actuar tendo en conta os aspectos básicos xerais da comunidade de falantes, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento. Identifica, aplicando as estratexias necesarias, a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas dos/as emisores/as e receptores/as cando este aspecto é relevante. Repite ou reformula o dito de maneira

máis sinxela para facerlle máis comprensible a mensaxe ás persoas receptoras, podendo axudarse de elementos non lingüísticos ou da colaboración doutras persoas. Toma notas moi breves coa información necesaria que considera importante trasladarles ás persoas destinatarias, podendo facer preguntas sinxelas para obter esta información.

b. Nivel Intermedio: B1 e B2

i. Definición do nivel

As ensinanzas do nivel intermedio B1 teñen por obxecto capacitar o alumnado para desenvolverse na maioría das situacións que poden xurdir cando viaxa por lugares en que se utiliza o idioma; no establecemento e mantemento de relacións persoais e sociais con usuarios e usuarias doutras linguas, tanto cara a cara como a través de medios técnicos; e en ámbitos educativos e ocupacionais nos cales se producen sinxelos intercambios de carácter factual.

Con este fin, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma con certa flexibilidade, relativa facilidade e razoable corrección en situacións diarias e menos habituais nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional, para comprender, producir, coproducir e procesar textos orais e escritos breves ou de extensión media, nun rexistro formal, informal ou neutro e nunha variedade estándar da lingua, que versen sobre asuntos persoais e diarios ou aspectos concretos de temas xerais, de actualidade ou de interese persoal, e que conteñan estruturas sinxelas e un repertorio léxico común non moi idiomático.

ii. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel intermedio B1, o alumnado será capaz de:

- Comprender o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes explícitas dos/as falantes en textos orais breves ou de extensión media, ben estruturados, claramente articulados a velocidade lenta ou media e transmitidos de viva voz ou por medios técnicos nunha variedade estándar da lingua, que traten de asuntos diarios ou coñecidos, ou sobre temas xerais, ou de actualidade, relacionados coas súas experiencias e cos seus intereses, e sempre que as condicións acústicas sexan boas, se poida volver escoitar o que se dixo e se poidan confirmar algúns detalles.
- Producir e coproducir, tanto en comunicación cara a cara como a través de medios técnicos, textos orais breves ou de media extensión, ben organizados e adecuados ao contexto, sobre asuntos diarios, de carácter habitual ou de interese persoal, e desenvolverse cunha corrección e fluidez suficientes para manter a liña do discurso, cunha pronuncia claramente intelixible, aínda que ás veces resulten evidentes o acento estranxeiro, as pausas para realizar unha planificación morfosintáctica e léxico-semántica, ou reformular o que se dixo, ou corrixir erros cando a persoa interlocutora indica que hai un problema, e sexa necesaria certa cooperación desta para manter a interacción.
- Comprender o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes explícitas do autor ou da autora en textos escritos breves ou de media extensión, claros e ben organizados, en lingua estándar e sobre asuntos diarios, aspectos concretos de temas xerais, de carácter habitual, de actualidade ou de interese persoal.
- Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos escritos breves ou de extensión media, sinxelos e claramente

organizados, adecuados ao contexto (persoa destinataria, situación e propósito comunicativo), sobre asuntos diarios, de carácter habitual ou de interese persoal, utilizando con razoable corrección un repertorio léxico-semántico e estrutural habitual relacionado coas situacións máis predicibles e os recursos básicos de cohesión textual, e respectando as convencións ortográficas e de puntuación fundamentais.

– Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións de carácter habitual nas cales se producen sinxelos intercambios de información relacionados con asuntos diarios ou de interese persoal.

iii. Nivel B1

1. Obxectivos específicos:

a. Actividades de comprensión de textos orais

– Comprender con suficiente detalle anuncios e mensaxes que conteñan instrucións, indicacións ou outra información, transmitidas cara a cara ou por medios técnicos, relativas ao funcionamento de aparellos ou dispositivos de uso frecuente, á realización de actividades diarias, ou ao seguimento de normas de actuación e de seguridade nos ámbitos público, educativo e ocupacional.

– Comprender a intención e o sentido xerais, e os aspectos importantes, de declaracións breves e articuladas con claridade, en linguaxe estándar e a velocidade normal (p. ex. Durante unha celebración privada ou unha cerimonia pública).

- Comprender as ideas principais e os detalles relevantes de presentacións, charlas ou conferencias breves e sinxelas que versen sobre temas coñecidos, de interese persoal ou da propia especialidade, sempre que o discurso estea articulado de maneira clara e nunha variedade estándar da lingua.
- Entender, en transaccións e xestións diarias e menos habituais, a exposición dun problema ou a solicitude de información respecto desta (p. ex. no caso dunha reclamación), sempre que se poida pedir confirmación sobre algúns detalles.
- Comprender o sentido xeral, as ideas principais e os detalles relevantes dunha conversa ou discusión informal que ten lugar na súa presenza, sempre que o tema resulte coñecido, e o discurso estea articulado con claridade e nunha variedade estándar da lingua.
- Comprender, nunha conversa ou nunha discusión informal en que participa, tanto de viva voz como por medios técnicos, descricións e narracións sobre asuntos prácticos da vida diaria e información específica relevante sobre temas xerais, de actualidade ou de interese persoal, e captar sentimentos como a sorpresa, o interese ou a indiferenza, sempre que non haxa interferencias acústicas e que as persoas interlocutoras falen con claridade, amodo e directamente, eviten un uso moi

idiomático da lingua e estean dispostas a repetir ou reformular o que dixeron.

– Identificar os puntos principais e os detalles relevantes dunha conversa formal ou dun debate que se presencia, breve ou de duración media, e entre dúas ou máis persoas interlocutoras, sobre temas xerais, coñecidos, de actualidade ou do propio interese, sempre que as condicións acústicas sexan boas, que o discurso estea ben estruturado e articulado con claridade, nunha variedade de lingua estándar, e que non se faga un uso moi idiomático ou especializado da lingua.

– Comprender, nunha conversa formal en que se participa, no ámbito público, académico ou ocupacional, e independentemente da canle, gran parte do que se di sobre actividades e procedementos diarios, e menos habituais se está relacionado co propio campo de especialización, sempre que os/as interlocutores/as eviten un uso moi idiomático da lingua e pronuncien con claridade, e cando se poidan formular preguntas para comprobar que se comprendeu o que o interlocutor ou a interlocutora quixo dicir e conseguir aclaracións sobre algúns detalles.

– Comprender as ideas principais de programas de radio ou televisión, tales como anuncios publicitarios, boletíns informativos, entrevistas, reportaxes ou documentais, que tratan temas diarios, xerais, de actualidade, de interese persoal

ou da propia especialidade, cando se articulan de forma relativamente lenta e clara.

– Comprender moitas películas, series e programas de entretemento que se articulan con claridade e nunha linguaxe sinxela, nunha variedade estándar da lingua, e nos cales os elementos visuais e a acción conducen gran parte do argumento.

b. Actividades de produción e coprodución de textos orais

– Facer declaracións públicas breves e ensaiadas, sobre un tema diario dentro do propio campo, ou de interese persoal, que son claramente intelixibles a pesar de ir acompañadas dun acento e dunha entoación inconfundiblemente estranxeiros.

– Facer presentacións preparadas, breves ou de extensión media, ben estruturadas e con apoio visual (gráficos, fotografías, transparencias ou diapositivas), sobre un tema xeral ou do propio interese ou especialidade, coa suficiente claridade como para que se poida seguir sen dificultade a maior parte do tempo e cuxas ideas principais estean explicadas cunha razoable precisión, así como responder a preguntas complementarias breves e sinxelas dos e das oíntes sobre o contido do que se presentou, aínda que é posible que teña que pedir que llas repitan, se se fala con rapidez.

– Desenvolverse en transaccións comúns da vida diaria como son as viaxes, o aloxamento, as comidas e as compras, así como enfrontarse a

situacións menos habituais e explicar o motivo dun problema (p. ex. para facer unha reclamación ou realizar unha xestión administrativa de rutina), intercambiando, comprobando e confirmando información co debido detalle, propoñendo os propios razoamentos e puntos de vista con claridade e seguindo as convencións socioculturais que demanda o contexto específico.

– Participar con eficacia en conversas informais, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, sobre temas diarios, de interese persoal ou pertinentes para a vida diaria (familia, afeccións, traballo, viaxes, feitos de actualidade...), en que se describen con certo detalle feitos, experiencias, sentimentos e reaccións, soños, esperanzas e ambicións, e se responde adecuadamente a sentimentos como a sorpresa, o interese ou a indiferenza; se contan historias, así como o argumento de libros e películas, indicando as propias reaccións; se ofrecen e piden opinións persoais; se fan comprensibles as propias opinións ou reaccións respecto ás solucións posibles de problemas ou cuestións prácticas e se invita a outras persoas a expresar os seus puntos de vista sobre a forma de proceder; se expresan con amabilidade crenzas, acordos e desacordos e se explican e xustifican de maneira sinxela opinións e plans.

- Tomar a iniciativa en entrevistas ou consultas (p. ex. para propoñer un novo tema), aínda que se dependa moito da persoa entrevistadora durante a interacción, e utilizar un cuestionario preparado para realizar unha entrevista estruturada, con algunhas preguntas complementarias.
 - Tomar parte en conversas e discusións formais habituais, en situacións predicibles nos ámbitos público, educativo e ocupacional, sobre temas diarios e que supoñen un intercambio de información sobre feitos concretos ou nas cales se dan instrucións ou solucións a problemas prácticos, e propoñer nelas un punto de vista con claridade, ofrecendo breves razoamentos e explicacións de opinións, plans e accións, e reaccionado de forma sinxela ante os comentarios dos/as interlocutores/as, sempre que poida pedir que se repitan, aclaren ou elaboren os puntos clave, se é necesario.
- c. Actividades de comprensión de textos escritos
- Comprender con suficiente detalle, coa axuda da imaxe ou marcadores claros que articulen a mensaxe, anuncios, carteis, letreiros ou avisos sinxelos e escritos con claridade, que conteñan instrucións, indicacións ou outra información relativa ao funcionamento de aparellos ou dispositivos de uso frecuente, a realización de actividades diarias ou o seguimento de normas de

actuación e de seguridade nos ámbitos público, educativo e ocupacional.

- Localizar con facilidade e comprender información relevante formulada de maneira simple e clara en material escrito de carácter diario ou relacionada con asuntos de interese persoal, educativo ou ocupacional (en anuncios, prospectos, catálogos, guías, folletos, programas, documentos oficiais breves...).
- Entender información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta, en calquera soporte, claramente estruturados e sobre temas xerais de interese persoal, académico ou ocupacional, sempre que se poidan reler as seccións difíciles.
- Comprender notas e correspondencia persoal en calquera formato, e mensaxes en foros e blogs, nos que se dan instrucións ou indicacións; se transmite información procedente de terceiras persoas; se fala de si mesmo/a; se describen persoas, acontecementos, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou de interese persoal.
- Comprender información relevante en correspondencia formal de institucións públicas ou entidades privadas como centros de estudos, empresas ou compañías de servizos en que se

informa de asuntos do propio interese (p. ex. en relación cunha oferta de traballo ou unha compra pola Internet).

– Comprender o sentido xeral, a información principal, as ideas significativas e algún detalle relevante en noticias e artigos xornalísticos sinxelos e ben estruturados, breves ou de extensión media, sobre temas diarios, de actualidade ou do propio interese, e redactados nunha variante estándar da lingua, nunha linguaxe non moi idiomática ou especializada.

– Comprender sen dificultade a liña argumental de historias de ficción, relatos, contos ou novelas curtas claramente estruturados, escritos nunha variedade estándar da lingua e nunha linguaxe sinxela, directa e non moi literaria, e facerse unha idea clara do carácter das distintas personaxes e as súas relacións, se están descritas de maneira sinxela e con detalles explícitos suficientes.

d. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

– Completar un cuestionario con información persoal breve e sinxela relativa a datos básicos, intereses, afeccións, formación ou experiencia profesional, ou sobre preferencias, gustos ou opinións sobre produtos, servizos, actividades ou procedementos coñecidos ou de carácter diario.

– Escribir, nun formato convencional e en calquera soporte, un curriculum vitae breve, sinxelo e ben

estruturado, no cal se sinalan os aspectos importantes de maneira esquemática e no cal se inclúe a información que se considera relevante en relación co propósito e a persoa destinataria específicos.

– Escribir, en calquera soporte, notas, anuncios e mensaxes en que se transmite ou solicita información sinxela de carácter inmediato, ou opinións sobre aspectos persoais, académicos ou ocupacionais relacionados con actividades e situacións da vida diaria, e nos cales se resaltan os aspectos que resultan importantes, respectando as convencións específicas deste tipo de textos e as normas de cortesía e, de ser o caso, da netiqueta.

– Tomar notas, facendo unha listaxe dos aspectos importantes, durante unha conversa formal, presentación, conferencia ou charla sinxelas, sempre que o tema sexa coñecido e o discurso se formule de maneira simple e se articule con claridade, nunha variedade estándar da lingua.

– Escribir correspondencia persoal e participar en chats, foros e blogs, sobre temas diarios, xerais, de actualidade ou do propio interese, e nos cales se pide ou se transmite información; se narran historias; se describen, con certo detalle, experiencias, acontecementos, sexan estes reais ou imaxinados, sentimentos, reaccións, desexos e aspiracións; se xustifican brevemente opinións e se explican plans, facendo ver os aspectos que se

cren importantes, preguntando sobre problemas ou explicándoos con razoable precisión.

– Escribir, en calquera soporte, correspondencia formal básica e breve dirixida a institucións públicas ou privadas e a empresas, en que se dá e se solicita información básica ou se realiza unha xestión sinxela (p. ex. unha reclamación), observando as principais convencións formais e características deste tipo de textos e respectando as normas fundamentais de cortesía e, de ser o caso, da etiqueta.

– Escribir informes moi breves en formato convencional, con información sobre feitos comúns e os motivos de certas accións, nos ámbitos público, educativo ou ocupacional, facendo unha descrición simple de persoas, obxectos e lugares e sinalando os principais acontecementos de forma esquemática.

e. Actividades de mediación oral e escrita

– Transmitirlles oralmente a terceiras persoas a idea xeral, os puntos principais e os detalles relevantes da información relativa a asuntos diarios e a temas de interese xeral, persoal ou de actualidade, contida en textos orais ou escritos (instrucións ou avisos, prospectos, folletos, correspondencia, presentacións, conversas, noticias...), sempre que os ditos textos teñan unha estrutura clara, estean articulados a unha velocidade lenta ou media ou escritos nunha

linguaxe non especializada e presenten unha variedade estándar da lingua non moi idiomática.

– Interpretar en situacións diarias durante intercambios breves e sinxelos con amizades, familia, hóspedes ou anfitrións e anfitroas, tanto no ámbito persoal como público (mentres se viaxa, en hoteis ou restaurantes, en áreas de ocio...), sempre que as persoas participantes falen amodo e claramente e poida pedir confirmación.

– Interpretar durante intercambios simples, habituais e ben estruturados, de carácter meramente factual, en situacións formais (p. ex. durante unha entrevista de traballo breve e sinxela), sempre que poida prepararse de antemán e pedir confirmación e aclaracións segundo o necesite, e que as persoas participantes falen amodo, articulen con claridade e fagan pausas frecuentes para facilitar a interpretación.

– Mediar en situacións diarias e menos habituais (unha visita médica, xestións administrativas sinxelas, un problema doméstico...), escoitando e comprendendo os aspectos principais, transmitindo a información esencial e dando e pedindo opinión e suxestións sobre posibles solucións ou vías de actuación.

– Tomar notas breves para terceiras persoas, recollendo, coa debida precisión, información específica e relevante de mensaxes (p. ex.

telefónicas), anuncios ou instrucións articulados con claridade, sobre asuntos diarios ou coñecidos.

– Tomar notas breves para terceiras persoas, recollendo instrucións ou facendo unha listaxe dos aspectos máis importantes, durante unha presentación, charla ou conversa breves e claramente estruturadas, sempre que o tema sexa coñecido e o discurso se formule dun modo sinxelo e se articule con claridade nunha variedade estándar da lingua.

– Resumir breves fragmentos de información de diversas fontes, así como realizar paráfrases sinxelas de breves pasaxes escritas utilizando as palabras e a ordenación do texto orixinal.

– Transmitir por escrito a idea xeral, os puntos principais e os detalles relevantes de fragmentos breves de información relativa a asuntos diarios e a temas de interese xeral, persoal ou de actualidade contidos en textos orais ou escritos (instrucións, noticias, conversas, correspondencia persoal...), sempre que os textos fonte teñan unha estrutura clara, estean articulados a unha velocidade lenta ou media ou estean escritos nunha linguaxe non especializada, e presenten unha variedade estándar da lingua non moi idiomática.

2. Competencias e contidos:

- a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

- i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos orais:

Coñecemento e aplicación á comprensión do texto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida diaria (actividades diarias, hábitos de estudo e de traballo, lecer, festividadeas, horarios); condicións de vida (vivenda, contorna, estrutura social); relacións interpersoais (familiares, xeracionais, entre persoas coñecidas e descoñecidas); quinésica e proxémica (posturas, xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual e físico); cultura, costumes e valores (institucións, tradicións, celebracións, cerimoniaas, manifestacións artísticas), e convencións sociais (fórmulas de cortesía e de tratamento e pautas de comportamento social).

- ii. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e aplicación á produción e coprodución do texto oral dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida diaria (actividades diarias, hábitos de estudo e de traballo, ocio, festividadeas, horarios); condicións de vida (vivenda, contorna, estrutura social); relacións

interpersoais (familiares, xeracionais, entre persoas coñecidas e descoñecidas); quinésica e proxémica (posturas, xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual e físico); cultura, costumes e valores (institucións, tradicións, celebracións, cerimoniais, manifestacións artísticas), e convencións sociais (fórmulas de cortesía e de tratamento e pautas de comportamento social).

- iii. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos escritos:

Coñecemento e aplicación á comprensión do texto escrito dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida diaria (actividades diarias, hábitos de estudo e de traballo, ocio, festividadeas, horarios); condicións de vida (vivenda, contorna, estrutura social); relacións interpersoais (familiares, xeracionais, entre persoas coñecidas e descoñecidas); cultura, costumes e valores (institucións, tradicións, celebracións, cerimoniais, manifestacións artísticas) e convencións sociais (fórmulas de cortesía e de tratamento e pautas de comportamento social).

- iv. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos: Coñecemento e aplicación á produción e coprodución de textos escritos dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida diaria (actividades diarias, hábitos de estudo e de traballo, ocio, festividade, horarios); condicións de vida (vivenda, contorna, estrutura social); relacións interpersoais (entre homes e mulleres, familiares, xeracionais); cultura, costumes e valores (institucións, tradicións, celebracións, cerimonia, manifestacións artísticas) e convencións sociais (fórmulas de cortesía e de tratamento e pautas de comportamento social).
- v. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de mediación de textos orais e escritos: Coñecemento e aplicación á mediación de textos orais e escritos dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida diaria (actividades diarias, hábitos de estudo e de traballo, ocio, festividade, horarios); condicións de vida (vivenda, contorna, estrutura social); relacións interpersoais (entre

homes e mulleres, familiares, xeracionais); cultura, costumes e valores (institucións, tradicións, celebracións, cerimonia, manifestacións artísticas) e convencións sociais (fórmulas de cortesía e de tratamento e pautas de comportamento social).

b. Competencias e contidos estratéxicos

- i. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos orais: Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da comprensión de textos orais:
- Mobilización de esquemas e información previa sobre o tipo de tarefa e o tema.
 - Identificación do tipo textual, adaptando a comprensión a este.
 - Distinción de tipos de comprensión (sentido xeral, información esencial, puntos principais, detalles relevantes).
 - Formulación de hipóteses sobre o contido e o contexto.
 - Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos.

- Comprobación de hipóteses: axuste das claves de inferencia cos esquemas de partida.
- Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.
- ii. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais.
Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos orais:
 - Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e do texto específicos (p. ex. presentación ou transacción).
 - Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto.
 - Concibir a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.
 - Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.
 - Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).

- Expresar a mensaxe con claridade, coherencia, estruturándoa adecuadamente e axustándose aos modelos e fórmulas de cada tipo de texto.
 - Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou da mensaxe (facer concesións no que realmente se quere expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.
 - Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos (p. ex. Modificar palabras de significado parecido ou definir ou parafrasear un termo ou expresión), paralingüísticos ou paratextuais (p. ex. pedir axuda; sinalar obxectos, usar deícticos ou realizar accións que aclaran o significado; usar linguaxe corporal culturalmente pertinente «xestos, expresións faciais, posturas, contacto visual ou corporal, proxémica» ou usar sons extralingüísticos e calidades prosódicas convencionais).
 - Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.
- iii. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos escritos.

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da comprensión de textos escritos:

- Mobilización de esquemas e información previa sobre o tipo de tarefa e o tema.
- Identificación do tipo textual, adaptando a comprensión a este.
- Distinción de tipos de comprensión (sentido xeral, información esencial, puntos principais...).
- Formulación de hipóteses sobre o contido e o contexto.
- Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos (soporte, imaxes...).
- Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.

iv. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos escritos:

- Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e do texto específicos (escribir unha nota, un correo electrónico...).

- Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto.
 - Concibir a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.
 - Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.
 - Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).
 - Localizar e usar adecuadamente recursos lingüísticos ou temáticos (uso dun dicionario ou dunha gramática, obtención de axuda...).
 - Expresar a mensaxe con claridade axustándose aos modelos e ás fórmulas de cada tipo de texto.
 - Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou da mensaxe (facer concesións no que realmente lle gustaría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.
 - Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.
- v. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de mediación escrita e oral.

Estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos escritos:

- Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e do texto específicos (escribir unha nota, un correo electrónico...).
- Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto.
- Concibir a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.
- Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.
- Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).
- Localizar e usar adecuadamente recursos lingüísticos ou temáticos (uso dun dicionario ou dunha gramática, obtención de axuda...).
- Expresar a mensaxe con claridade axustándose aos modelos e ás fórmulas de cada tipo de texto.
- Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou da mensaxe (facer concesións no que

realmente lle gustaría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.

– Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.

c. Competencias e contidos funcionais

i. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos orais.

Comprensión das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, na lingua oral:

– Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais habituais: presentarse, presentar alguén, saudar, dar a benvida, despedirse, invitar, aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, expresar condolencia, felicitar, interesarse por alguén ou por algo, lamentar, pedir desculpas.

– Descrición de calidades físicas e valorativas de persoas, obxectos, lugares e actividades.

– Narración de acontecementos pasados, descrición de situacións presentes e expresión de sucesos futuros.

– Petición e ofrecemento de información, indicacións, advertencias e avisos.

- Formulación de consellos, suxestións e ofrecementos.
 - Expresión da opinión, do coñecemento e do descoñecemento, do acordo e do desacordo, da dúbida e da hipótese.
 - Expresión da necesidade, do desexo, da intención, da vontade, da promesa, da orde, do permiso e da prohibición.
 - Expresión do gusto e da preferencia, do interese e do desinterese, da sorpresa, da admiración, da alegría ou da felicidade, da satisfacción, do aprecio ou da simpatía, da aprobación e da desaprobación, da decepción, do desgusto, da dor, da dúbida, da esperanza, do temor e da tristeza.
- ii. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Realización das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns na lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos:

- Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais habituais: presentarse, presentar alguén, saudar, dar a benvida, despedirse, invitar, aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, expresar condolencia, felicitar, interesarse

por alguén ou por algo, lamentar, pedir desculpas.

– Descrición de calidades físicas e valorativas de persoas, obxectos, lugares e actividades.

– Narración de acontecementos pasados, descrición de situacións presentes e expresión de sucesos futuros.

– Petición e ofrecemento de información, indicacións, advertencias e avisos.

– Formulación de consellos, suxestións e ofrecementos.

– Expresión da opinión, do coñecemento e do descoñecemento, do acordo e do desacordo, da dúbida e da hipótese.

– Expresión da necesidade, do desexo, da intención, da vontade, da promesa, da orde, do permiso e da prohibición.

– Expresión do gusto e da preferencia, do interese e do desinterese, da sorpresa, da admiración, da alegría ou da felicidade, da satisfacción, do aprecio ou da simpatía, da aprobación e da desaprobación, da decepción, do desgusto, da dor, da dúbida, da esperanza, do temor e da tristeza.

iii. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos escritos.

Recoñecemento das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns na lingua escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos:

- Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais habituais: presentarse, presentar alguén, saudar, dar a benvida, despedirse, invitar, aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, expresar condolencia, felicitar, interesarse por alguén ou por algo, lamentar, pedir desculpas.
- Descrición de calidades físicas e valorativas de persoas, obxectos, lugares e actividades.
- Narración de acontecementos pasados, descrición de situacións presentes e expresión de sucesos futuros.
- Petición e ofrecemento de información, indicacións, advertencias e avisos.
- Formulación de consellos, suxestións e ofrecementos.
- Expresión da opinión, do coñecemento e do descoñecemento, do acordo e do desacordo, da dúbida e da hipótese.
- Expresión da necesidade, do desexo, da intención, da vontade, da promesa, da orde, do permiso e da prohibición.

- Expresión do gusto e da preferencia, do interese e do desinterese, da sorpresa, da admiración, da alegría ou da felicidade, da satisfacción, do aprecio ou da simpatía, da aprobación e da desaprobação, da decepción, do desgusto, da dor, da dúbida, da esperanza, do temor e da tristeza.
- iv. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Realización das seguintes funcións comunicativas mediante os seus expoñentes máis comúns na lingua escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos:

- Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais habituais: presentarse, presentar a alguén, saudar, dar a benvinda, despedirse, invitar, aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, expresar condolencia, felicitar, interesarse por alguén ou por algo, lamentar, pedir desculpas.
- Descrición de calidades físicas e valorativas de persoas, obxectos, lugares e actividades.
- Narración de acontecementos pasados, descrición de situacións presentes e expresión de sucesos futuros.

- Petición e ofrecemento de información, indicacións, advertencias e avisos.
 - Formulación de consellos, suxestións e ofrecementos.
 - Expresión da opinión, do coñecemento e do descoñecemento, do acordo e do desacordo, da dúbida e da hipótese.
 - Expresión da necesidade, do desexo, da intención, da vontade, da promesa, da orde, do permiso e da prohibición.
 - Expresión do gusto e da preferencia, do interese e do desinterese, da sorpresa, da admiración, da alegría ou da felicidade, da satisfacción, do aprecio ou da simpatía, da aprobación e da desaprobación, da decepción, do desgusto, da dor, da dúbida, da esperanza, do temor e da tristeza.
- v. Competencias e contidos funcionais das actividades de mediación escrita e oral:
- Mediación en tarefas orais e escritas que impliquen a realización das seguintes funcións comunicativas:
- Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais habituais: presentarse, presentar a alguén, saudar, dar a benvinda, despedirse, invitar, aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, expresar condolencia, felicitar, interesarse

por alguén ou por algo, lamentar, pedir desculpas.

– Descrición de calidades físicas e valorativas de persoas, obxectos, lugares e actividades.

– Narración de acontecementos pasados, descrición de situacións presentes e expresión de sucesos futuros.

– Petición e ofrecemento de información, indicacións, advertencias e avisos.

– Formulación de consellos, suxestións e ofrecementos.

– Expresión da opinión, do coñecemento e do descoñecemento, do acordo e do desacordo, da dúbida e da hipótese.

– Expresión da necesidade, do desexo, da intención, da vontade, da promesa, da orde, do permiso e da prohibición.

– Expresión do gusto e da preferencia, do interese e do desinterese, da sorpresa, da admiración, da alegría ou da felicidade, da satisfacción, do aprecio ou da simpatía, da aprobación e da desaprobación, da decepción, do desgusto, da dor, da dúbida, da esperanza, do temor e da tristeza.

d. Competencias e contidos discursivos.

i. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión de textos orais.

Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais comúns propios da lingua oral monolóxica e dialóxica:

– Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).

– Expectativas xeradas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e fonéticofonolóxicos.

– Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Conversa > conversa formal), a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación) e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas, léxicas e semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

ii. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais comúns propios da lingua oral á produción de textos monolóxicos e dialóxicos:

– Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).

– Selección de patróns e características textuais demandadas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e fonético-fonolóxicos.

– Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Conversa > conversa informal); a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación) e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

iii. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión de textos escritos.

Comprensión de modelos contextuais e patróns textuais comúns propios da lingua escrita:

– Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).

– Expectativas xeradas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; selección de patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e ortotipográficos.

– Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Correspondencia > carta comercial); a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación) e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

iv. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais comúns propios da lingua escrita á produción e coprodución do texto:

– Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).

– Selección de patróns e características textuais demandadas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e ortotipográficos.

– Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Correspondencia > carta persoal); a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación), e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

v. Competencias e contidos discursivos das actividades de mediación oral e escrita.

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais comúns propios da lingua oral e escrita á mediación oral e escrita:

- Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).
- Selección de patróns e características textuais demandadas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e ortotipográficos.
- Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Correspondencia > carta persoal); a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación), e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

e. Competencias e contidos morfosintácticos

i. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de comprensión de textos orais.

Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);
- o modo;
- estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e

focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);

– a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;

– relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

ii. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Coñecemento, selección segundo a intención comunicativa e uso de estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, para expresar:

– a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);

– o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

– o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
 - a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);
 - o modo;
 - estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
 - a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
 - relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.
- iii. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de comprensión de textos escritos.
- Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos para expresar:
- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e

valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);

– o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

– o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

– o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;

– a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);

– o modo;

– estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);

– a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;

– relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

iv. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Coñecemento, selección segundo a intención comunicativa e uso de estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa), e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e das relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);
- o modo;

- estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
 - a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
 - relacións lóxicas de conxunción, dixunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.
- v. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de mediación oral e escrita. Coñecemento, selección segundo a intención comunicativa e uso de estruturas morfosintácticas sinxelas propias da lingua, para mediar nas seguintes situacións orais e escritas:
- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa), e cantidade (número, cantidade e grao);
 - o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
 - o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e das relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);
- o modo;
- estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

f. Competencias e contidos léxicos

- i. Competencias e contidos léxicos das actividades de comprensión de textos orais. Comprensión de léxico oral de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; actividades da vida diaria; familia e amigos; relacións humanas e sociais; traballo e ocupacións; educación e estudo; lingua e comunicación; tempo libre e ocio; viaxes e vacacións; saúde e coidados físicos; compras e actividades comerciais;

alimentación e restauración; transporte, bens e servizos; clima e contorna natural; e tecnoloxías da información e da comunicación.

- ii. Competencias e contidos léxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Coñecemento, selección e uso de léxico oral común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; actividades da vida diaria; familia e amizades; relacións humanas e sociais; traballo e ocupacións; educación e estudo; lingua e comunicación; tempo libre e ocio; viaxes e vacacións; saúde e coidados físicos; compras e actividades comerciais; alimentación e restauración; transporte, bens e servizos; clima e contorna natural; e tecnoloxías da información e da comunicación.

- iii. Competencias e contidos léxicos das actividades de comprensión de textos escritos.

Comprensión de léxico escrito de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; actividades da vida diaria; familia e amizades; relacións humanas e sociais; traballo e ocupacións; educación e estudo; lingua e comunicación; tempo libre e ocio; viaxes e vacacións; saúde e coidados

físicos; compras e actividades comerciais; alimentación e restauración; transporte, bens e servizos; clima e contorna natural; e tecnoloxías da información e da comunicación.

- iv. Competencias e contidos léxicos das actividades de produción e coproducción de textos escritos.

Coñecemento, selección e uso de léxico escrito de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; actividades da vida diaria; familia e amigos; relacións humanas e sociais; traballo e ocupacións; educación e estudo; lingua e comunicación; tempo libre e ocio; viaxes e vacacións; saúde e coidados físicos; compras e actividades comerciais; alimentación e restauración; transporte, bens e servizos; clima e contorna natural; e tecnoloxías da información e da comunicación.

- v. Competencias e contidos léxicos das actividades de mediación escrita e oral.

Coñecemento, selección e uso de léxico escrito de uso común relativo a identificación persoal; vivenda, fogar e contorna; actividades da vida diaria; familia e amigos; relacións humanas e sociais; traballo e ocupacións; educación e estudo; lingua e

comunicación; tempo libre e ocio; viaxes e vacacións; saúde e coidados físicos; compras e actividades comerciais; alimentación e restauración; transporte, bens e servizos; clima e contorna natural; e tecnoloxías da información e da comunicación.

g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos.

i. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos das actividades de comprensión oral.

Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e comprensión dos significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.

ii. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de produción e coprodución oral.

Selección, segundo a intención comunicativa, e produción de patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común.

iii. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de comprensión escrita.

Recoñecemento e comprensión dos significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e

elementos gráficos, e convencións ortográficas, de uso común.

iv. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de produción e coprodución escritas.

Selección, segundo a intención comunicativa, e uso dos patróns gráficos e convencións ortográficas fundamentais.

v. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de mediación oral e escrita.

Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e comprensión dos significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles, co fin de aplicalos a tarefas de mediación oral. Selección, segundo a intención comunicativa, e produción de patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, co fin de aplicalos a tarefas de mediación oral.

Recoñecemento e comprensión dos significados e intencións comunicativas asociados aos formatos, patróns e elementos gráficos, e convencións ortográficas, de uso común, co fin de aplicalos a tarefas de mediación escrita.

Selección, segundo a intención comunicativa, e uso dos patróns gráficos e

convencións ortográficas fundamentais, co fin de aplicarlos a tarefas de mediación escrita.

h. Competencias e contidos interculturais.

Aplicación dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación en situacións diarias sinxelas: coñecementos culturais xerais; conciencia sociolingüística; observación; escoita; posta en relación; respecto.

3. Temporalización e secuenciación:

Distribuiremos os contidos tendo como referencia os temas das probas de certificación, que no currículo son denominados contidos léxicos, organizándoos na mesma orde en que aparecen no Libro do alumno que utilizamos.

Así:

PRIMEIRO CUADRIMESTRE: (outubro, novembro, decembro e xaneiro)

Temas: (Unidades do Libro do alumno: 1 a 16)

- Relacións humanas e sociais • Actividades da vida diaria
- Familia e amizades • Identificación persoal
- Viaxes e vacacións • Transporte, bens e servizos • Vivenda, fogar e contorna • Traballo e ocupacións
- Educación e estudo

SEGUNDO CUADRIMESTRE: (febreiro, marzo, abril e maio)

Temas: (Unidades do Libro do alumno: 17 a 28)

- Clima e contorna natural • Alimentación e restauración •
- Compras e actividades comerciais • Tempo libre e ocio •
- Saúde e coidados físicos • Tecnoloxías da información e da comunicación • Lingua e comunicación.

4. Avaliación e mínimos esixibles:

a. Procedementos e instrumentos de avaliación

[Consultar] 13. Apéndice → Modalidades: 1. Inicial 2. Formativa 3. Promoción ou Sumativa 4. Certificadora 5. Autoavaliación 6. Mínimos esixibles neste nivel.

b. Criterios de avaliación:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
 - Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos comúns relativos á vida diaria, ás condicións de vida, ás relacións interpersoais, á quinésica e á proxémica, aos costumes e aos valores, e ás convencións sociais das culturas en que se usa o idioma.
 - Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais e os detalles máis relevantes do texto.
 - Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio común dos seus expoñentes, así como patróns discursivos básicos relativos á organización textual.

- Aplica á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns morfosintácticos de uso frecuente na comunicación oral.
 - Recoñece sen dificultade léxico oral de uso frecuente relativo a asuntos diarios, de carácter xeral, ou relacionados cos propios intereses, e pode inferir do contexto e do cotexto, xeralmente de maneira correcta, os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece.
 - Discrimina os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común e recoñece as intencións comunicativas e os significados xeralmente asociados a eles.
- ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais.
- Aplica á produción do texto oral, tanto monolóxico como dialóxico, os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis frecuentes nos contextos respectivos e segundo a modalidade discursiva, nun rexistro formal, neutro ou informal.
 - Coñece e sabe aplicar adecuadamente as estratexias para producir textos orais breves ou de media extensión, coherentes e de

estrutura simple e clara, utilizando unha serie de procedementos sinxelos para adaptar ou reformular a mensaxe e reparar a comunicación.

– Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando adecuadamente os expoñentes máis habituais das ditas funcións e seguindo os patróns discursivos de uso máis frecuente en cada contexto.

– Manexa un repertorio memorizado de frases e fórmulas para comunicarse cunha fluidez aceptable, con pausas para buscar expresións e organizar ou reestruturar o discurso, ou reformular ou aclarar o que dixo.

– Interactúa de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que en ocasións tenda a concentrarse na propia produción dificultando a participación da persoa interlocutora ou amose algún titubeo á hora de intervir cando esta acapara a comunicación.

– Utiliza coa debida corrección e flexibilidade estruturas morfosintácticas de uso frecuente segundo o contexto comunicativo e emprega, polo xeral adecuadamente, os

recursos de cohesión textual máis comúns (entoación, repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, marcadores discursivos e conversacionais e conectores comúns), enlazando unha serie de elementos breves, concretos e sinxelos para crear unha secuencia cohesionada e lineal.

– Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información relativa a temas coñecidos, xerais, de actualidade ou relacionados cos propios intereses, en situacións habituais e diarias, aínda que cometa erros importantes ou teña que adaptar a mensaxe cando as demandas comunicativas son máis complexas ou cando aborda temas e situacións pouco frecuentes en situacións menos correntes, recorrendo neste caso a circunloquios e repeticións.

– Pronuncia e entoa de maneira clara e intelixible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros de pronuncia, sempre que non interrompan a comunicación, e os/as interlocutores/as teñan que solicitar repeticións de vez en cando.

iii. Actividades de comprensión de textos escritos.

- Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos comúns relativos á comunicación escrita nas culturas en que se usa o idioma.
- Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais e os detalles máis relevantes do texto, adaptando a este a modalidade e a velocidade de lectura.
- Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización, desenvolvemento e conclusión propios do texto escrito segundo o seu xénero e tipo.
- Coñece os constituíntes e a organización de estruturas morfosintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, segundo o xénero e o tipo textual, e comprende as intencións comunicativas xeralmente asociadas a eles.
- Comprende léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos diarios e a temas xerais ou relacionados cos seus intereses persoais,

educativos ou ocupacionais, e pode, xeralmente

de maneira correcta, inferir do contexto e do cotexto os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece.

– Recoñece os valores e os significados asociados a convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso común, así como abreviaturas e símbolos de uso frecuente.

iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.

– Aplica á produción e coprodución do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis frecuentes nos contextos respectivos e segundo a modalidade discursiva, nun rexistro formal, neutro ou informal.

– Coñece e sabe aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple adaptados a contextos habituais, p. ex. copiando modelos segundo o xénero e o tipo textual, ou facendo un guión ou esquema para organizar a información ou as ideas.

– Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo,

utilizando os expoñentes máis habituais das ditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito segundo o seu xénero e tipo.

– Mostra un control razoable de estruturas morfosintácticas de uso frecuente e emprega mecanismos simples de cohesión (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición e conectores básicos), enlazando unha serie de elementos breves, concretos e sinxelos para crear unha secuencia cohesionada e lineal.

– Coñece e utiliza un repertorio léxico escrito de uso frecuente suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e diarias, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos teña que adaptar a mensaxe.

– Utiliza, de maneira adecuada para facerse o bastante comprensible, os signos de puntuación elementais (punto, coma...) e as regras ortográficas básicas (uso de maiúsculas e minúsculas...), así como as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

v. Actividades de mediación

- Coñece os aspectos xerais que caracterizan as comunidades de falantes correspondentes e as diferenzas e semellanzas máis significativas que existen entre os costumes, os usos, as actitudes, as relacións e os valores que prevalecen nunhas e noutras, e é capaz de actuar en consecuencia sen cometer incorreccións serias no seu comportamento, aínda que é posible que en ocasións recorra ao estereotipo.
- Identifica, aplicando as estratexias necesarias, a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas das persoas emisoras e receptoras cando este aspecto é relevante.
- Interpreta, polo xeral correctamente, as claves de comportamento e comunicativas explícitas que observa nos/as emisores/as ou destinatarios/as para acomodar o seu discurso ao rexistro e ás funcións requiridas, aínda que non sempre o faga de maneira fluída.
- Pode facilitar a comprensión das persoas participantes recorrendo a comparacións e conexións sinxelas e directas con aquilo que pensa que poden coñecer.
- Toma notas coa información necesaria que considera importante trasladarlles aos

destinatarios e ás destinatarias ou conséguea con anterioridade para a ter dispoñible.

– Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela ou un pouco máis elaborada para aclarar ou facerlles máis comprensible a mensaxe aos/ás receptores/as.

– Fai preguntas simples pero relevantes para obter a información básica ou complementaria que necesita para poder transmitir a mensaxe con claridade e eficacia.

c. Mínimos esixibles para o nivel B1

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Orais

CTE: Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coprodución de Textos Orais /

PCMTO: Producción e Coprodución e Mediación de textos Orais

PCTE: Producción e Coprodución de Textos Escritos

PCMTE: Producción, Coprodución e Mediación de Textos Escritos

PARA O NIVEL B1:

5 partes (125 puntos)

Puntuación de cada parte: 20% (25 puntos)

Mínimo para compensar 50% (12,5)

CO: 3 tarefas, en total 25 ítems

CE: 3 tarefas, en total 25 ítems

PCO: 2 tarefas.

PCE: 2 tarefas.

M: 2 tarefas, unha oral e outra escrita

Mínimo para aprobar:

65% da puntuación total da proba (81,25)

d. Criterios de cualificación.

Para superar o nivel B1, o alumnado deberá demostrar, nas condicións que determine a Administración, que posúe o grao de competencia comunicativa que se describe a seguir:

- Actividades de comprensión de textos orais:

Comprende o que se fala respecto dos temas máis habituais dun ámbito próximo, nos que se dean opinións e se fale de experiencias persoais, sempre que a pronuncia sexa clara e se desenvolva sen modismos ou expresións pouco frecuentes e cunha velocidade normal.

Identifica e comprende a maior parte do contido de conversas que xorden habitualmente na práctica profesional, nas que se abordan temas relacionados co traballo, coa educación e con asuntos públicos, sempre que sexan coñecidos e que a conversa sexa clara e ben estruturada.

Comprende e segue instrucións que lle permiten poñer en marcha instrumentos ou aparellos cotiáns, manexar e instalar aparellos relacionando o texto coas imaxes que lle facilitan a súa comprensión.

Comprende as ideas principais e os detalles específicos de tipo informativo en textos orais audiovisuais de natureza informativa (entrevistas, noticiarios, documentais...) que estean articulados con certa lentitude e claridade e nos que se tratan temas coñecidos, aínda que non se comprendan algunhas opinións.

Comprende e segue a trama de textos e documentos audiovisuais de natureza narrativa (películas, series...) nos que o nivel de lingua é sinxelo e estándar e as axudas visuais permiten reconstruír o seu contido, aínda que se perda información.

Comprende e identifica palabras e ideas clave proporcionadas tanto polo texto coma polas imaxes que o ilustran, inferindo o significado de termos a partir do contexto lingüístico e dos coñecementos que se poidan ter do tema, doutras linguas e das características do medio no que aparece a información.

- Actividades de produción e coprodución de textos orais:

Interactúa -inicia, mantén e finaliza- utilizando fórmulas simples en conversas relacionadas con temas cotiáns de interese persoal, ten un repertorio lingüístico sinxelo, ás veces precisa facer pausas para pensar o que quere dicir.

Manifesta opinións persoais, acordos e desacordos sobre temas do seu interese persoal, académico e profesional empregando fórmulas simples.

Desenvólvese nas transaccións e xestións máis comúns da vida cotiá (p. ex. nun asunto de saúde, xestións no banco, correos ou noutras institucións similares), sempre que as seus interlocutores e as súas interlocutoras falen con claridade e empreguen unha lingua estándar. Solicita e intercambia información de forma sinxela sobre persoas, obxectos, lugares, accións e acontecementos dentro do seu campo de interese e sobre unha variedade de asuntos que lle son familiares do ámbito administrativo e académico, cun repertorio léxico propio do nivel.

Fai exposicións breves, previamente preparadas, nas que pode responder, en lingua estándar, a preguntas sinxelas que precisen aclaracións.

Interactúa de xeito sinxelo en intercambios claramente estruturados e resolve situacións comunicativas previsibles nunha viaxe (en tendas, hoteis, transportes, restaurantes...).

Pode participar nunha entrevista cun patrón estruturado de preguntas establecido con anterioridade, sempre que se manteñan dentro do ámbito predicible da interacción.

Pronuncia e entoa de xeito intelixible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros de pronuncia -sempre que non interrompan a

comunicación- e os/as interlocutores/as teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprende e localiza a información relevante en textos do seu interese cun fin particular, como poden ser cartas, catálogos, anuncios publicitarios, guías turísticas etc.

Le cun nivel de comprensión global suficiente textos narrativos, orixinais ou adaptados, que non presenten excesiva dificultade para o seu nivel, coa axuda do dicionario.

Identifica e selecciona información relevante nun texto extenso (xornalístico, catálogo, folletos...), sempre que estea relacionado co seu interese ou ámbito profesional, coa finalidade de preparar, por exemplo, unha exposición.

Segue as instrucións que lle permiten poñer en marcha, manexar ou instalar un aparello, relacionando o texto coas imaxes que facilitan a súa comprensión.

Comprende léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos seus intereses persoais, educativos ou ocupacionais e pode, xeralmente de xeito correcto, inferir do contexto e do cotexto os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece.

- Actividades de produción e coprodución de textos escritos:

. Redacta notas simples e breves -que poden presentar algunhas incoherencias- solicitando ou dando información de carácter inmediato, expresando opinións ou desexos.

Enche impresos e formularios que demandan información persoal, académica ou do propio ámbito profesional nos que se pode requirir algún tipo de explicación ou aclaración.

Redacta documentos, resumos e informes moi breves e sinxelos en formato convencional con información sobre feitos do ámbito persoal, académico e do seu campo profesional, nos que pode ofrecer a súa opinión sobre feitos concretos.

Realiza intercambios de información, en situacións de carácter habitual, sobre asuntos cotiáns ou de interese persoal utilizando fórmulas simples.

Toma notas concisas durante unha reunión, unha conferencia breve ou nunha actividade de aula en lingua estándar, sempre que o tema sexa coñecido e o discurso se formule dun modo sinxelo e se articule con claridade.

Utiliza, de xeito adecuado para facerse o bastante comprensible, os signos de puntuación elementais (p. ex., punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex., uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

- Actividades de Mediación:

Pode facilitar a comprensión entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas transmitindo informacións, opinións e argumentos sinxelos.

Pode facilitar a interacción entre persoas coñecidas no ámbito persoal e público, acomódase ao rexistro e ás funcións requiridas, aínda que non sempre o faga de xeito fluído.

Toma notas coa información necesaria que considera importante, trasládaa ás persoas destinatarias ou solicítala con anterioridade para tela dispoñible.

Identifica e reelabora por escrito a información básica ou complementaria que necesita e transmite a mensaxe con claridade e eficacia.

iv. Nivel B2

As ensinanzas de nivel intermedio B2 teñen por obxecto capacitar o alumnado para vivir de maneira independente en lugares en que se utiliza o idioma; desenvolver relacións persoais e sociais, tanto cara a cara como a distancia a través de medios técnicos, con persoas usuarias doutras linguas; estudar nun ámbito educativo preterciario ou actuar coa debida eficacia nun ámbito ocupacional en situacións que requiran a cooperación e a negociación sobre asuntos de carácter habitual no dito ámbito.

Para iso, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma con suficiente fluidez e naturalidade, de modo que a comunicación se realice sen esforzo, en situacións

tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade, para comprender, producir, coproducir e procesar textos orais e escritos sobre aspectos, tanto abstractos como concretos, de temas xerais ou do propio interese ou campo de especialización, nunha variedade de rexistros, estilos e acentos estándar, e cunha linguaxe que conteña estruturas variadas e complexas, e un repertorio léxico que inclúa expresións idiomáticas de uso común, que permitan apreciar e expresar diversos matices de significado.

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel intermedio B2, o alumnado será capaz de:

- Comprender o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes en textos orais conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas de carácter xeral ou dentro do propio campo de interese ou especialización, articulados a velocidade normal, nalgunha variedade estándar da lingua e a través de calquera canle, incluso cando as condicións de audición non sexan boas.
- Producir e coproducir, independentemente da canle, textos orais claros e o bastante detallados, de certa extensión, ben organizados e adecuados á persoa interlocutora e ao propósito comunicativo específicos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nunha variedade de rexistros e estilos estándar, e cunha pronuncia e entoación claras e naturais, e un grao de espontaneidade, fluidez e corrección que lle permita comunicarse con eficacia, aínda que poida cometer erros esporádicos que

provoquen a incompreensión, dos que adoita ser consciente e que pode corrixir.

– Comprender con suficiente facilidade o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas como explícitas, en textos escritos conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nalgunha variedade estándar da lingua e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, sempre que poida reler as seccións difíciles.

– Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos escritos de certa extensión, ben organizados e bastante detallados, sobre unha ampla serie de temas xerais, de interese persoal ou relacionados co propio campo de especialización, utilizando apropiadamente unha ampla gama de recursos lingüísticos propios da lingua escrita e adecuando con eficacia o rexistro e o estilo á situación comunicativa.

– Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional.

1. Obxectivos específicos:

a. Actividades de comprensión de textos orais

– Comprender declaracións e mensaxes, anuncios, avisos e instrucións detallados, transmitidos en vivo ou a través de medios técnicos, sobre temas concretos e abstractos (p. ex. declaracións ou

mensaxes corporativas ou institucionais), a velocidade normal e nunha variedade estándar da lingua.

– Comprender con todo detalle, independentemente da canle, o que se lle di directamente en transaccións e xestións de carácter habitual e menos corrente, incluso nun ambiente

con ruído de fondo, sempre que se utilice unha variedade estándar da lingua, e que se poida pedir confirmación.

– Comprender, co apoio da imaxe (esquemas, gráficos, fotografías, vídeos), a liña argumental, as ideas principais, os detalles relevantes e as implicacións xerais de presentacións, charlas, discursos, e outras formas de presentación pública, académica ou profesional extensos e lingüisticamente complexos, sobre temas relativamente coñecidos, de carácter xeral ou dentro do propio campo de especialización ou de interese, sempre que estean ben estruturados e teñan marcadores explícitos que guíen a comprensión.

– Comprender as ideas principais e as implicacións máis xerais de conversas e discusións de carácter informal, relativamente extensas e animadas, entre dúas ou máis persoas participantes, sobre temas coñecidos, de actualidade ou do propio interese, e captar matices como a ironía ou o humor cando están indicados con marcadores explícitos, sempre que a argumentación se desenvolva con claridade e nunha variedade de lingua estándar non moi idiomática.

– Comprender con todo detalle as ideas que destacan os/as interlocutores/as, as súas actitudes e argumentos principais, en conversas e discusións formais sobre liñas de actuación, procedementos, e outros asuntos de carácter xeral relacionados co propio campo de especialización.

– Comprender a maioría dos documentais radiofónicos, das noticias da televisión e dos programas sobre temas actuais, de entrevistas en directo, debates, obras de teatro e a maioría das películas, articulados con claridade e a velocidade normal nunha variedade estándar da lingua, e identificar o estado de ánimo e o ton dos e das falantes.

b. Actividades de produción e coprodución de textos orais

– Facer declaracións públicas sobre asuntos comúns e máis específicos dentro do propio campo de interese ou especialización, cun grao de claridade, fluidez e espontaneidade que non lle provoca tensión ou molestias ao/á oínte.

– Facer presentacións claras e detalladas, de certa duración, e preparadas previamente, sobre unha ampla serie de asuntos xerais ou relacionados coa propia especialidade, explicando puntos de vista sobre un tema, razoando a favor ou en contra dun punto de vista concreto, mostrando as vantaxes e desvantaxes de varias opcións, desenvolvendo argumentos con claridade e ampliando e defendendo as súas ideas con

aspectos complementarios e exemplos relevantes, así como responder a unha serie de preguntas complementarias da audiencia cun grao de fluidez e espontaneidade que non supón ningunha tensión nin para si mesmo/a nin para o público.

– Desenvolverse con seguridade en transaccións e xestións diarias e menos habituais, xa sexa cara a cara, por teléfono ou outros medios técnicos, solicitando e dando información e explicacións claras e detalladas, deixando claras a súa postura e as súas expectativas e desenvolvendo a súa argumentación de maneira satisfactoria na resolución dos problemas que xurdisen.

– Participar activamente en conversas e discusións informais cunha ou máis persoas interlocutoras, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, describindo con detalle feitos, experiencias, sentimentos e reaccións, soños, esperanzas e ambicións, e respondendo aos dos/as seus/súas interlocutores/as, facendo comentarios adecuados; expresando e defendendo con claridade e convicción e explicando e xustificando de maneira persuasiva as súas opinións, crenzas e proxectos; avaliando propostas alternativas; proporcionando explicacións, argumentos e comentarios adecuados; realizando hipóteses e respondendo a estas; todo isto sen divertir ou molestar involuntariamente os/as seus/súas interlocutores/as, sen supoñer tensión para ningunha

das partes, transmitindo certa emoción e resaltando a importancia persoal de feitos e experiencias.

– Tomar a iniciativa nunha entrevista (p. ex. de traballo), ampliando e desenvolvendo as propias ideas, ben con pouca axuda, ben obténdoa da persoa entrevistadora se a necesita.

– Participar activa e adecuadamente en conversas, reunións, discusións e debates formais de carácter habitual, ou máis específico dentro do propio campo de especialización, nos ámbitos público, académico ou profesional, nos cales esboza un asunto ou un problema con claridade, especulando sobre as causas e consecuencias e comparando as vantaxes e desvantaxes de diferentes enfoques, e en que ofrece, explica e defende as súas opinións e puntos de vista, avalía as propostas alternativas, formula hipóteses e responde a estas.

c. Actividades de comprensión de textos escritos

– Comprender instrucións, indicacións ou outras informacións técnicas extensas e complexas dentro do propio campo de interese ou de especialización, incluíndo detalles sobre condicións e advertencias

– Identificar con rapidez o contido e a importancia de noticias, artigos e informes sobre – unha ampla serie de temas profesionais ou do propio interese, e comprender, en textos de referencia e consulta, en calquera soporte, información detallada sobre temas xerais, da propia especialidade ou de interese persoal,

así como información específica en textos oficiais, institucionais ou corporativos.

– Comprender o contido, a intención e as implicacións de notas, mensaxes e correspondencia persoal en calquera soporte, incluídos foros e blogs, nos cales se transmite información detallada e se expresan, xustifican e argumentan ideas e opinións sobre temas concretos e abstractos de carácter xeral ou do propio interese.

– Ler correspondencia formal relativa ao propio campo de especialización, sobre asuntos de carácter tanto abstracto como concreto, e captar o seu significado esencial, así como comprender os seus detalles e implicacións máis relevantes.

– Comprender textos periodísticos, incluídos artigos e reportaxes sobre temas de actualidade ou especializados, en que o/a autor/a adopta certos puntos de vista, presenta e desenvolve argumentos, e expresa opinións de maneira tanto implícita como explícita.

– Comprender textos literarios e de ficción contemporáneos, escritos en prosa e nunha variedade lingüística estándar, de estilo simple e linguaxe clara, coa axuda esporádica do dicionario.

d. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Cubrir, en soporte papel ou en liña, cuestionarios e formularios detallados con información complexa, de

tipo persoal, público, académico ou profesional incluíndo preguntas abertas e seccións de produción libre (para contratar un seguro, realizar unha solicitude ante organismos ou institucións oficiais, unha enquisa de opinión...).

– Escribir, en calquera soporte ou formato, un CV detallado, xunto cunha carta de motivación (p. ex. para cursar estudos no estranxeiro ou presentarse para un posto de traballo), detallando e ampliando a información que se considera relevante e axustándoa ao propósito e destinatario/a específicos.

– Escribir notas, anuncios e mensaxes nos cales se transmite ou solicita información sinxela de carácter inmediato, ou máis detallada segundo a necesidade comunicativa, incluíndo explicacións e opinións, sobre aspectos relacionados con actividades e situacións habituais, ou máis específicos dentro do propio campo de especialización ou de interese, e nos cales se resaltan os aspectos que resultan importantes, respectando as convencións específicas do xénero e tipo textuais e as normas de cortesía e, de ser o caso, da netiqueta.

– Tomar notas, co suficiente detalle, sobre aspectos que se consideran importantes, durante unha conferencia, presentación ou charla estruturada con claridade sobre un tema coñecido, de carácter xeral ou relacionado co propio campo de especialización ou de interese, aínda que se perda algunha información por concentrarse nas palabras mesmas.

- Tomar notas, recollendo as ideas principais, os aspectos relevantes e detalles importantes durante unha entrevista (p. ex. de traballo), conversa formal, reunión ou debate, ben estruturados e sobre temas relacionados co propio campo de especialización ou de interese.
- Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse con seguridade en foros e blogs nos cales se expresan noticias e puntos de vista con eficacia, se transmite certa emoción, se resalta a importancia persoal de feitos e experiencias e se comentan as noticias e os puntos de vista dos e das correspondentes e doutras persoas.
- Escribir, en calquera soporte, correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas e a empresas, en que se dá e solicita información detallada e se explican e xustifican co suficiente detalle os motivos de certas accións, respectando as convencións formais e de cortesía propias deste tipo de textos.
- Escribir informes de media extensión, de estrutura clara e nun formato convencional, nos cales se expón un asunto con certo detalle e se desenvolve un argumento, razoando a favor ou en contra dun punto de vista concreto, explicando as vantaxes e as desvantaxes de varias opcións e achegando conclusións xustificadas e suxestións sobre futuras ou posibles liñas de actuación.

e. Actividades de mediación oral e escrita

- Transmitirlles oralmente a terceiras persoas, en forma resumida ou adaptada, o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, contidos en textos orais ou escritos conceptual e estruturalmente complexos (presentacións, documentais, entrevistas, conversas, debates, artigos...), sobre aspectos, tanto abstractos como concretos, de temas xerais ou do propio interese ou campo de especialización, sempre que os ditos textos estean ben organizados, nalgunha variedade estándar da lingua, e se pode volver escoitar o que se dixo ou reler as seccións difíciles.
- Sintetizar e transmitirlles oralmente a terceiras persoas a información e argumentos principais, así como os aspectos relevantes, recompilados de diversos textos escritos procedentes de distintas fontes (p. ex. diferentes medios de comunicación ou varios informes ou outros documentos de carácter educativo ou profesional).
- Interpretar durante intercambios entre amizades, persoas coñecidas, familiares ou colegas, nos ámbitos persoal e público, en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade (en reunións sociais, cerimoniais, eventos, visitas culturais...), sempre que poida pedir confirmación dalgúns detalles.

- Interpretar durante intercambios de carácter formal (p. ex. nunha reunión de traballo claramente estruturada), sempre que poida prepararse de antemán e pedir confirmación e aclaracións segundo o necesite.
- Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade, transmitindo a información, as opinións e os argumentos relevantes, comparando e contrastando as vantaxes e desvantaxes das distintas posturas e argumentos, expresando as súas opinións ao respecto con claridade e amabilidade e pedindo e ofrecendo suxestións sobre posibles solucións ou vías de actuación.
- Tomar notas escritas para terceiras persoas, coa debida precisión e organización, recollendo os puntos e os aspectos máis relevantes, durante unha presentación, conversa ou debate claramente estruturados e nunha variedade estándar da lingua, sobre temas do propio interese ou dentro do campo propio de especialización académica ou profesional.
- Transmitir por escrito o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, contidos en textos escritos ou orais conceptual e estruturalmente complexos, sobre aspectos, tanto abstractos como concretos, de temas xerais ou do propio interese ou campo de

especialización, sempre que os ditos textos estean ben organizados, nalgunha variedade estándar da lingua e se pode reler as seccións difíciles ou volver escoitar o dito.

– Resumir por escrito os puntos principais, os detalles relevantes e os puntos de vista, opinións e argumentos expresados en conversas, entre dúas ou máis persoas interlocutoras, claramente estruturadas e articuladas a velocidade normal e nunha variedade estándar da lingua, sobre temas de interese persoal ou do propio campo de especialización nos ámbitos académico e profesional.

– Resumir por escrito noticias e fragmentos de entrevistas ou documentais que conteñen opinións, argumentos e análises, e a trama e a secuencia dos acontecementos de películas ou de obras de teatro.

– Sintetizar e transmitir por escrito a información e argumentos principais, así como os aspectos relevantes, recompilados de diversos textos escritos procedentes de distintas fontes (p. ex. diferentes medios de comunicación ou varios informes ou outros documentos de carácter educativo ou profesional).

2. Competencias e contidos:

a. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecemento e aplicación á comprensión, produción e coprodución do texto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a convencións sociais,

normas de cortesía e rexistros; institucións, costumes e rituais; valores, crenzas e actitudes; estereotipos e tabús; linguaxe non verbal; historia, culturas e comunidades.

Coñecemento e aplicación á produción e coprodución do texto oral e escrito monolóxico e dialóxico dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos a convencións sociais, normas de cortesía e rexistros; institucións, costumes e rituais; valores, crenzas e actitudes; estereotipos e tabús; linguaxe non verbal; historia, culturas e comunidades.

b. Competencias e contidos estratéxicos

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da comprensión de textos orais e escritos:

- Mobilización de esquemas e información previa sobre o tipo de tarefa e o tema.
- Identificación do tipo textual, adaptando a comprensión a este.
- Distinción de tipos de comprensión (sentido xeral, información esencial, puntos principais, detalles relevantes, ou opinións ou actitudes implícitas).
- Formulación de hipóteses sobre o contido e o contexto.
- Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos.

– Comprobación de hipóteses: axuste das claves de inferencia cos esquemas de partida.

– Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da produción e coprodución de textos orais e escritos:

– Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e o texto específicos (p. ex. presentación > presentación formal).

– Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto, concibindo a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.

– Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.

– Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).

– Expresar a mensaxe con claridade, coherencia, estruturándoa adecuadamente e axustándose aos modelos e fórmulas de cada tipo de texto.

– Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou a mensaxe (facer concesións no que realmente se querería expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.

– Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos (p. ex. Modificar palabras

de significado parecido, ou definir ou parafrasear un termo ou expresión), paralingüísticos ou paratextuais (p. ex. pedir axuda; sinalar obxectos, usar deícticos ou realizar accións que aclaren o significado; usar linguaxe corporal culturalmente pertinente (xestos, expresións faciais, posturas, contacto visual ou corporal, proxémica), ou usar sons extralingüísticos e calidades prosódicas convencionais).

– Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.

c. Competencias e contidos funcionais

Comprensión das seguintes funcións comunicativas mediante expoñentes variados propios da lingua oral e escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos. Igualmente, realización das seguintes funcións comunicativas mediante expoñentes variados propios da lingua escrita segundo o ámbito e o contexto comunicativos:

– Inicio, xestión e finalización de relacións sociais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar alguén, acceder, rexeitar, saudar, acusar, defender, exculpar, lamentar, reprochar.

- Descrición e valoración de calidades físicas e abstractas de persoas, obxectos, lugares, eventos, actividades, procedementos, procesos e produtos.
- Narración de acontecementos pasados puntuais e habituais, descrición de estados e situacións presentes e expresión de sucesos futuros e de predicións a curto, medio e longo prazo.
- Intercambio de información, indicacións, opinións, crenzas e puntos de vista, consellos, advertencias e avisos.
- Expresión da curiosidade, o coñecemento, a certeza, a confirmación, a dúbida, a conxectura, o escepticismo e a incredulidade: afirmar, anunciar, asentir, atribuír, clasificar, confirmar a veracidade dun feito, conxectar, corroborar, describir, desmentir, disentir, expresar acordo e desacordo con diferentes graos de firmeza, expresar descoñecemento, expresar dúbida, expresar escepticismo, expresar unha opinión, identificar e identificarse, predicir, rebater, rectificar, replicar, supoñer.
- Expresión da necesidade, o desexo, a intención, a vontade, a decisión, a promesa, a orde, a autorización e a prohibición, a exención e a obxección: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; dispensar ou eximir alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o

permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; prometer; reclamar; recomendar; recordar algo a alguén; solicitar; suxerir; suplicar, retractarse.

– Expresión do interese, a aprobación, a estima, o aprecio, o eloxio, a admiración, a preferencia, a satisfacción, a esperanza, a confianza, a sorpresa, e os seus contrarios.

– Formulación de suxestións, condicións e hipóteses.

d. Competencias e contidos discursivos

Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais variados propios da lingua oral e escrita monolóxica e dialóxica:

– Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e da actividade comunicativa específica, das persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e da situación (canle, lugar, tempo).

– Expectativas xeradas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e fonéticofonolóxicos.

– Organización e estruturación do texto segundo o (macro)xénero (p. ex. Presentación > presentación formal); a (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación) e a estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais,

morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais variados propios da lingua oral e escrita á produción e coprodución de textos monolóxicos e dialóxicos:

- Características do contexto segundo o ámbito de acción xeral e a actividade comunicativa específica, as persoas participantes (trazos, relacións, intención comunicativa) e a situación (canle, lugar, tempo).
- Selección de patróns e características textuais demandadas polo contexto: tipo, formato e estrutura textuais; variedade de lingua, rexistro e estilo; tema, enfoque e contido; patróns morfosintácticos, léxico-semánticos e fonético-fonolóxicos.
- Organización e estruturación do texto segundo (macro)xénero (p. ex. entrevista > entrevista de traballo); (macro)función textual (exposición, descrición, narración, exhortación, argumentación) e estrutura interna primaria (inicio, desenvolvemento, conclusión) e secundaria (relacións oracionais, morfosintácticas e léxico-semánticas cotextuais e por referencia ao contexto).

e. Competencias e contidos sintácticos

Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas variadas e complexas propias da lingua oral e escrita, segundo o

ámbito e o contexto comunicativos. Igualmente, o seu coñecemento e selección, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e a cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade epistémica (capacidade, necesidade, posibilidade, probabilidade) e deóntica (volición, permiso, obriga, prohibición);
- o modo;
- estados, eventos, accións, procesos e realizacións: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- a afirmación, a negación, a interrogación e a exclamación;
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

f. Competencias e contidos léxicos

Comprensión, coñecemento, selección e uso de léxico oral e escrito común, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional, relativo á descrición de persoas e obxectos; tempo e espazo; estados, eventos e acontecementos; actividades, procedementos e procesos; relacións persoais, sociais, académicas e profesionais; educación e estudo; traballo e emprendemento; bens e servizos; lingua e comunicación intercultural; ciencia e tecnoloxía; historia e cultura.

g. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos

Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común en campos específicos, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e comprensión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a eles.

Recoñecemento e comprensión dos significados e intencións comunicativas asociados aos patróns gráficos e convencións ortográficas de uso común xerais e en ámbitos comunicativos específicos.

Produción dos patróns gráficos e convencións ortográficas de uso común, xerais e en campos específicos segundo o ámbito comunicativo, seleccionándoos e adaptando o seu uso aos diversos

significados e intencións comunicativas asociados con eles.

h. Competencias e contidos interculturais

Xestión dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación con certa flexibilidade: autoconciencia cultural; conciencia sociolingüística; coñecementos culturais xerais e máis específicos; observación; escoita; avaliación; posta en relación; adaptación; respecto.

3. Temporalización e secuenciación

Distribuiremos os contidos tendo como referencia os temas das probas de certificación, que no currículo son denominados contidos léxicos. Así:

PRIMEIRO CUADRIMESTRE (outubro, novembro, decembro e xaneiro)

Temas:

- Actividades, procedementos e procesos • Bens e servizos • Ciencia e tecnoloxía • Descrición de persoas e obxectos • Educación e estudo • Estados, eventos e acontecementos

SEGUNDO CUADRIMESTRE (febreiro, marzo, abril e maio)

Temas:

- Historia e cultura • Lingua e comunicación intercultural • Relacións persoais, sociais, académicas e profesionais • Tempo e espazo • Traballo e emprendemento

4. Avaliación e mínimos esixibles:

a. Procedementos e instrumentos de avaliación

[Consultar] 13. Apéndice → Modalidades: 1. Inicial 2. Formativa 3. Promoción ou Sumativa 4. Certificadora 5. Autoavaliación 6. Mínimos esixibles neste nivel.

b. Criterios de avaliación:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
 - Coñece coa debida profundidade, e aplica eficazmente á comprensión do texto facendo as inferencias adecuadas, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos xerais e máis específicos que caracterizan as culturas e as comunidades de práctica en que se fala o idioma e os trazos específicos da comunicación oral nelas, apreciando as diferenzas de rexistros, estilos e acentos estándar.
 - Coñece, e selecciona eficazmente, as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas coma explícitas, dos e das falantes, claramente sinalizadas.
 - Distingue a función ou funcións comunicativas, tanto secundarias como principais, do texto, e aprecia as diferenzas de intención e de significado de distintos expoñentes destas, segundo o contexto e o xénero e tipo textuais.

- Comprende os diversos significados asociados ao uso de distintos patróns discursivos típicos de diferentes xéneros e tipos textuais orais polo que respecta á presentación e organización da información.
 - Comprende os significados e funcións xeralmente asociados a diversas estruturas morfosintácticas propias da lingua oral en contextos de uso comúns e máis específicos dentro do seu campo de interese ou de especialización.
 - Recoñece o oral común e máis especializado, relacionado cos propios intereses e necesidades no ámbito persoal, público, académico e profesional, así como expresións e modismos de uso común, e connotacións e matices accesibles na lingua oral de carácter literario.
 - Discrimina patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común e máis específicos segundo as diversas intencións comunicativas.
- ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais
- Aplica adecuadamente á produción de textos orais monolóxicos e dialóxicos os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis relevantes da lingua e culturas meta relativos a

costumes, usos, actitudes, valores e crenzas que integrou na súa competencia intercultural, e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos, demostrando confianza no uso de diferentes rexistros ou outros mecanismos de adaptación contextual, expresándose apropiadamente en situacións diversas e evitando erros importantes de formulación.

– Coñece, selecciona con atención, e sabe aplicar eficazmente e con certa naturalidade, estratexias adecuadas para producir textos orais monolóxicos e dialóxicos de diversos tipos e de certa lonxitude, planificando o discurso segundo o propósito, a situación, as persoas interlocutoras e a canle de comunicación, e facendo un seguimento e unha reparación deste mediante procedementos variados (paráfrases, circunloquios, xestión de pausas, variación na formulación...) de maneira que a comunicación se realice sen esforzo pola súa parte ou a dos/as interlocutores/as.

– Consegue alcanzar os fins funcionais que pretende utilizando, de entre un repertorio variado, os expoñentes máis adecuados ao contexto específico.

– Articula o seu discurso de maneira clara e coherente seguindo os patróns comúns de organización segundo o xénero e o tipo textual,

desenvolvendo descrições e narraciones claras e detalladas, argumentando eficazmente e matizando os seus puntos de vista, indicando o que considera importante (p. ex. mediante estruturas enfáticas) e ampliando con algúns exemplos, comentarios e detalles adecuados e relevantes.

- Demostra un bo control de estruturas morfosintácticas comúns e algunhas máis complexas, con algún descoido esporádico ou erro non sistemático que pode corrixir retrospectivamente, seleccionándoas con flexibilidade e adecuadamente segundo a intención comunicativa no contexto específico.
- Dispón dun amplo vocabulario sobre asuntos relativos á súa especialidade e intereses e sobre temas máis xerais e varía a formulación para evitar repeticións frecuentes, recorrendo con flexibilidade a circunloquios cando non atopa unha expresión máis precisa.
- Adquiriu unha pronuncia e entoación claras e naturais.
- Exprésase con claridade, con suficiente espontaneidade e cun ritmo bastante uniforme, e sen manifestar ostensiblemente que teña que limitar o que quere dicir, e dispón de suficientes recursos lingüísticos para facer descrições claras, expresar puntos de vista e desenvolver argumentos, utilizando para isto algunhas

estruturas complexas, sen que se lle note moito que está buscando as palabras que necesita.

– Inicia, mantén e termina o discurso adecuadamente, facendo un uso eficaz das quendas de palabra, aínda que é posible que non sempre o faga con elegancia, e xestiona a interacción con flexibilidade e eficacia e de maneira colaborativa, confirmando a súa comprensión, pedindo a opinión da persoa interlocutora, invitando outros/as a participar e contribuindo ao mantemento da comunicación.

iii. Actividades de comprensión de textos escritos

– Coñece coa debida profundidade, e aplica eficazmente á comprensión do texto facendo as inferencias adecuadas, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos xerais e máis específicos que caracterizan as culturas e as comunidades de práctica nas cales se usa o idioma e os trazos específicos da comunicación escrita nestas, apreciando as diferenzas de rexistros e estilos estándar.

– Le cun alto grao de independencia, adaptando o estilo e a velocidade de lectura aos distintos textos e finalidades e aplicando eficazmente outras estratexias adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis

relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos/as autores/ as, claramente sinalizadas.

– Distingue a función ou funcións comunicativas, tanto secundarias como principais, do texto e aprecia as diferenzas de intención comunicativa e de significado de distintos expoñentes destas segundo o contexto e o xénero e tipo textuais.

– Comprende os diversos significados asociados ao uso de distintos patróns discursivos típicos de diferentes xéneros e tipos textuais polo que respecta á presentación e organización da información.

– Comprende os significados e funcións xeralmente asociados a diversas estruturas morfosintácticas propias da lingua escrita en contextos de uso comúns e máis específicos dentro do seu campo de interese ou de especialización.

– Conta cun amplo vocabulario activo de lectura, aínda que teña algunha dificultade con expresións pouco frecuentes, que inclúe tanto un léxico xeral e máis específico segundo os seus intereses e necesidades persoais, académicas ou profesionais, como expresións e modismos de uso común, e connotacións e matices accesibles na linguaxe literaria; e identifica polo contexto palabras descoñecidas

en temas relacionados cos seus intereses ou campo de especialización.

– Recoñece os valores e significados asociados a convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación, xerais e menos habituais, así como abreviaturas e símbolos de uso común e máis específico.

iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

– Aplica adecuadamente á produción de textos escritos os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis relevantes da lingua e culturas meta relativos a costumes, usos, actitudes, valores e crenzas que integrou na súa competencia intercultural, e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos, adaptando o rexistro e o estilo ou aplicando outros mecanismos de adaptación contextual para expresarse apropiadamente segundo a situación e o propósito comunicativos e evitar erros importantes de formulación.

– Aplica con flexibilidade as estratexias máis adecuadas para elaborar textos escritos de certa lonxitude, detallados e ben estruturados, p. ex. desenvolvendo os puntos principais e ampliándoos coa información necesaria a partir dun esquema previo ou integrando de maneira

apropiada información relevante procedente de diversas fontes.

– Realiza as funcións comunicativas que persegue utilizando os expoñentes máis adecuados ao contexto específico de entre un repertorio variado.

– Articula o texto de maneira clara e coherente utilizando adecuadamente, sen erros que conduzan a malentendidos, os patróns comúns de organización segundo o xénero e o tipo textual e os recursos de cohesión de uso común e máis específico para desenvolver descrições e narracións claras e detalladas, argumentar eficazmente e matizar os seus puntos de vista, indicar o que considera importante (p. ex. mediante estruturas enfáticas) e ampliar con algúns exemplos, comentarios e detalles adecuados e relevantes.

– Demostra un bo control de estruturas morfosintácticas comúns e algunhas máis complexas, con algún descoido esporádico ou erro non sistemático que non afecta a comunicación, seleccionándoas con flexibilidade e adecuadamente segundo a intención comunicativa no contexto específico.

– Dispón dun amplo léxico escrito de uso común e sobre asuntos relativos ao seu campo de especialización e intereses e varía a formulación para evitar repeticións frecuentes,

recorrendo con flexibilidade a circunloquios cando non atopa unha expresión máis precisa.

– Utiliza con razoable corrección, aínda que poida manifestar influencia da(s) súa(s) lingua(s) primeira(s) ou outras, os patróns ortotipográficos de uso común e máis específico (parénteses, guións, abreviaturas, asteriscos, cursiva...) e aplica con flexibilidade as convencións formais máis habituais de redacción de textos tanto en soporte papel como dixital.

v. Actividades de mediación

– Coñece coa debida profundidade, e aplica adecuadamente á actividade de mediación en cada caso, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos xerais e máis específicos que caracterizan as culturas e as comunidades de práctica en que se fala o idioma, así como as súas implicacións máis relevantes, e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos, demostrando confianza no uso de diferentes rexistros e estilos, ou outros mecanismos de adaptación contextual, expresándose apropiadamente en situacións diversas e evitando erros importantes de formulación.

– Coñece, selecciona con atención e sabe aplicar eficazmente e con certa naturalidade

estratexias adecuadas para adaptar os textos que debe procesar ao propósito, á situación, ás persoas participantes e á canle de comunicación, mediante procedementos variados (paráfrases, circunloquios, amplificación ou condensación da información...).

- Sabe obter a información detallada que necesita para poder transmitir a mensaxe con claridade e eficacia.
- Organiza adecuadamente a información que pretende ou debe transmitir e detállaa de maneira satisfactoria segundo sexa necesario.
- Transmite con suficiencia tanto a información como, de ser o caso, o ton e as intencións dos e das falantes ou da autoría.
- Pode facilitar a interacción entre as partes monitorizando o discurso con intervencións adecuadas, repetindo ou reformulando o dito, pedindo opinións, facendo preguntas para abundar nalgúns aspectos que considera importantes e resumindo a información e os argumentos cando é necesario para aclarar o fío da discusión.
- Compara e contrasta información e ideas das fontes ou das partes e resume apropiadamente os seus aspectos máis relevantes.

– É capaz de suxerir unha saída de compromiso, unha vez analizadas as vantaxes e desvantaxes doutras opcións.

c. Mínimos esixibles para o nivel B2

Ver epígrafe anterior, §4b.

E considerar:

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Oraís

CTE: Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coproducción de Textos Oraís

PCMTO: Producción e Coproducción e Mediación de textos Oraís

PCTE: Producción e Coproducción de Textos Escritos

PCMTE: Producción, Coproducción e Mediación de Textos Escritos

PARA O NIVEL B2:

5 partes (125 puntos)

Puntuación de cada parte: 20% (25 puntos)

Mínimo para compensar 50% (12,5)

CO: 3 tarefas, en total 25 ítems

CE: 3 tarefas, en total 25 ítems

PCO: 2 tarefas.

PCE: 2 tarefas.

M: 2 tarefas, unha oral e outra escrita

Mínimo para aprobar:

65% da puntuación total da proba (81,25)

d. Criterios de cualificación

Para superar o nivel B2, o alumnado deberá demostrar, nas condicións que determine a Administración, que posúe o grao de competencia comunicativa que se describe a seguir:

- Actividades de comprensión de textos orais:

Comprende exposicións públicas de certa complexidade referidas a temas dos que se ten algún coñecemento previo ou relacionado coa experiencia académica ou a actividade profesional, aínda que ás veces lle resulte difícil acadar un bo nivel de comprensión se o discurso non está ben organizado e carece de fío condutor.

Comprende textos bastante extensos transmitidos por diferentes medios: noticias, programas de debate, películas de trama sinxela, representacións teatrais. Procurarase que haxa unhas boas condicións acústicas, que o discurso estea ben organizado e que a estrutura do discurso sexa clara.

Comprende o que se di en conversacións e transaccións en lingua estándar a velocidade normal, nas que pode haber cambios de tema e interrupcións, con interaccións ben organizadas, seguindo as argumentacións e interpretando todos os detalles.

Comprende textos producidos en diferentes situacións de comunicación que conteñen informacións precisas, por exemplo, unha axenda de traballo, avisos concretos feitos nun lugar

público no que as condicións acústicas non son moi boas...

- Actividades de produción e coprodución de textos orais.

Interactúa -inicia, mantén e remata- de forma cooperativa en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade, valéndose dun repertorio lingüístico sinxelo pero eficaz, nas que expón as súas opinións e as argumenta, se se fala en lingua estándar e a unha velocidade media.

Desenvólvese en transaccións da vida cotiá - aloxamento, restaurantes ou actividades económicas- expresando agrado ou desagrado ou explicando o motivo dun problema, se ten a cooperación da persoa interlocutora.

Expresa e intercambia puntos de vista de forma breve, sinxela e eficaz en conversas formais e reunións de traballo, pedindo información se a precisa e ofrecendo breves razoamentos e explicacións nunha lingua estándar e en rexistro formal, utilizando estruturas e léxico sinxelos, pero adecuados á situación de comunicación.

Realiza en lingua estándar narracións, descricións sobre diversos temas do ámbito persoal, académico e profesional.

Fai presentacións breves -sempre que poida preparalas previamente- sobre temas coñecidos ou do seu interese, en lingua estándar, claras e ben

estruturadas, respondendo a preguntas aclaratorias ou complementarias, aínda que poida precisar repeticións ou aclaracións.

Realiza intercambios de información sobre asuntos cotiáns de interese persoal ou profesional, utilizando fórmulas simples.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira oral.

Presenta unha pronunciación e entoación claras e naturais, aínda que o acento estranxeiro sexa perceptible.

Exprésase con claridade suficiente e un ritmo bastante uniforme, sen manifestar ostensiblemente que teña que limitar o que quere dicir. Dispón de suficientes recursos lingüísticos para facer descricións claras, expresar os seus puntos de vista e desenvolver argumentos, para iso utiliza algunhas estruturas complexas, sen que se lle note moito que está buscando as palabras que precisa.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprende información esencial e detalles relevantes en cartas, correos electrónicos e outras informacións de interacción escrita na que aparecen queixas, reclamacións, peticións, citacións..., que versen sobre temas da vida social, persoal e da propia especialidade.

Segue as fases detalladas en instrucións ou en textos legais habituais e é quen de comprender

normativas ou regulamentos, aínda que presenten vocabulario técnico e específico.

Distingue entre feitos, opinións, argumentos, sucesos..., e interpreta o que le identificando con precisión os argumentos dos distintos puntos de vista, os matices de sentido e as posturas concretas.

Identifica a intención do texto (solicitar, reclamar, citar...) e comprende vocabulario, expresións e estruturas que comuniquen ofrecementos, prazos, acordos, xustificacións... É quen de reaccionar á vista da información esencial e os detalles relevantes do texto de que se trate.

- Actividades de produción e coprodución de textos escritos.

Escribe correspondencia persoal sinxela e breve na que se solicite información, se expresen sentimentos, reaccións, desexos e aspiracións e se expliquen problemas utilizando un repertorio léxico e un rexistro axeitados á situación de comunicación.

Resume ou reformula información de diversas fontes e parafrasea pasaxes breves coa intención de transmitir de maneira simple a información orixinal da fonte.

Escribe textos narrativos e descritivos coherentes e ben estruturados en lingua estándar, relatando feitos sinxelos relativos a experiencias da vida

cotiá, do ámbito académico ou do seu campo profesional.

Toma notas e redacta informes breves e sinxelos en formato convencional, transmitindo información sobre feitos comúns de asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade desenvolvendo argumentos tanto a favor como en contra.

Escrebe pequenas recensións -imitando modelos- sobre películas, libros e manifestacións artísticas e culturais utilizando vocabulario específico do nivel. Utiliza con razoable corrección, aínda que poida manifestar influencia doutra/s lingua/s, os patróns ortotipográficos de uso común e máis específico (p. ex., parénteses, guións, abreviaturas, asteriscos, cursiva) e aplica con flexibilidade as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira escrita.

- Actividades de mediación.

Transmite de maneira oral e con suficiencia tanto a información como, se é o caso, o ton e as intencións dos e das falantes ou autores/as -sempre que se fale sobre temas coñecidos- de maneira organizada e en lingua estándar.

Reelabora documentos claros, en lingua estándar, de temas coñecidos procedentes dos medios de comunicación (orais e escritos) e sabe superar as

diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos.

Repíte ou reformula a información de maneira máis sinxela para facérllela máis comprensible ás persoas receptoras.

Organiza adecuadamente a información que pretende ou debe transmitir e detállaa de xeito satisfactorio para poder comunicala novamente con claridade e eficacia.

c. Nivel Avanzado: C1 e C2

i. Definición do nivel

(C1) As ensinanzas de nivel avanzado C1 teñen por obxecto capacitar o alumnado para actuar con flexibilidade e precisión, sen esforzo aparente e superando facilmente as carencias lingüísticas mediante estratexias de compensación, en todo tipo de situacións nos ámbitos persoal e público, para realizar estudos a nivel terciario ou participar con seguridade en seminarios ou en proxectos de investigación complexos no ámbito académico, ou comunicarse eficazmente en actividades específicas na área profesional.

Para isto, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma con gran facilidade, flexibilidade, eficacia e precisión para comprender, producir, coproducir e procesar unha ampla gama de textos orais e escritos extensos e estruturalmente complexos, precisos e detallados, sobre aspectos tanto abstractos como concretos de temas de carácter xeral ou especializado, incluso fóra do propio campo de especialización, en diversas variedades da lingua, e con

estruturas variadas e complexas e un amplo repertorio léxico-semántico que inclúa expresións especializadas, idiomáticas e coloquiais e que permita apreciar e expresar sutís matices de significado.

(C2) As ensinanzas de nivel avanzado C2 teñen por obxecto capacitar o alumnado para comunicarse sen ningunha dificultade, e cun grao de calidade como pode observarse nun/nunha falante culto/a, en situacións de alta complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, entre outras cursar estudos ao máis alto nivel, incluídos programas de posgraduado e doutoramento, ou participar activamente e con soltura na vida académica (titorías, seminarios, conferencias internacionais); liderar equipos interdisciplinarios en proxectos complexos e exixentes, ou negociar e persuadir con eficacia a nivel de alta dirección en ámbitos profesionais internacionais. Para isto, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma con total naturalidade para participar en todo tipo de situacións, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, que requiran comprender, producir, coproducir e procesar unha ampla gama de textos orais e escritos extensos e complexos, que versen sobre temas tanto abstractos como concretos de carácter xeral e especializado, tanto fóra como dentro do propio campo de especialización, nunha gran variedade de acentos, rexistros e estilos, e cun amplo repertorio léxico-semántico e estrutural que inclúa expresións idiomáticas, coloquiais, xeográficas e especializadas e permita apreciar e expresar sutís matices de significado.

ii. Obxectivos xerais

(C1) Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel avanzado C1, o alumnado será capaz de:

– Comprender, independentemente da canle e incluso en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, incluso cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non estean sinaladas explicitamente, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

– Producir e coproducir, con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, e independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros e cunha entoación e un acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interaccionais e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.

– Comprender con todo detalle a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas como explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, incluso sobre temas fóra do seu campo de

especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poida reler as seccións difíciles.

– Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados aos diferentes ámbitos de actuación, sobre temas complexos nos ditos ámbitos, resaltando as ideas principais, ampliando con certa extensión e defendendo os seus puntos de vista con ideas complementarias, motivos e exemplos adecuados e terminando cunha conclusión apropiada, utilizando para isto, de maneira correcta e consistente, estruturas gramaticais e convencións ortográficas, de puntuación e de presentación do texto complexas, mostrando control de mecanismos complexos de cohesión e dominio dun léxico amplo que lle permita expresar matices de significado que inclúan a ironía, o humor e a carga afectiva.

– Mediar con eficacia entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, trasladando con flexibilidade, corrección e eficacia tanto información como opinións, implícitas ou explícitas, contidas nunha ampla gama de textos orais ou escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, identificando e reflectindo coa maior exactitude posible as diferenzas de estilo e rexistro e utilizando os recursos lingüísticos e as estratexias discursivas e de compensación para minimizar as dificultades ocasionais que puidese ter.

(C2) Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel avanzado C2, o alumnado será capaz de:

- Comprender con total facilidade, sempre que dispoña dun certo tempo para habituarse ao acento, practicamente a calquera interlocutor/a e calquera texto oral, producido en vivo ou retransmitido, independentemente da canle e incluso en ambientes con ruído, recoñecendo significados implícitos e apreciando diferenzas sutís de estilo, incluso cando o texto se articule a unha velocidade rápida, presente trazos estruturais, léxico-semánticos ou de pronuncia idiosincráticos (estruturas non lineais ou formatos pouco usuais, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, xerga ou terminoloxía descoñecida, ironía ou sarcasmo), e/ou verse sobre temas incluso alleos á súa experiencia, interese ou campo académico ou profesional ou de especialización.
- Producir e coproducir, con naturalidade, comodidade, soltura e fluidez, textos orais extensos, detallados, formalmente correctos, e a miúdo destacables, para comunicarse en calquera tipo de situación da vida persoal, social, profesional e académica, adaptando con total eficacia o estilo e o rexistro aos diferentes contextos de uso, sen cometer erros salvo algún lapsus linguae ocasional, e mostrando gran flexibilidade no uso dun amplo repertorio de expresións, acentos e patróns de entoación que lle permitan transmitir con precisión sutís matices de significado.
- Comprender en profundidade, apreciar, e interpretar de maneira crítica, co uso esporádico do dicionario, unha ampla gama de textos extensos e complexos, tanto literarios como técnicos ou doutra índole, contemporáneos ou non, nos que se utilicen unha linguaxe especializada, xogos de palabras, unha gran cantidade de argot, calão e gíria, coloquialismos, expresións idiomáticas, variantes lingüísticas ou outros trazos

idiosincráticos, e que poidan conter xuízos de valor velados, ou nos cales gran parte da mensaxe se expresa dunha maneira indirecta e ambigua, apreciando distincións sutís de estilo e significado, tanto implícito como explícito.

– Producir e coproducir, independentemente do soporte, e incluso a velocidade rápida en tempo real, textos escritos de calidade, exentos de erros salvo algún descoido de carácter tipográfico, sobre temas complexos e incluso de tipo técnico, cun estilo apropiado e eficaz e unha estrutura lóxica que lle axude ao lector ou á lectora a identificar e reter as ideas e os aspectos máis significativos e nos que transmite con precisión sutís matices de significado, incluídos os usos alusivos do idioma.

– Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas para trasladar practicamente calquera clase de texto oral ou escrito, recoñecendo significados implícitos e apreciando diferenzas de estilo, incluso cando o texto se articule a unha velocidade moi alta ou presente trazos estruturais, léxico-semánticos ou de pronunciación ou de escritura idiosincráticos (variantes lingüísticas, linguaxe literaria ou léxico-semántico especializado), todo isto sen dificultade, adaptando con total eficacia o estilo e rexistro aos diferentes contextos de uso e amosando unha riqueza de expresión e un acento e entoación que permitan transmitir con precisión sutís matices de significado.

iii. Nivel C1.1

a. Obxectivos específicos:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
 - Comprender, independentemente da canle, información específica en

declaracións, mensaxes, anuncios e avisos detallados que teñen pouca calidade e un son distorsionado.

– Comprender información complexa con condicións e advertencias, instrucións de funcionamento e especificacións de produtos, servizos e procedementos coñecidos e menos habituais, e sobre todos os asuntos relacionados coa súa profesión ou coas súas actividades académicas.

– Comprender con relativa facilidade a maioría das conferencias, charlas, coloquios, parladoiros e debates, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.

– Comprender os detalles de conversas e discusións de certa lonxitude entre terceiras persoas, incluso sobre temas abstractos, complexos ou cos que non se está familiarizado/a e captar a intención do que se di.

– Comprender conversas de certa lonxitude en que se participa, aínda que non estean claramente

estruturadas e a relación entre as ideas sexa soamente implícita.

– Comprender sen demasiado esforzo unha ampla gama de programas de radio e televisión, obras de teatro ou outro tipo de espectáculos e películas que conteñen unha cantidade considerable de argot, calão e gíria, ou linguaxe coloquial e de expresións idiomáticas, e identificar pormenores e sutilezas como actitudes e relacións implícitas entre os/as falantes.

ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais

- Facer declaracións públicas sobre asuntos comúns e máis específicos dentro do propio campo de interese ou especialización, cun grao de claridade, fluidez e espontaneidade que non lle provoca tensión ou molestias ao/á oínte.

- Facer presentacións claras e detalladas, de certa duración, e preparadas previamente, sobre unha ampla serie de asuntos xerais ou relacionados coa propia especialidade, explicando puntos de vista sobre un tema, razoando a favor

ou en contra dun punto de vista concreto, mostrando as vantaxes e desvantaxes de varias opcións, desenvolvendo argumentos con claridade e ampliando e defendendo as súas ideas con aspectos complementarios e exemplos relevantes, así como responder a unha serie de preguntas complementarias da audiencia cun grao de fluidez e espontaneidade que non supón ningunha tensión nin para si mesmo/a nin para o público.

- Desenvolverse con seguridade en transaccións e xestións cotiás e menos habituais, xa sexa cara a cara, por teléfono ou outros medios técnicos, solicitando e dando información e explicacións claras e detalladas, deixando claras a súa postura e as súas expectativas e desenvolvendo a súa argumentación de maneira satisfactoria na resolución dos problemas que xurdisen.

- Participar activamente en conversas e discusións informais cunha ou máis persoas interlocutoras, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, describindo con detalle

feitos, experiencias, sentimentos e reaccións, soños, esperanzas e ambicións, e respondendo aos dos/as seus/súas interlocutores/as, facendo comentarios adecuados; expresando e defendendo con claridade e convicción e explicando e xustificando de maneira persuasiva as súas opinións, crenzas e proxectos; avaliando propostas alternativas; proporcionando explicacións, argumentos e comentarios adecuados; realizando hipóteses e respondendo a estas; todo isto sen divertir ou molestar involuntariamente os/as seus/súas interlocutores/as, sen supoñer tensión para ningunha das partes, transmitindo certa emoción e resaltando a importancia persoal de feitos e experiencias.

- Tomar a iniciativa nunha entrevista (p. ex. de traballo), ampliando e desenvolvendo as propias ideas, ben con pouca axuda, ben obténdoas da persoa entrevistadora se a necesita.

- Participar activa e adecuadamente en conversas, reunións, discusións e debates formais de carácter habitual,

ou máis específico dentro do propio campo de especialización, nos ámbitos público, académico ou profesional, nos cales esboza un asunto ou un problema con claridade, especulando sobre as causas e consecuencias e comparando as vantaxes e desvantaxes de diferentes enfoques, e en que ofrece, explica e defende as súas opinións e puntos de vista, avalía as propostas alternativas, formula hipóteses e responde a estas.

- iii. Actividades de comprensión de textos escritos
- Comprender con todo detalle instrucións, indicacións, normativas, avisos ou outras informacións de carácter técnico extensas e complexas, incluíndo detalles sobre condicións e advertencias, tanto se se relacionan coa propia especialidade coma se non, sempre que se poidan reler as seccións máis difíciles.
 - Comprender os matices, as alusións e as implicacións de notas, mensaxes e correspondencia persoal, en calquera soporte e sobre temas complexos, e que poidan presentar trazos idiosincráticos polo que respecta á estrutura ou ao léxico e

semántica (formato non habitual, linguaxe coloquial ou ton humorístico).

– Comprender en detalle a información contida en correspondencia formal de carácter profesional ou institucional, identificando matices tales como as actitudes, os niveis de formalidade e as opinións, tanto implícitas como explícitas.

– Comprender con todo detalle artigos, informes, actas, memorias e outros textos extensos e complexos no ámbito social, profesional ou académico, e identificar detalles sutís que inclúen actitudes e opinións tanto implícitas como explícitas.

– Comprender en detalle a información contida en textos de consulta e referencia de carácter profesional ou académico, en calquera soporte, sempre que se poidan volver a ler as seccións difíciles.

– Comprender sen dificultade as ideas e posturas expresadas, tanto implícita como explicitamente, en artigos ou outros textos periodísticos de certa extensión, en calquera soporte, tanto de carácter xeral como especializado, nos cales se comentan e analizan puntos de vista, opinións e as súas implicacións.

– Comprender sen dificultade textos literarios contemporáneos extensos, dunha

variedade lingüística estendida e sen unha especial complexidade conceptual, e captar a mensaxe, as ideas e conclusións implícitas, recoñecendo o fondo social, político ou histórico da obra.

iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

– Tomar notas detalladas durante unha conferencia, un curso ou un seminario que trate temas da súa especialidade, ou durante unha conversa formal, reunión, discusión ou debate animados no ámbito profesional, transcribindo a información de maneira tan precisa e próxima ao orixinal que as notas tamén poderían ser útiles para outras persoas.

– Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse en foros virtuais, expresándose con claridade, detalle e precisión e relacionándose coas persoas destinatarias con flexibilidade e eficacia, incluíndo usos de carácter emocional, alusivo e humorístico.

– Escribir, coa corrección e formalidade debidas, e independentemente do soporte, correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas en que, p. ex., se fai unha reclamación ou demanda complexa ou se expresan opinións a favor

ou en contra de algo, achegando información detallada e esgrimindo os argumentos pertinentes para apoiar ou rebater posturas.

– Escribir informes, memorias, artigos, ensaios ou outros tipos de texto sobre temas complexos en ámbitos de carácter público, académico ou profesional, claros e ben estruturados, resaltando as ideas principais, ampliando con certa extensión, defendendo puntos de vista con ideas complementarias, motivos e exemplos adecuados e terminando cunha conclusión apropiada.

v. Actividades de mediación oral e escrita.

– Trasladar oralmente nun novo texto coherente, parafraseándoos ou resumíndoos, información, opinións e argumentos contidos en textos escritos ou orais longos e minuciosos de diverso carácter e procedentes de diversas fontes, como ensaios ou conferencias.

– Facer unha interpretación consecutiva en charlas, reunións, encontros ou seminarios relacionados coa propia especialidade, con fluidez e flexibilidade, transmitindo a información importante nos seus propios termos.

– Mediar con fluidez e eficacia entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas sobre

temas tanto relacionados cos campos de interese persoal ou da propia especialización como de fóra dos ditos campos (en reunións, seminarios, mesas redondas ou en situacións potencialmente conflitivas), tendo en conta as diferenzas e as implicacións sociolingüísticas e socioculturais destas e reaccionando en consecuencia, transmitindo, de maneira clara e concisa, información significativa e formulando as preguntas e facendo os comentarios pertinentes co fin de obter os detalles necesarios ou comprobar supostas inferencias e significados implícitos.

– Tomar notas escritas para terceiras persoas, recollendo, coa debida precisión, información específica e relevante contida en textos escritos complexos, aínda que claramente estruturados, sobre temas de interese persoal ou do propio campo de especialización nos ámbitos académico e profesional.

– Tomar notas escritas detalladas para terceiras persoas, coa precisión necesaria e unha boa estruturación, durante unha conferencia, entrevista, seminario, reunión ou debate claramente estruturados, articulados a velocidade normal nunha variedade da lingua ou nun acento cos que

se estea familiarizado/a, e sobre temas complexos e abstractos, tanto fóra como dentro do propio campo de interese ou especialización, seleccionando que información e argumentos relevantes consignar segundo se desenvolve o discurso.

– Trasladar por escrito nun novo texto coherente, parafraseándoos ou resumíndoos, información, opinións e argumentos contidos en textos orais ou escritos longos e minuciosos de diverso carácter e procedente de diversas fontes (diferentes medios de comunicación, diversos textos académicos ou varios informes ou outros documentos de carácter profesional).

– Resumir, comentar e analizar por escrito os aspectos principais, a información específica relevante e os diferentes puntos de vista contidos en noticias, artigos sobre temas de interese xeral, entrevistas ou documentais que conteñen opinións, argumentos e análises.

– Traducir fragmentos, relevantes con respecto a actividades do propio interese nos ámbitos persoal, académico ou profesional, de textos escritos tales como

correspondencia formal, informes, artigos ou ensaios.

b. Competencias e contidos:

i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

1. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos orais:

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos orais, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos.

2. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na produción e coprodución de textos orais, incluíndo marcadores lingüísticos de

relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos.

3. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de comprensión de textos escritos:

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos escritos, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros e dialectos.

4. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na produción e coprodución de textos escritos, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía,

modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros e dialectos.

5. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos das actividades de mediación oral e escrita:

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na mediación de textos orais e escritos, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros e dialectos.

- ii. Competencias e contidos estratéxicos

1. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos orais:

Selección e aplicación eficaz das estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.

2. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Dominio das estratexias discursivas e de compensación que permitan expresar o que se quere dicir adecuando con eficacia o discurso a cada situación comunicativa e que fagan imperceptibles as dificultades ocasionais.

3. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de comprensión de textos escritos:

Selección e aplicación eficaz das estratexias máis adecuadas para comprender o que se pretende ou se require en cada caso e utilización das claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e ortotipográficas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora.

4. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Aplicación flexible e eficaz das estratexias máis adecuadas en cada

caso para elaborar unha ampla gama de textos escritos complexos axustados ao seu contexto específico, planificando a mensaxe e os medios en función do efecto sobre o/a receptor/a.

5. Competencias e contidos estratéxicos das actividades de mediación oral e escrita:

Selección e aplicación eficaz das estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes e dos autores e autoras de textos orais e escritos, tanto implícitas como explícitas, a fin de transmitilos de forma estruturada e clara a outros destinatarios.

Aplicación flexible e eficaz das estratexias máis adecuadas en cada caso para mediar nunha ampla gama de situacións orais e de textos escritos complexos, axustados ao seu contexto específico, planificando a mensaxe e os medios en función do efecto sobre o/a receptor/a.

iii. Competencias e contidos funcionais

1. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos orais:

Comprensión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala mediante os expoñentes orais das ditas funcións segundo o contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa

expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinaria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir alguén de facer algo; disuadir; exixir; intimidar; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para

establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

2. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Realización das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala, mediante os expoñentes orais das ditas funcións máis adecuados para cada contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa

expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle permiso a alguén; persuadir; previr alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto

social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvinda, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

3. Competencias e contidos funcionais das actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala mediante os expoñentes escritos das ditas funcións segundo o contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxectar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención,

vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; intimidar; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto

social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

4. Competencias e contidos funcionais das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Realización das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala, mediante os expoñentes escritos das ditas funcións máis adecuados para cada contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse;

informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal coma unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello,

información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvinda, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos cales se

expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

5. Competencias e contidos funcionais das actividades de mediación oral e escrita:

Comprensión e transmisión clara das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala, mediante os expoñentes escritos e orais das ditas funcións máis adecuados para cada

contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal), en situacións de mediación oral e escrita:

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal coma unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvinda, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer

cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos cales se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

iv. Competencias e contidos discursivo

1. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión oral: Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en

diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

- Coherencia textual:

adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto, variedade de lingua, rexistro, tema, enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxico-semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

- Cohesión textual:

organización interna do texto oral. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...), introdución do tema, tematización, desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia, elipse, repetición, reformulación, énfase. Expansión temática: exemplificación, reforzo,

contraste, introdución de subtemas. Cambio temático: digresión, recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

2. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e construción de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado.

Coherencia textual: adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxico-semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto oral. Inicio,

desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

3. Competencias e contidos discursivos das actividades de comprensión escrita:

Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua escrita, en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

Coherencia textual: adecuación do texto escrito ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de

contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxico-semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto escrito. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

4. Competencias e contidos discursivos das actividades de produción e coprodución escrita:

Coñecemento e construción de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua escrita, en diversas variedades da

lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

Coherencia textual: adecuación do texto escrito ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxica e semántica; contexto spatiotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto escrito. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

5. Competencias e contidos discursivos das actividades de mediación oral e escrita:

Coñecemento e construción de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral e escrita, en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

Coherencia textual: adecuación do texto oral e escrito ao contexto comunicativo, en contextos de mediación oral e escrita (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxica e semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto oral e escrito, en contextos de mediación. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso:

desenvolvimento temático
(mantemento do tema: correferencia;
elipse; repetición; reformulación;
énfase. Expansión temática:
exemplificación; reforzo; contraste;
introdución de subtemas. Cambio
temático: digresión; recuperación do
tema); conclusión do discurso:
resumo/recapitulación, indicación de
peche textual e peche textual.

- v. Competencias e contidos morfosintácticos
1. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de comprensión de textos orais:
Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, tanto xerais como específicos, para expresar:
 - a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
 - o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);
- o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;
- estados, eventos, accións, procesos e realizacións: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste,

concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

2. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento, selección en función da intención comunicativa segundo o ámbito e o contexto tanto xeral como específico, e uso de estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua oral para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo,

incoativo, terminativo, iterativo e causativo;

– a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);

– o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;

– estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);

– relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

3. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de comprensión de textos escritos:

Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas

morfosintácticas complexas propias da lingua escrita, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, tanto xerais como específicos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade,

probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);

– o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;

– estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);

– relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

4. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Coñecemento, selección en función da intención comunicativa segundo o ámbito e o contexto tanto xeral como específico e uso de estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua escrita para expresar:

– a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e

valorativa) e a cantidade (número, cantidade e grao);

– o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

– o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

– o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;

– a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);

– o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;

- estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

5. Competencias e contidos morfosintácticos das actividades de mediación de textos orais e escritos: Coñecemento, selección en función da intención comunicativa segundo o ámbito e o contexto tanto xeral como específico e uso de estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua escrita para transmitir, en situacións de mediación oral e escrita:
- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e a cantidade (número, cantidade e grao);
 - o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);
- o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;
- estados, eventos, accións, procesos e realizacións: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste,

concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

vi. Competencias e contidos léxicos e semánticos:

1. Competencias e contidos léxicos e semánticos das actividades de comprensión de textos orais:

Comprensión dunha ampla gama léxico-semántica oral de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, calão e gíria.

2. Competencias e contidos léxicos e semánticos das actividades de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e utilización correcta e adecuada ao contexto dunha ampla gama léxico-semántica oral de carácter xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot (calão e gíria).

3. Competencias e contidos léxicos e semánticos das actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión dunha ampla gama léxico-semántica escrita de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, calão e gíria.

4. Competencias e contidos léxicos e semánticos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Utilización correcta e adecuada ao contexto dunha ampla gama léxico-semántica escrita de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, calão e gíria.

5. Competencias e contidos léxicos e semánticos das actividades de mediación oral e escrita:
Utilización correcta e adecuada ao contexto dunha ampla gama léxico-semántica de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, calão e gíria, en actividades de mediación escrita e oral.
- vii. Competencias e contido fonético-fonolóxicos e ortotipográficos.
 1. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de comprensión de textos orais:
Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua, e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e comprensión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións,

variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e comunicativas.

2. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos das actividades de produción e coprodución de textos orais.

Selección, segundo a intención comunicativa, e produción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e transmisión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións, variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia

vocálica e outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e comunicativas.

3. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión dos significados xerais e específicos, segundo o contexto de comunicación, asociados ás convencións ortotipográficas da lingua meta, incluíndo trazos de formato; valores discursivos dos signos tipográficos, ortográficos e de puntuación; adaptación ortográfica de préstamos; variantes na representación gráfica de fonemas e sons; variantes do alfabeto ou os caracteres, e os seus usos nas diversas formas.

4. Competencias e contidos ortotipográficos das actividades de produción e coprodución de textos escritos:

Utilización correcta e adecuada ao contexto das convencións ortotipográficas da lingua meta, incluíndo trazos de formato; valores discursivos dos signos tipográficos,

ortográficos e de puntuación; adaptación ortográfica de préstamos; variantes na representación gráfica de fonemas e sons; variantes do alfabeto ou dos caracteres e os seus usos nas diversas formas.

5. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos das actividades de produción e mediación de textos orais e escritos:

Selección, segundo a intención comunicativa, e produción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e transmisión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións, variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e

comunicativas, en tarefas de mediación oral.

Utilización correcta e adecuada ao contexto das convencións ortotipográficas da lingua meta, incluíndo trazos de formato, en tarefas de mediación escrita; valores discursivos dos signos tipográficos, ortográficos e de puntuación; adaptación ortográfica de préstamos; variantes na representación gráfica de fonemas e sons; variantes do alfabeto ou dos caracteres e os seus usos nas diversas formas.

iv - Competencias e contidos interculturais:

Bo dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación con facilidade e eficacia: conciencia da alteridade, conciencia sociolingüística, coñecementos culturais específicos, observación, escoita, avaliación, interpretación, posta en relación, adaptación, imparcialidade, metacomunicación, respecto, curiosidade, apertura de miras, tolerancia.

c. Temporalización e secuenciación:

A secuenciación ten como base organizativa principal os criterios léxico-semánticos. No nivel C1 espérase o dominio dunha ampla gama de tópicos, en diversos ámbitos, do ámbito persoal, público, académico e profesional. Os temas en foco no C1.1. serán os seguintes:

Primeiro Cuadrimestre:

- 1 – Viaxes e transportes.
- 2 – Ambiente e xeografía.
- 3 – Consumo e compras.
- 4 – Saúde, cuidados físicos, atención sanitaria, hábitos e alimentación saudable.

Segundo cuadrimestre:

- 5 – Traballo e voluntariado.
- 6 – Política, sociedade e economía.
- 7 - Vivenda.
- 8 - Tecnoloxía.
9. Lacer e tempos libres. Cultura: literatura, cine e música.

[Cando for impartido o C1.2., trataranse en profundidade os seguintes tópicos: identidade persoal (+ revisión do tema da vivenda); bens e servizos (+ revisión do tema das compras); gastronomía (+ revisión do tema das viaxes); lacer e tempos libres: deporte (+ revisión do tema da saúde); ciencia; educación e sistema educativo (+ revisión do tema do traballo); cultura, relixión, filosofía; artes plásticas

e arte urbana; relacións sociais; medios de comunicación, televisión, radio (+ revisión do tema da tecnoloxía). No C1.1. poderanse tocar puntualmente estes temas. No C1.2. haberá tamén revisións dos temas tratados en profundidade no C1.1. De forma orientativa, suxérese entre parénteses onde se poderían integrar as revisións de algúns temas concretos].

No respeitante ás variedades do portugués, no C1.1. darase especial relevancia ao vocabulario de uso habitual en diversas variedades xeográficas do portugués europeo e na variedade estándar do portugués do Brasil, en relación aos temas tratados nas aulas. Tamén se abordarán as locucións e expresións de uso habitual nas dúas variedades. Alén diso, de forma menos extensiva, serán presentados nas aulas documentos orais e textos escritos nas variedades africanas e asiáticas do portugués.

[No C1.2, cando for ministrado, abordarase o vocabulario xeral, na variedade europea e brasileira, dos tópicos incluídos na programación dese nivel. Alén diso, darase maior atención á *gíria* e ao *calão* na variedade portuguesa e brasileira, e farase un tratamento mais extensivo da fraseoloxía e os proverbios. O tratamento do portugués de África será tamén mais pormenorizado].

No nivel C1.1. tamén haberá unha progresión de contidos gramaticais e ortotipográficos coerente:

Primeiro cuadrimestre:

Contidos gramaticais:

- Aumentativos e diminutivos.
- Uso de *tudo e todo*.
- Palabras compostas e os seus plurais.
- Futuro e futuro composto.
- Perífrases verbais.
- Pronomes mesoclíticos.
- Proporcionais. Indefinidos.
- Pretérito-mais-que-perfeito.
- Futuro composto *do conjuntivo*.

Contidos ortotipográficos:

- Uso das letras k, w e y.
- Supresión das consoantes mudas no novo Acordo Ortográfico.
- Dificultades habituais da acentuación gráfica.
- Uso do hífen.

Segundo cuadrimestre:

Contidos gramaticais:

- Comparación.
- Pretérito Perfeito composto *do conjuntivo*.
- Infinitivo persoal composto.
- Estilo indirecto.
- Locucións adverbiais de modo.
- Realce: cá e lá.

- Expresión de énfase.
- Xerundio composto.
- Adverbios en *-mente*.

Contidos ortotipográficos:

- Uso das maiúsculas e minúsculas.
- Ortografía do s/z/ch/x.
- Dificultades ortográficas específicas.
- Heterotónicos portugués/español.

- No que di respecto aos contidos discursivos, prográmase a seguinte secuenciación na presentación de conectores discursivos:

Primeiro cuadrimestre:

- A causa e a consecuencia.
- Concesión e contraste.
- Condición.
- Conectores temporais.

Segundo cuadrimestre:

- Conectores para organizar o discurso (iniciar, desenvolver e concluir), exemplificar, e introducir digresións.
- Finalidade.
- Oracións relativas.

Os restantes contidos discursivos contemplados na programación serán dados de forma transversal, de acordo coas finalidades comunicativas das tarefas propostas.

d. Avaliación e mínimos esixibles:

i. Procedementos e instrumentos de avaliación.

[Consultar] 13. Apéndice → Modalidades: 1. Inicial 2. Formativa 3. Promoción ou Sumativa 4. Certificadora 5. Autoavaliación 6. Mínimos esixibles neste nivel

ii. Criterios de avaliación:

1. Actividades de comprensión de textos orais

– Posúe un amplo repertorio de competencias socioculturais e sociolingüísticas que lle permite apreciar con facilidade diferenzas de rexistro e as sutilezas propias da comunicación oral nas culturas, comunidades de práctica e grupos nos que se fala o idioma.

– Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.

– Recoñece, segundo o contexto específico, a intención e significación dun amplo repertorio de expoñentes das funcións comunicativas ou actos

de fala, tanto indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).

– É capaz de seguir un discurso extenso incluso cando non está claramente estruturado e cando as relacións son só supostas e non están sinaladas explicitamente.

– É o bastante hábil como para utilizar as claves contextuais, discursivas, gramaticais e léxico-semánticas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora, e prever o que vai ocorrer.

– Recoñece unha gran diversidade de expresións idiomáticas e coloquiais e aprecia connotacións e matices sutís de significado, aínda que é posible que necesite confirmar algúns detalles se o acento non lle resulta familiar.

– Distingue unha ampla gama de patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación, o que lle permite comprender a calquera falante ou persoa interlocutora, aínda que é posible que teña que confirmar algúns

detalles cando o acento lle resulta descoñecido.

2. Actividades de produción e coprodución de textos orais
 - Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, incluíndo o uso emocional, alusivo e humorístico, adaptando o que se di e os medios de expresalo á situación e ao/á receptor/a, e adoptando un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias.
 - Mostra un dominio das estratexias discursivas e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa, p. ex., utiliza espontaneamente unha serie de expresións adecuadas para ganar tempo mentres reflexiona sen perder a súa quenda de palabra, substitúe por outra unha expresión que non lembra sen que o seu interlocutor ou a súa interlocutora se dea conta, sorteia unha dificultade cando se

atopa con ela e volve a formular o que quere dicir sen interromper totalmente a fluidez do discurso, ou corrixe os seus lapso e cambia a expresión, se dá lugar a malentendidos.

– Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lógicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.

– Expresa e argumenta as súas ideas e opinións con claridade e precisión e rebate os argumentos e as críticas dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras de maneira convincente e sen ofender, respondendo a preguntas e comentarios e contestando de forma fluída, espontánea e adecuada.

– Utiliza os expoñentes orais das funcións comunicativas máis adecuados para cada contexto específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).

- Estrutura ben e claramente o seu discurso mostrando un uso adecuado de criterios de organización e un bo dominio dunha ampla gama de conectores e mecanismos de cohesión propios da lingua oral segundo o xénero e tipo textual.
- Manifesta un alto grao de corrección gramatical de modo consistente e os seus erros son escasos e apenas apreciables.
- Domina un amplo repertorio léxico-semántico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permite superar con soltura as súas deficiencias mediante circunloquios, aínda que poida cometer pequenos e esporádicos deslices, pero sen erros importantes de vocabulario e sen que apenas se note que busca expresións ou que utiliza estratexias de evitación.
- Ten unha capacidade articulatória próxima a algunha(s) das variedades estándar propias da lingua meta e varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices sutís de significado.
- Exprésase con fluidez e espontaneidade, case sen esforzo; só

un tema conceptualmente difícil pode obstaculizar un discurso fluído e natural.

– Elixo unha frase apropiada dunha serie de posibles enunciados do discurso para introducir os seus comentarios adecuadamente co fin de tomar a palabra ou ganar tempo para manter o uso da palabra mentres pensa.

– É capaz de aproveitar o que di a persoa interlocutora para intervir na conversa.

– Relaciona con destreza a súa contribución coa doutros/as falantes.

– Adecúa as súas intervencións ás dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras para que a comunicación flúa sen dificultade.

– Formula preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue a aclaración dos aspectos ambiguos.

3. Actividades de comprensión de textos escritos:

– Posúe un amplo repertorio de competencias socioculturais e sociolingüísticas, incluíndo aspectos

sociopolíticos e históricos, que lle permite apreciar con facilidade o trasfondo e os trazos idiosincráticos da comunicación escrita nas culturas, comunidades de práctica e grupos en que se utiliza o idioma.

– Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas para comprender o que pretende ou se lle require en cada caso, utilizando con habilidade as claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e ortotipográficas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora, e sacar as conclusións apropiadas.

– Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos sobre unha ampla serie de temas profesionais ou académicos e decide se é oportuna unha lectura e análise máis profundas.

– Busca con rapidez en textos extensos e complexos para localizar detalles relevantes.

– Recoñece, segundo o contexto, o xénero e o tipo textuais específicos, a intención e significación dunha ampla

variedade de expoñentes das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).

– Pode localizar información ou seguir o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou que non está perfectamente estruturado ou no cal as relacións e conexións non están expresadas, ou non sempre se expresan, de maneira clara e con marcadores explícitos.

– Domina un amplo repertorio léxico e semántico escrito, recoñece unha gran diversidade de expresións idiomáticas e coloquiais e aprecia connotacións e matices sutís de significado, aínda que en ocasións é posible que necesite consultar un dicionario, ben de carácter xeral, ben especializado.

– Comprende os significados e as funcións asociados a unha ampla gama de estruturas morfosintácticas propias da lingua escrita segundo o contexto e o xénero e tipo textuais, incluíndo variacións morfosintácticas

de carácter estilístico (inversión ou cambio da orde das palabras).

– Comprende as intencións comunicativas que subxacen tras o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas da lingua meta, tanto en soporte papel como dixital.

4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.

– Adapta o que di e os medios de expresalo á situación, á persoa receptora, ao tema e ao tipo de texto, e adopta un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias, aplicando os seus coñecementos e competencias socioculturais e sociolingüísticos con facilidade para establecer diferenzas de rexistro e estilo e para adecuar con eficacia o texto escrito ás convencións establecidas nas culturas e comunidades de lingua meta respectivas, elixindo unha formulación apropiada entre unha ampla serie de elementos lingüísticos para expresarse con claridade e sen ter que limitar o que quere dicir.

- Aplica con soltura as estratexias máis adecuadas para elaborar os distintos textos escritos complexos que lle demanda o contexto específico e planifica o que hai que dicir e os medios para dicilo considerando o efecto que pode producir no/a lector/a.
- Utiliza os expoñentes escritos das funcións comunicativas máis apropiados para cada contexto, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).
- Mostra control das estruturas organizativas textuais e dos mecanismos complexos de cohesión do texto escrito e pode ilustrar os seus razoamentos con exemplos pormenorizados e precisar as súas afirmacións e opinións de acordo coas súas diversas intencións comunicativas en cada caso.
- Utiliza unha ampla gama de estruturas morfosintácticas que lle permiten expresarse por escrito con precisión e mantén un alto grao de corrección gramatical de modo

consistente; os erros son escasos e practicamente inapreciables.

– Posúe un amplo repertorio léxico-semántico escrito que inclúe expresións idiomáticas e coloquialismos e que lle permite mostrar un alto grao de precisión, superar con soltura as súas deficiencias mediante circunloquios e non cometer máis que pequenos e esporádicos deslices no uso do vocabulario.

– Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua meta para producir textos escritos nos cales a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son consistentes e prácticas e nos cales a ortografía é correcta, salvo deslices tipográficos de carácter esporádico.

5. Actividades de mediación.

– Posúe un coñecemento amplo e concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas e das comunidades de práctica en que se fala o idioma, incluídas as sutilezas e implicacións das actitudes que reflicten os seus usos e os seus valores e intégraas

con facilidade na súa competencia intercultural xunto coas convencións das súas propias linguas e culturas, o que lle permite extraer as conclusións e relacións apropiadas e actuar en consecuencia, nunha ampla gama de rexistros e estilos, coa debida flexibilidade segundo as circunstancias, e con eficacia.

– Aplica con soltura as estratexias adecuadas para adaptar os textos que debe procesar ao propósito, á situación, ás persoas receptoras e á canle de comunicación, sen alterar a información e as posturas orixinais.

– Produce un texto coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte.

– Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións de acordo co ámbito e co contexto comunicativos, p. ex., nun texto académico.

– Transmite con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e das

necesidades das persoas destinatarias.

– Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, indicando a súa comprensión e interese; elaborando, ou pedíndolles ás partes que elaboren o dito con información detallada ou ideas relevantes; axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; volvendo sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión e orientándoa cara á resolución do problema ou do conflito en cuestión.

iii. Mínimos esixibles para o nivel C1.

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Oraís

CTE: Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coproducción de Textos Oraís

PCMTO: Producción e Coproducción e Mediación de textos Oraís

PCTE: Producción e Coproducción de Textos Escritos / PCMTE:

Producción, Coproducción e Mediación de Textos Escritos

M: Mediación

5 partes (125 puntos)

Puntuación de cada parte: 20% (25 puntos)

Mínimo para compensar 50% (12,5)

CO: 3 tarefas, en total 25 ítems

CE: 3 tarefas, en total 25 ítems

PCO: 2 tarefas.

PCE: 2 tarefas.

M: 2 tarefas, unha oral e outra escrita

Mínimo para aprobar:

65% da puntuación total da proba (81,25)

iv. Criterios de cualificación.

Cuantitativos: No apéndice 13.

Cualitativos: Grao de competencia comunicativa inicialmente igual e no final superior ao descrito nestas actividades:

- Actividades de comprensión de textos orais:

Comprende o que se pretende comunicar co fin de sacar as conclusións apropiadas. Recoñece, segundo o contexto e en distintos rexistros (familiar, informal, formal ou neutro), a intención e o significado dun amplo repertorio de actos de fala.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, adaptando o que di e os medios de expresalo á situación, ao/á receptor/a e a formalidade requirida.

Expresa o que quere dicir, superando dificultades ocasionais que poida ter.

Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lóxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes,

desenvolvendo aspectos específicos e concluindo adecuadamente.

Rebate os argumentos das persoas interlocutoras de maneira convincente e apropiada, intervindo de forma fluída e espontánea.

Exprésase cun bo grao de corrección de modo consistente.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprende o que se pretende ou o que se lle require en cada caso.

Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos dunha ampla serie de temas profesionais ou académicos.

Localiza detalles relevantes en textos extensos e complexos.

Recoñece a intención e o significado do propósito comunicativo, segundo o contexto, o xénero e o tipo de texto.

Localiza a información ou segue o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado, no que as relacións e conexións non sempre se expresen con marcadores explícitos.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Escribe textos complexos extensos, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permiten expresarse con eficacia e precisión.

Redacta un texto e adáptao á situación requirida.

Presenta ideas e puntos de vista con fin de destacalos, diferencialos e eliminar posibles ambigüidades.

Utiliza estruturas sintácticas que lle permiten expresarse con precisión, e mantén un alto grao de corrección.

Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua para producir textos escritos nos que a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son apropiadas. A ortografía é correcta, salvo descoidos tipográficos de carácter esporádico.

- Actividades de Mediación:

Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos das culturas nas que se fala o idioma.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle.

Produce un texto (oral ou escrito) coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte.

Transmite de xeito oral ou escrito os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como algúns detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades dos/as destinatarios/as.

Xestiona a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; e volve, sempre que se precise, sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión, e orientándoa cara á resolución da cuestión.

iv. Nivel C2

a. Obxectivos específicos:

- i. Actividades de comprensión de textos orais
 - Comprender, independentemente da canle e incluso nun ambiente con ruído, instrucións detalladas e calquera tipo de información específica en declaracións e anuncios públicos que teñen pouca calidade e un son distorcido.
 - Comprender calquera información técnica complexa, como por exemplo, instrucións de funcionamento, normativas ou especificacións de produtos, servizos ou procedementos de calquera índole,

coñecidos ou descoñecidos, e sobre todos os asuntos relacionados, directa ou indirectamente, coa súa profesión ou coas súas actividades académicas.

– Comprender conferencias, charlas, discusións e debates especializados, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, aínda que conteñan unha gran cantidade de expresións coloquiais, variantes lingüísticas ou terminoloxía especializada ou pouco habitual, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.

– Comprender con facilidade as interaccións complexas e os detalles de conversas e debates animados e extensos entre terceiras persoas, incluso sobre temas abstractos, complexos ou descoñecidos, apreciando plenamente os matices, os trazos socioculturais da linguaxe que se utiliza e as implicacións do que se di ou se insinúa.

– Comprender conversas, discusións e debates extensos e animados nos que se participa, incluso sobre temas académicos ou profesionais complexos e cos que non se está familiarizado/a, aínda que non estean claramente estruturados e a relación entre

as ideas sexa soamente implícita, e reaccionar en consecuencia.

– Comprender sen esforzo, e apreciar en profundidade, películas, obras de teatro ou outro tipo de espectáculos e programas de televisión ou radio que conteñan unha gran cantidade de argot, xergas ou linguaxe coloquial, dialectal ou expresións idiomáticas, identificando pormenores e sutilezas como actitudes e relacións implícitas entre os e as falantes, e apreciando alusións e implicacións de tipo sociocultural.

ii. Actividades de produción e coprodución de textos orais.

– Facer declaracións públicas con fluidez e flexibilidade usando certa entoación para transmitir con precisión matices sutís de significado.

– Realizar presentacións convincentes ante colegas e persoas expertas e pronunciar conferencias, relatorios e charlas, extensas, ben estruturadas e detalladas, sobre temas e asuntos públicos ou profesionais complexos, demostrando seguridade e adaptando o discurso con flexibilidade para adecualo ás necesidades dos/as oíntes, e manexando con habilidade e enfrontándose

con éxito a preguntas difíciles, imprevisibles, e incluso hostís, destes/as.

– Pronunciar conferencias ou impartir seminarios sobre temas e asuntos académicos complexos, con seguridade e de modo elocuente a un público que non coñece o tema, adaptándose a cada auditorio e desenvolvéndose sen ningunha dificultade ante calquera pregunta ou intervención de membros da audiencia.

– Participar con total soltura en entrevistas, como entrevistador/a ou como entrevistado/a, estruturando o que di e desenvolvéndose con autoridade e con total fluidez, mostrando dominio da situación e capacidade de reacción e improvisación.

– Realizar e xestionar con total eficacia operacións e transaccións complexas, incluso delicadas, ante institucións públicas ou privadas de calquera índole e negociar, con argumentos ben organizados e persuasivos, as relacións con particulares e entidades e a solución dos conflitos que puidesen xurdir das ditas relacións.

– Conversar cómoda e adecuadamente, sen ningunha limitación, en todo tipo de situacións da vida social e persoal, dominando todos os rexistros e o uso apropiado da ironía e o eufemismo.

- Participar sen ningunha dificultade e con fluidez en reunións, seminarios, discusións, debates ou coloquios formais sobre asuntos complexos de carácter xeral ou especializado, profesional ou académico, incluso se se levan a cabo a unha velocidade moi rápida, utilizando argumentos claros e persuasivos, matizando con precisión para deixar claros os seus puntos de vista, e sen ningunha desvantaxe respecto aos/ás falantes nativos/as.
- iii. Actividades de comprensión de textos escritos
- Comprender sen dificultade calquera tipo de información pública, instrución, ou disposición que poida interesarlle a un/unha mesmo/a ou a terceiras persoas, incluíndo os seus aspectos sutís e aqueles que poden derivar do seu contido.
 - Comprender en detalle a información e as implicacións de instrucións, de normativas, ordenamentos, códigos, contratos ou outros textos legais complexos relativos ao mundo profesional ou académico en xeral e ao propio campo de especialización en particular.
 - Comprender en profundidade e detalle todo tipo de textos produto da actividade profesional

ou académica (actas, resumos, conclusións, informes, proxectos, traballos de investigación) ou calquera documento de uso interno ou de difusión pública correspondente a estes ámbitos.

– Comprender información detallada en textos extensos e complexos no ámbito público, social e institucional, por exemplo, informes que inclúen datos estatísticos, identificando actitudes e opinións implícitas no seu desenvolvemento e conclusións e apreciando as relacións, alusións e implicacións de tipo sociopolítico, socioeconómico ou sociocultural.

– Comprender en detalle e en profundidade, e interpretar de maneira crítica, a información, ideas e implicacións de calquera tipo de material bibliográfico de consulta ou de referencia de carácter especializado académico ou profesional, en calquera soporte.

– Comprender todo tipo de publicacións periódicas de carácter xeral, ou especializado dentro da propia área profesional, académica ou de interese.

– Comprender sen dificultade as ideas e posturas expresadas en editoriais, artigos de fondo, recensións e críticas, ou outros textos periodísticos de certa extensión, tanto de

carácter xeral como especializado, e en calquera soporte, nos que gran parte da mensaxe se expresa dunha maneira indirecta ou ambigua, ou que conteñen numerosas alusións ou xuízos de valor velados.

– Comprender con facilidade e en detalle calquera tipo de correspondencia persoal, e formal de carácter público, institucional, académico ou profesional, incluída aquela sobre asuntos especializados ou legais, identificando matices tales como as actitudes, os niveis de formalidade e as posturas, tanto implícitas como explícitas, dos e das remitentes.

– Comprender sen dificultade e interpretar de maneira crítica textos literarios extensos de calquera xénero, tanto clásicos como contemporáneos, apreciando recursos literarios (símiles, metáforas...), trazos de estilo, referencias contextuais (culturais, sociopolíticas, históricas ou artísticas), así como as súas implicacións.

iv. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.

– Tomar notas e apuntamentos detallados e fidedignos en reunións, seminarios, cursos ou conferencias, incluso mentres se continúa participando activamente neles,

reflectindo tanto as palabras utilizadas polo/a falante como as implicacións, alusións ou inferencias do que este/a di.

– Negociar o texto de acordos, resolucións, contratos ou comunicados, modificando borradores e realizando corrección de probas.

– Escribir recensións, informes ou artigos complexos que presentan unha argumentación ou unha apreciación crítica de textos técnicos de índole académica ou profesional, de obras literarias ou artísticas, de proxectos de investigación ou de traballo ou de publicacións e outras recensións, informes ou artigos escritos por outras persoas.

– Escribir informes, artigos, ensaios, traballos de investigación e outros textos complexos de carácter académico ou profesional nos cales se presenta o contexto, o trasfondo teórico e a literatura precedente; se describen os procedementos de traballo; se fai un tratamento exhaustivo do tema; se incorporan e resumen opinións doutras persoas; se inclúen e avalían información e feitos detallados e se presentan as propias conclusións de maneira adecuada e convincente e de acordo coas convencións, internacionais ou

da cultura específica, correspondentes a este tipo de textos.

– Escribir, independentemente do soporte, cartas ou mensaxes persoais en que se expresa dunha maneira deliberadamente humorística, irónica ou ambigua.

– Escribir, independentemente do soporte, correspondencia formal complexa, clara, exenta de erros e ben estruturada, xa sexa para solicitar algo, demandar ou ofrecer os seus servizos a clientes, superiores ou autoridades, adoptando as convencións estilísticas e de formato que requiren as características do contexto específico.

v. Actividades de mediación oral e escrita.

– Trasladar oralmente coa precisión necesaria o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes tanto implícitas como explícitas, así como as posibles implicacións, de textos orais ou escritos de alta complexidade estrutural ou conceptual, ou que presenten trazos idiosincráticos (variantes lingüísticas, linguaxe literaria, léxico-semántico especializado...), identificando as diferenzas de estilo e rexistro, así como matices de intencionalidade.

- Parfrasear e resumir en forma oral información e ideas provenientes de diversas fontes, reconstruíndo argumentos e feitos coa debida precisión, de maneira coherente e sen omitir detalles importantes nin incluír detalles ou elementos innecesarios, con naturalidade e eficacia.
- Facer unha interpretación simultánea sobre unha ampla serie de asuntos relacionados coa propia especialidade en diversos ámbitos, trasladando coa suficiente precisión sutilezas de rexistro e estilo.
- Mediar con eficacia e total naturalidade entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, en calquera situación, incluso de carácter delicado ou conflitivo, tendo en conta as diferenzas e as implicacións sociolingüísticas e socioculturais e reaccionando en consecuencia.
- Tomar notas escritas detalladas para terceiras persoas, con notable precisión e estruturación, durante unha conferencia, reunión, debate ou seminario claramente estruturados e sobre temas complexos dentro ou fóra do propio campo de especialización.
- Trasladar por escrito coa debida precisión o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis

relevantes e as opinións e actitudes tanto implícitas como explícitas, así como as posibles implicacións, de textos escritos ou orais de alta complexidade estrutural ou conceptual ou que presenten trazos idiosincráticos (variantes lingüísticas, linguaxe literaria, léxico semántico especializado...), identificando as diferenzas de estilo e de rexistro, así como matices de intencionalidade.

– Parafrasear e resumir en forma escrita, con total corrección e eficacia, de maneira coherente e sen incluír detalles irrelevantes, información e ideas contidas en diversas fontes, trasladando de maneira fiable información detallada e argumentos complexos.

– Traducir, coa axuda de recursos específicos, fragmentos extensos de textos estrutural e conceptualmente complexos, incluso de tipo técnico, sobre temas xerais e específicos do propio interese, tanto dentro coma fóra do campo propio de especialización, trasladando de maneira fiable o contido da fonte e respectando no posible os seus trazos característicos (p. ex. estilísticos, léxico-semánticos ou de formato).

b. Competencias e contidos:

(CTO/PCTO/CTE/PCTE/MDOE → Comprensións, producións, coproducións e mediacións orais e escritas).

i. Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos

- Actividades de comprensión de textos orais:

Dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos orais e apreciación das sutilezas e implicacións dos aspectos socioculturais da comunicación natural, eficaz e precisa, incluíndo os usos emocional, alusivo e humorístico do idioma, o que supón recoñecer e comprender as intencións comunicativas dunha ampla gama de marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos e unha gran diversidade de expresións idiomáticas, coloquiais, xeográficas e de argot e xerga.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na produción e coprodución de textos orais, incluíndo marcadores lingüísticos de

relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos (sotaques).

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos escritos e apreciación das sutilezas e implicacións dos aspectos socioculturais da comunicación escrita, incluíndo os usos emocional, alusivo e humorístico do idioma, o que supón recoñecer e comprender as intencións comunicativas dunha ampla gama de marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros e dialectos e unha gran diversidade de expresións idiomáticas, coloquiais, rexionais e de argot e xergas.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes necesarios, e apreciación das sutilezas e implicacións dos aspectos socioculturais da comunicación escrita, para a produción e coprodución de textos

escritos, incluíndo os usos emocional, alusivo e humorístico.

- Actividades de Mediación:

Dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación, incluso en situacións delicadas ou conflitivas, con total naturalidade e eficacia: autoconciencia cultural, conciencia da alteridade, conciencia sociolingüística, coñecementos culturais específicos, coñecementos culturais especializados, observación, escoita, avaliación, análise, interpretación, posta en relación, adaptación (incluída resiliencia emocional), ecuanimidade, xestión do estrés, metacomunicación, resolución creativa de problemas, liderado, respecto, empatía, curiosidade, apertura de miras, asunción de riscos, flexibilidade, tolerancia, valores universais.

ii. Competencias e contidos estratéxicos

- Actividades de comprensión de textos orais:

Utilización eficaz das claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e fonético-fonolóxicas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as

intencións do autor ou da autora e sacar as conclusións apropiadas.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Dominio das estratexias discursivas e de compensación que permitan expresar o que se quere dicir sen ningunha limitación, adecuando con eficacia o discurso a cada situación comunicativa específica de carácter complexo.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Selección e aplicación eficaz das estratexias máis adecuadas para comprender o que se pretende ou o que se require en cada caso e utilización das claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e ortotipográficas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora e sacar as conclusións apropiadas.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Aplicación natural e eficaz das estratexias discursivas e de compensación máis adecuadas en cada caso para elaborar unha ampla gama de textos complexos axustados ao seu contexto específico, incluso especializado, planificando a mensaxe e os

medios en función do efecto que se quere ou se debe producir sobre a persoa receptora.

- Actividades de Mediación:

As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá: Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.

Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seus propios obxectivos a curto e a longo prazo.

Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe, aplicacións móbiles, ferramentas en liña...).

Autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.

Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as interlocutores/as...)

Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.

Relacionar a información nova con coñecementos previos.

Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.

Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...

Informarse, se hai axudas visuais etc.

Identificar o tipo de texto para adaptalo á audiencia.

Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.

Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).

Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).

Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento e experiencias.

Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.

Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

iii. Competencias e contidos funcionais

- Actividades de comprensión de textos orais:

Comprensión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala mediante os expoñentes orais propios de cada contexto comunicativo específico, incluso especializado, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; apostilar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir;

expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supor.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; intimidar; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

- Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvinda, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.
- Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.
- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Realización das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala, mediante expoñentes complexos orais das ditas funcións, adecuados a cada contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; apostilar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supor.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa

destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propor; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación; agradecer; atraer a atención; compadecerse; consolar; dar a benvida; despedirse; expresar condolencia; felicitar; facer cumprimentos; interesarse por alguén ou por algo; invitar; pedir desculpas; presentarse e presentar alguén; rexeitar; saudar; tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, con que se expresan actitudes e sentimentos

ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala mediante os expoñentes escritos das ditas funcións segundo o contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; apostilar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxectar;

corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supor.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; intimidar; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propor; reclamar;

recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos cales se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Realización das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala, mediante os expoñentes escritos das ditas funcións máis adecuados para cada contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, en calquera rexistro (íntimo, nfamiliar, informal, neutro, formal, solemne):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; apostilar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supor.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

–Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal coma unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir a alguén de facer algo; disuadir; exixir; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle o permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propor; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvida, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos cales se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

- Actividades de Mediación:

As seguintes funcións comunicativas ou actos de fala en contextos comunicativos específicos, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros:

Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, da opinión, da crenza e da conxectura: expresar acordo e desacordo, expresar descoñecemento, expresar dúbida e escepticismo, expresar unha opinión, formular unha hipótese, supoñer, predicir...

Funcións ou actos de fala que impliquen compromiso, relacionados coa expresión do ofrecemento, da intención, da vontade e da decisión: expresar a intención, a vontade e a decisión de facer ou non facer algo; ofrecer axuda; prometer e retractarse...

Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade dar unha instrución: ofrecer consello, advertir, dar instrucións, dar ou negar permiso, previr a alguén en contra de algo ou de alguén, prohibir, recomendar, lembrarlle algo a alguén, restrinxir e suplicar...

Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto persoal, social, académico e profesional e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar ou declinar unha invitación, compadecerse, expresar condolencia, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, pedir desculpas e rexeitar...

Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos como resposta ante determinadas situacións: expresar admiración, ledicia, aprecio, simpatía, (des)confianza, (des)aprobación, decepción, (des)interese,

resignación, temor, exculpar, lamentar, reprochar...

iv. Competencias e contidos discursivo

- Actividades de comprensión de textos orais:

Coñecemento e comprensión dunha ampla gama de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en diversas variedades da lingua e en calquera rexistro, apreciando un amplo repertorio de recursos de produción e procesamento de textos axustados a contextos específicos, incluso especializados:

Coherencia textual: adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas sintácticas e morfolóxicas, selección léxica e semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto oral. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso:

desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e construción de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

Coherencia textual: adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxico-semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión textual: organización interna do texto oral. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...); introdución

do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Patróns textuais complexos de comprensión: - Correspondencia persoal e profesional especializada -Textos extensos da súa especialidade ou doutros ámbitos - Instrucións extensas -Textos xornalísticos informativos e de opinión sobre temas de actualidade -Textos literarios contemporáneos que poidan presentar certa complexidade lingüística, estrutural e temática.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Patróns textuais complexos de produción: - Textos de rexistro coloquial en forma de notas, cartas, correo electrónico etc., aínda que se apoiem excepcionalmente en modismos e fraseoloxía específica -

Informacións, anuncios e slogans publicitarios -Textos que poidan amosar trazos non normativos

- Actividades de Mediación:

A seguinte tipoloxía de textos orais e escritas:- Anuncios publicitarios complexos retransmitidos- Instrucións e indicacións detalladas - Conversas especializadas - Reunións de traballo con vocabulario específico - Debates e discusións formais sobre temas complexos ou específicos – Entrevistas complexas: de traballo, académicas... -Entrevistas xornalísticas de carácter divulgativo - Sondaxes e cuestionarios complexos -Audiovisuais - Conferencias, presentacións e declaracións públicas específicas e detalladas - Textos que poidan amosar trazos non normativos - Textos de opinión ou ensaísticos sobre cuestións de actualidade ou sobre temas de interese xeral - Textos académicos ou profesionais relacionados ou non coa súa especialidade - Textos ensaísticos

v. Competencias e contidos sintácticos

- Actividades de comprensión de textos orais:

Recoñecemento e comprensión dos significados asociados a estruturas

morfosintácticas formal e conceptualmente complexas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, tanto xerais como específicos, para comprender:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención, e outros actos de fala);
- o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;

– estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);

– relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento, selección en función da intención comunicativa segundo o ámbito e o contexto tanto xeral como específico e uso de estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua oral para expresar:

– a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);

– o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);

– o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);

– o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;

- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade, probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención, e outros actos de fala);
 - o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;
 - estados, eventos, accións, procesos e realizacións: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
 - relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.
- Actividades de comprensión de textos escritos:
- Comprensión dos significados asociados a estruturas morfosintácticas formal e conceptualmente complexas propias da lingua escrita. Comprensión das formas verbais e nominais na composición de textos e adecuación destas ao tipo de texto e ao discurso - Correlación temporal na construción de textos escritos.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Uso de estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua escrita para expresar: - Usos sintácticos complexos - Disposición dos constituíntes oracionais: coñecemento das posibilidades de alteración da orde - Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc. - Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos escritos.

- Actividades de Mediación:

Correlación temporal na construción de textos orais e escritos - Usos sintácticos complexos - Disposición dos constituíntes oracionais: coñecemento das posibilidades de alteración da orde - Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos orais e escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc. - Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos orais e escritos.

vi. Competencias e contidos léxicos

- Actividades de comprensión de textos orais:

Comprensión dunha ampla gama léxico-semántica oral de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot, xergas, e apreciación dos niveis connotativos do significado. Ex: Compras e actividades comerciais: actividades de compra, venda e subrogación, rede bancaria, divisas e formas de pagamento. Cultura e actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda, literatura, fotografía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas, artesanía. Economía e industria: finanzas e bolsa, impostos e renda, comercio, entidades e empresas, sistemas de produción. Educación e actividades académicas: sistema educativo, profesionais da educación, estudos e titulacións, recursos, lexislación e regulamentos, actividades e innovacións, problemas e conflitos, tendencias...

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Coñecemento e utilización correcta e adecuada ao contexto dunha ampla gama léxico-semántica oral de carácter xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot e xerga. Ex: Goberno, política e sociedade: organización política e de goberno, estrutura administrativa, organismos e servizos públicos, organizacións sociais, políticas e profesionais, conflitos e movementos sociais, xustiza, modas e tendencias sociais. Identidade persoal: dimensión física e anímica, procedencia e localización xeográfica, características físicas, estilos de vida, carácter e valores persoais, sensacións e percepcións físicas. Información e medios de comunicación: prensa, radio e televisión, internet, publicidade e redes sociais...

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión dunha ampla gama léxico-semántica escrita de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes

lingüísticas e argot. Ex: Lecer e tempo libre: xogos, actividades deportivas, espectáculos, festas, hostalería, vacacións, ocio. Relacións persoais e sociais: relacións familiares e de parentesco, relacións de amizade e inimidade, formas de convivencia, agrupamentos e interaccións humanas, asociacións. Relixión e filosofía: correntes filosóficas e relixiosas, institucións relixiosas...

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Utilización correcta, e adecuada ao contexto, dunha ampla gama léxico-semántica escrita de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas. Ex: Saúde, coidados físicos e atención sanitaria: estado de saúde e tratamentos médicos, procedementos cirúrxicos e terapias alternativas, material sanitario, consultas, sistemas sanitarios. Traballo e actividades profesionais: tipos de traballo e tarefas, novas modalidades de emprego, condicións e contratos laborais, asociacións sindicais, seguridade e riscos laborais...

- Actividades de Mediación:

Mediación dunha ampla gama léxico-semántica oral e escrita de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas Ex: Bens e servizos: inmobles, bens e servizos públicos e privados, individuais e colectivos, propiedade intelectual. Ciencia e tecnoloxía: avances científicos e tecnolóxicos, centros de investigación, sociedades científicas...Compras e actividades comerciais: actividades de compra, venda e subrogación, rede bancaria, divisas e formas de pagamento...Cultura e actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda, literatura, fotografía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas, artesanía...Economía e industria: finanzas e bolsa, impostos e renda, comercio, entidades e empresas, sistemas de produción...Educación e actividades académicas: sistema educativo, profesionais da educación, estudos e titulacións, recursos, lexislación e

regulamentos, actividades e innovacións, problemas e conflitos, tendencias.. Viaxes e estancias no estranxeiro: turismo, modas e tendencias turísticas, trámites coa administración e burocráticos durante estadias no estranxeiro...Vivenda, fogar e contorna: tipos de hábitat, a organización urbana, a localización no espazo, a construción, compra e alugueiro, equipamento, decoración e mantemento, a contorna sociocultural, física e económica...Xeografía, natureza e medio rural: accidentes xeográficos, movementos migratorios, paisaxe urbana e rural, natureza, ecoloxía e problemas ambientais...

- vii. Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos
- Actividades de comprensión de textos orais:
Percepción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua, e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e comprensión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e

as súas respectivas combinacións, variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e comunicativas.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Selección, segundo a intención comunicativa, e produción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua, e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e transmisión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións, variantes de procesos fonolóxicos de enordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e comunicativas para expresar sutís matices de significado.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Comprensión dos significados xerais e específicos, segundo o contexto de comunicación, asociados ás convencións ortotipográficas da lingua meta, incluíndo trazos de formato; valores discursivos dos signos tipográficos, ortográficos e de puntuación; adaptación ortográfica de préstamos; variantes na representación gráfica de fonemas e sons; variantes do alfabeto o dos caracteres, e os seus usos nas diversas formas.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Utilización correcta, e adecuada ao contexto, das convencións ortotipográficas da lingua meta, incluíndo trazos de formato; valores discursivos dos signos tipográficos, ortográficos e de puntuación; adaptación ortográfica de préstamos; variantes na representación gráfica de fonemas e sons; variantes do alfabeto o os caracteres, e os seus usos nas diversas formas.

- Actividades de Mediación:

Seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación frecuente (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos

e as convencións ortográficas. Ex: Os patróns melódicos específicos dalgunhas estruturas sintácticas...Secuencias sinxelas cunha entoación característica (refrás, poemas...)...A correspondencia entre unidades melódicas e a puntuación...O recoñecemento das variantes diatópicas e diastráticas máis estendidas...As convencións de distribución e organización do texto...As abreviaturas, siglas, símbolos e acrónimos de uso común

c. Temporalización e secuenciación

Distribuiremos os contidos tendo como referencia os temas das probas de certificación, que no currículo son denominados contidos léxicos, con algúns obxectivos prioritarios: - Comprender textos orais de nivel levemente inferior ao do ano que se comeza.- Comprender textos escritos sobre cuestións actuais de un nivel parecido co que se está a comezar. - Recuperar o hábito de mostrar e defender opinións persoais oralmente sobre temas de actualidade e complexos. - Retomar o contacto coa práctica escrita do portugués producindo textos de dificultade media-alta. - Comprender textos orais complexos identificando actitudes e puntos de vistas dos falantes, en condicións adversas (ruídos, interferencias, etc.) e con diversas pronuncias do ámbito lusófono. - Identificar a procedencia da

persoa polo acento en falantes de diversos lugares da lusofonía e dentro de Portugal, ben como a nacionalidade de textos escritos. - Escribir textos argumentativos: cartas formais e artigos de opinión complexos. Así:

PRIMEIRO CUADRIMESTRE: (setembro, outubro, novembro, decembro e xaneiro)

Temas:

- Relacións persoais e sociais • Identidade persoal
- Vivenda, fogar e contorna • Xeografía, natureza e medio rural • Alimentación • Bens e servizos • Compras e actividades comerciais • Lecer e tempo libre • Cultura e actividades artísticas

SEGUNDO CUADRIMESTRE: (febreiro, marzo, abril e maio)

Temas:

- Economía e industria • Goberno, política e sociedade • Relixión e filosofía • Información e medios de comunicación • Educación e actividades académicas • Traballo e actividades profesionais • Viaxes e estancias no estranxeiro • Saúde, coidados físicos e atención sanitaria • Ciencia e tecnoloxía.

d. Avaliación e mínimos esixibles:

i. Procedementos e instrumentos de avaliación

(Consultar) 13. Apéndice → Modalidades / 1.

Inicial 2. Formativa 3. Promoción ou Sumativa

4. Certificadora 5. Autoavaliación 6. Mínimos esixibles neste nivel.

ii. Criterios de avaliación:

1. Actividades de comprensión de textos orais

– Aprecia en profundidade as implicacións socioculturais do que se di e da maneira de dicilo, e pode reaccionar en consecuencia.

– Recoñece con facilidade os usos emocional, humorístico e alusivo do idioma, apreciando diferentes variedades da lingua e cambios de rexistro e de estilo.

– Aprecia matices como a ironía ou o sarcasmo e saca as conclusións apropiadas do uso que se fai deles.

– Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas para comprender o que pretende ou o que se lle require en cada caso, utilizando con habilidade as claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e fonético-fonolóxicas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora e sacar as conclusións apropiadas.

- Pode localizar información ou seguir o fío da argumentación nun texto oral de estrutura discursiva complexa ou que non está perfectamente estruturado, ou en que as relacións e conexións non están expresadas, ou non sempre se expresan, de maneira clara e con marcadores explícitos.
- Recoñece, segundo o contexto e o xénero e o tipo textuais específicos, a intención e significación dunha ampla gama de expoñentes orais complexos das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne).
- Identifica os significados e funcións asociados a unha ampla gama de estruturas morfosintácticas propias da lingua oral segundo o contexto e xénero e tipo textuais, incluíndo variacións morfosintácticas de carácter estilístico, por exemplo, unha pregunta retórica.
- Aprecia os niveis connotativos do significado e ten un bo dominio dun repertorio léxico semántico de recepción oral moi amplo que inclúe

termos especializados, expresións idiomáticas e coloquiais, variantes lingüísticas e argot, calão e gíria.

– Recoñece xogos de palabras e figuras estilísticas, como a metáfora, e pode xulgar a súa función dentro do texto e con respecto ao contexto.

– Manifesta unha capacidade de percepción, sen apenas esforzo, das variedades fonético- fonolóxicas estándar propias da lingua meta e recoñece os matices sutís de significado e as diversas intencións pragmáticas (cortesía, humor, ironía, sarcasmo e outras) asociados aos diferentes patróns de entoación segundo o contexto comunicativo específico.

2. Actividades de produción e coprodución de textos orais.

– Coñece en profundidade as implicacións socioculturais que pode ter o que di e a maneira de dicilo e actúa en consecuencia, adaptándose de forma natural á situación e á persoa receptora, e adoptando un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias, comunicándose con naturalidade, eficacia e precisión,

utilizando diferentes variedades da lingua e distintos rexistros segundo o contexto específico de comunicación e expresando matices sutís coa axuda dunha ampla gama de expresións idiomáticas, coloquiais, xeográficas e de argot e xergas.

– Pode expresarse de forma conscientemente irónica, ambigua ou humorística.

– Pode falar sobre asuntos complexos ou delicados sen resultar inconveniente.

– Utiliza correcta e adecuadamente todo tipo de estratexias e recursos para controlar e reparar o seu discurso, axustándoos con eficacia, naturalidade e precisión a un contexto complexo específico, incluso especializado.

– Sabe sortear as dificultades que puidese ter con tanta discreción que a persoa interlocutora apenas se dá conta.

– Tira proveito dun dominio amplo e fiable dun completo repertorio de elementos lingüísticos para formular pensamentos con precisión, por énfase, diferenciar e eliminar a

ambigüidade, sen manifestar ningunha limitación do que quere dicir.

– Produce discursos claros, fluídos e ben estruturados cuxa estrutura lóxica lle resulta eficaz e lle axuda ao/á oínte a fixarse en elementos significativos e a recordalos.

– Crea textos coherentes e cohesivos facendo un uso completo e apropiado dunha variedade de criterios de organización e dunha gran diversidade de mecanismos de cohesión.

– Leva a cabo as funcións comunicativas ou os actos de fala correspondentes, utilizando os expoñentes das ditas funcións, formal e conceptualmente complexos, máis adecuados para cada contexto comunicativo específico, incluso especializado, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne).

– Comunica con total certeza información complexa e detallada.

– Pode dar explicacións coherentes de carácter teórico.

- Realiza descrições claras, fluídas, elaboradas e a miúdo destacables.
- Pode facer declaracións claras, fluídas, elaboradas e a miúdo memorables.
- Realiza narracións detalladas integrando varios temas, desenvolvendo aspectos concretos e terminando cunha conclusión apropiada.
- Presenta ideas e puntos de vista de maneira moi flexible co fin de os por de relevo, diferencialos e eliminar a ambigüidade.
- Argumenta sobre un asunto complexo adaptando a estrutura, o contido e a énfase co fin de convencer da validez da súa postura a distintos tipos de oíntes e interlocutores/as.
- Expressa e argumenta as súas ideas e opinións con claridade e precisión e rebate os argumentos dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras con soltura e de maneira convincente.
- Utiliza sen problemas as estruturas gramaticais da lingua meta, incluso aquelas formal e conceptualmente

complexas e con efectos comunicativos máis sutís, incluíndo variacións morfosintácticas de carácter estilístico (singular/plural xeneralizábeis e de modestia).

– Mantén un consistente control gramatical sobre un repertorio lingüístico complexo, incluso cando a súa atención se centra noutras actividades, por exemplo, na planificación do seu discurso ou no seguimento das reaccións dos/as demais.

– Utiliza con consistencia un vocabulario correcto e apropiado, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot, xergas, e unha ampla gama de expresións co fin de enriquecer, matizar e precisar o que quere dicir e transmite con precisión matices sutís

de significado mediante o uso dunha ampla serie de elementos cualificativos e de procedementos de modificación, por exemplo, elementos que expresan grao ou cláusulas que expresan limitacións.

– Substitúe unha palabra que non lembra por un termo equivalente

dunha maneira tan sutil que apenas se nota.

– Manifesta unha capacidade articulatoria segundo algunhas das variedades estándar propias da lingua meta e axusta a entoación á situación comunicativa, variándoa para expresar matices sutís de significado e adaptándose aos estados de ánimo e ás diversas intencións pragmáticas (cortesía, humor, ironía, sarcasmo e outras).

– Exprésase con total naturalidade, sen esforzarse nin dubidar, mediante un discurso amplo e seguido cunha fluidez natural, e detense só para considerar as palabras máis apropiadas coas que expresar os seus pensamentos ou para buscar un exemplo ou unha explicación adecuada.

– Pode tomar a palabra, mantela e cedela de maneira completamente natural.

– Contribúe ao progreso do discurso invitando a outras persoas a participar, formulando preguntas ou propoñendo cuestións para abundar nos temas tratados ou noutros novos,

desenvolvendo ou aclarando aspectos do dito polos/as interlocutores/as e facendo un resumo das posturas e dos argumentos destes/as e, de ser o caso, dos seus propios.

3. Actividades de comprensión de textos escritos.

– Aprecia en profundidade as implicacións socioculturais do que le e dos seus modos de expresión e pode reaccionar en consecuencia.

– Recoñece con facilidade os usos emocional e alusivo do idioma, apreciando diferentes variedades da lingua e cambios de rexistro e de estilo.

– Aprecia matices como a ironía ou o sarcasmo e saca as conclusións apropiadas do uso que se fai deles.

– Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas para comprender o que pretende ou se lle require en cada caso, utilizando con habilidade as claves contextuais, discursivas, gramaticais, léxico-semánticas e ortotipográficas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da

autora, e sacar as conclusións adecuadas.

– Pode acceder a calquera fonte de información escrita con rapidez e fiabilidade.

– Pode avaliar, de forma rápida e fiable, se as fontes son ou non relevantes para o fin ou para a tarefa en cuestión.

– Pode localizar información relevante, así como comprender o seu tema, contido e orientación, a partir dunha lectura rápida do texto.

– Busca con rapidez en textos extensos e complexos de diversos tipos, incluídos os menos habituais, e pode ler textos de forma paralela para integrar información contida neles.

– Utiliza sen dificultade dicionarios monolingües da súa área de especialización (medicina, economía, dereito...).

– Recoñece, segundo o contexto, o xénero e o tipo textuais específicos, a intención e a significación dunha ampla gama de expoñentes complexos das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, en calquera

registro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne).

– Comprende os significados e funcións asociados a unha ampla gama de estruturas morfosintácticas propias da lingua escrita segundo o contexto e o xénero e tipo textuais, incluíndo variacións morfosintácticas de carácter estilístico, por exemplo, a metáfora gramatical.

– Aprecia os niveis connotativos do significado e ten un bo dominio dun repertorio léxico semántico de lectura moi amplo que inclúe termos especializados, expresións idiomáticas e coloquiais, variantes lingüísticas e argot e xergas.

– Recoñece xogos de palabras e figuras estilísticas, por exemplo, a metáfora, e pode xulgar a súa función dentro do texto e con respecto ao contexto.

– Comprende as intencións comunicativas que subxacen tras o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas da lingua meta, tanto en soporte papel como dixital, de carácter xeral e especializado.

4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos.
- Escribe textos complexos extensos e de calidade, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permite expresarse sen ningunha limitación, con gran riqueza estrutural e léxico-semántica e con total corrección.
 - Escribe textos complexos con claridade e fluidez, cun estilo apropiado e eficaz e unha estrutura lóxica que lle axudan ao/á lector/a a encontrar as ideas significativas, exentos de erros e nos cales transmite con precisión sutís matices de significado, incluídos os usos alusivos do idioma.
 - Coñece en profundidade as implicacións socioculturais que pode ter o que escribe e a maneira de o dicir e actúa en consecuencia, adaptándose de forma natural á situación e á persoa destinataria, e adoptando un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias, comunicándose con naturalidade, eficacia e precisión, utilizando diferentes variedades da lingua e

distintos rexistros segundo o contexto específico de comunicación e expresando matices sutís coa axuda dunha ampla gama de expresións idiomáticas, coloquiais, rexionais e de argot, calão e gíria.

– Pode expresarse por escrito de forma conscientemente irónica, ambigua ou humorística.

– Pode escribir sobre asuntos complexos ou delicados sen resultar inconveniente.

– Utiliza correcta e adecuadamente todo tipo de estratexias e recursos para controlar e reparar o seu texto escrito, axustándoos con eficacia, naturalidade e precisión a un contexto complexo específico, incluso especializado.

– Tira proveito dun dominio amplo e fiable dun completo repertorio de elementos lingüísticos para formular pensamentos con precisión, por énfase, diferenciar e eliminar a ambigüidade, sen manifestar ningunha limitación do que quere dicir.

– Crea textos escritos coherentes e cohesionados facendo un uso

completo e apropiado dunha variedade de criterios de organización e dunha gran diversidade de mecanismos de cohesión.

- Leva a cabo as funcións comunicativas ou os actos de fala correspondentes, utilizando os expoñentes das ditas funcións, formal e conceptualmente complexos, máis adecuados para cada contexto comunicativo específico, incluso especializado, propios da lingua escrita, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, en calquera rexistro (íntimo, familiar, informal, neutro, formal, solemne).
- Comunica con total certeza información complexa e detallada.
- Pode dar explicacións coherentes de carácter teórico.
- Realiza descricións claras e detalladas e, a miúdo, destacables.
- Realiza narracións detalladas integrando varios temas, desenvolvendo aspectos concretos e terminando cunha conclusión apropiada.

- Presenta ideas e puntos de vista de maneira moi flexible co fin de poñelos de relevo, diferencialos e eliminar a ambigüidade.
- Argumenta sobre un asunto complexo adaptando a estrutura, contido e énfase co fin de convencer da validez da súa postura a distintos tipos de persoas destinatarias.
- Expresa e argumenta as súas ideas e opinións con claridade e precisión e rebate os argumentos das persoas coas que mantén correspondencia con soltura e de maneira convincente.
- Utiliza sen problemas e sen erros as estruturas gramaticais propias da lingua escrita, incluso aquelas formais e conceptualmente complexas e con efectos comunicativos máis sutís, incluíndo variacións morfosintácticas de carácter estilístico, por exemplo, estruturas pasivas.
- Utiliza con consistencia un vocabulario correcto e apropiado, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas e argot, calão e gíria, e unha ampla gama de expresións co fin de enriquecer, matizar e precisar o que quere dicir e

transmite con precisión matices sutís de significado mediante o uso dunha ampla serie de elementos cualificativos e de procedementos de modificación, por exemplo, elementos que expresan grao, ou cláusulas que expresan limitacións.

- Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua meta, tanto de carácter xeral como máis específico, e incluso especializado, para producir textos escritos exentos de erros de ortografía, formato, estrutura, distribución en parágrafos e puntuación; se acaso, pode presentar algún descoido tipográfico ocasional.
- Relaciónase coa persoa destinataria con total naturalidade, flexibilidade e eficacia.

5. Actividades de mediación.

- Aprecia en profundidade as sutilezas e implicacións dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos da comunicación para desenvolverse de maneira natural e con comodidade en calquera contexto de mediación.
- É plenamente consciente do carácter relativo dos usos e

convencións, crenzas e tabús de distintas comunidades e das súas propias e pode explicar, comentar e analizar as semellanzas e diferenzas culturais e lingüísticas de maneira extensa e construtiva, así como superar posibles barreiras ou circunstancias adversas na comunicación poñendo en xogo, de maneira case automática a través da internalización, a súa competencia intercultural e as súas competencias comunicativas lingüísticas.

– Comunícase eficazmente e coa precisión necesaria, apreciando e sendo capaz de utilizar todos os rexistros, diferentes variedades da lingua e unha ampla gama de matices de significado.

– Sabe seleccionar con gran rapidez e aplicar eficazmente as estratexias de procesamento do texto máis convenientes para o propósito comunicativo específico en función das persoas destinatarias e da situación de mediación (selección, omisión ou reorganización da información).

- Produce textos coherentes, cohesivos e de calidade a partir dunha gran diversidade de textos fonte.
- Transmite con total certeza información complexa e detallada, así como os aspectos máis sutís das posturas, opinións e implicacións dos textos, orais ou escritos, de orixe.

iii. Mínimos esixibles para o nivel C2

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Oraís CTE:

Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coproducción de Textos Oraís /

PCMTO: Producción e Coproducción e Mediación de textos

Oraís

PCTE: Producción e Coproducción de Textos Escritos /

PCMTE: Producción, Coproducción e Mediación de Textos

Escritos

M: Mediación

5 partes (125 puntos)

Puntuación de cada parte: 20% (25 puntos)

Mínimo para compensar 50% (12,5)

CO: 3 tarefas, en total 25 ítems

CE: 3 tarefas, en total 25 ítems

PCO: 2 tarefas.

PCE: 2 tarefas.

M: 2 tarefas, unha oral e outra escrita

Mínimo para aprobar:

65% da puntuación total da proba (81,25)

iv. Criterios de cualificación

Cuantitativos: No apéndice 13.

Cualitativos: Grao de competencia comunicativa inicialmente igual e no final superior ao descrito nestas actividades:

- Actividades de comprensión de textos orais:

É capaz de seguir un discurso extenso aínda que non estea claramente estruturado. Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións e matices de significado, aínda que poida necesitar unha repetición se o acento non lle resulta familiar. Percibe as variedades fonético-fonolóxicas estándar propias da lingua e recoñece matices de significado.

- Actividade de produción e coprodución de textos orais:

Exprésase cun alto grao de corrección de modo consistente.

Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permiten superar posibles carencias.

É quen de iniciar, manter e rematar unha conversa de maneira apropiada e fluída, respectando as quendas de palabra e tamén valéndose das intervencións dos/as outros/as interlocutores/as.

Expón preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue aclaración dos aspectos ambiguos.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto oral coherente e cohesivo a partir dunha diversidade de textos fonte. Transmite de xeito oral e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices de significado, mantendo a articulación propia da variedade estándar da lingua meta.

- Actividades de comprensión de textos escritos:

Localiza a información ou segue o fío da argumentación abstracta nun texto de estrutura discursiva altamente complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado, no que as relacións e conexións

non sempre se expresen con marcadores explícitos.

Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións de significado, aínda que en ocasións poida que necesite consultar un dicionario.

Comprende, segundo o contexto, o xénero e o tipo textual, os significados asociados a unha ampla gama de estruturas sintácticas da lingua escrita.

Comprende as intencións comunicativas expresadas mediante o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas, tanto en soporte papel como dixital.

- Actividade de produción e coprodución de textos escritos:

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, as persoas receptoras e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto escrito coherente e cohesivo a partir de diversos textos fonte.

Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións, segundo o ámbito e contexto comunicativos (p. ex. nun texto académico).

Transmite de maneira escrita e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que

considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

- Actividades de Mediación:

Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas nas que se fala o idioma.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto (oral ou escrito) coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte.

Sabe citar as fontes segundo o ámbito e o contexto comunicativo.

Transmite de xeito oral ou escrito os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades dos/as destinatarios/as.

Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; e volve, sempre que se precise, sobre os aspectos importantes,

iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión, e orientándoa cara á resolución da cuestión.

d. Outras tipoloxías de cursos ofertados:

d.1. Primeiro cuadrimestre 2024-2025:

i. Título do curso:

PUB PCO Nivel C1

PUB PCO – Destrezas orais (nivel C1).

ii. Obxectivos xerais:

As ensinanzas de nivel avanzado C1 teñen por obxecto capacitar o alumnado para actuar con flexibilidade e precisión, sen esforzo aparente e superando facilmente as carencias lingüísticas mediante estratexias de compensación, en todo tipo de situacións nos ámbitos persoal e público, para realizar estudos a nivel terciario ou participar con seguridade en seminarios ou en proxectos de investigación complexos no ámbito académico, ou comunicarse eficazmente en actividades específicas na área profesional.

Para isto, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma con gran facilidade, flexibilidade, eficacia e precisión para comprender, producir, coproducir e procesar unha ampla gama de textos orais extensos e estruturalmente complexos, precisos e detallados, sobre aspectos tanto abstractos como concretos de temas de carácter xeral ou especializado, incluso fóra do propio campo de especialización, en diversas variedades da lingua, e con estruturas variadas e complexas e un amplo repertorio léxico-semántico que inclúa expresións especializadas, idiomáticas e

coloquiais e que permita apreciar e expresar sutís matices de significado.

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel avanzado C1, o alumnado será capaz de:

- Comprender, independentemente da canle e incluso en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, incluso cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non estean sinaladas explicitamente, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.
- Producir e coproducir, con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, e independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros e cunha entoación e un acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interaccionais e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.
- Mediar con eficacia entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, trasladando con flexibilidade, corrección e eficacia

tanto información como opinións, implícitas ou explícitas, contidas nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, identificando e reflectindo coa maior exactitude posible as diferenzas de estilo e rexistro e utilizando os recursos lingüísticos e as estratexias discursivas e de compensación para minimizar as dificultades ocasionais que puidese ter.

iii. Contidos, competencias e secuenciación:

Competencia e contidos socioculturais e sociolingüísticos

Bo dominio de coñecementos, destrezas e actitudes necesarios para abordar en extensión a dimensión social do uso do idioma na comprensión de textos orais, incluíndo marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, modismos e expresións de sabedoría popular, rexistros, dialectos e acentos.

Competencia e contidos estratéxicos

Selección e aplicación eficaz das estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.

Dominio das estratexias discursivas e de compensación que permitan expresar o que se quere dicir adecuando con eficacia o discurso a cada situación comunicativa e que fagan imperceptibles as dificultades ocasionais.

Competencia e contidos funcionais

Comprensión e realización das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala mediante os expoñentes orais das ditas funcións

segundo o contexto comunicativo específico, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal):

– Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, a opinión, a crenza e a conxectura: afirmar; anunciar; asentir; atribuír; clasificar; confirmar a veracidade dun feito; conxecturar; corroborar; describir; desmentir; disentir; expresar acordo e desacordo; expresar descoñecemento, dúbida, escepticismo, unha opinión; formular hipóteses; identificar e identificarse; informar; obxectar; predicir; rebater; rectificar; replicar; supoñer.

– Funcións ou actos de fala compromisivos, relacionados coa expresión de ofrecemento, intención, vontade e decisión: acceder, admitir, consentir, expresar a intención ou a vontade de facer algo, invitar, xurar, negarse a facer algo, ofrecer algo, ofrecer axuda, ofrecerse a facer algo, prometer, retractarse.

– Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade que a persoa destinaria faga ou non faga algo, tanto se isto é un acto verbal como unha acción doutra índole: aconsellar; advertir; alertar; ameazar; animar; autorizar; dar instrucións; dar permiso; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar ou eximir alguén de facer algo; disuadir; exixir; intimidar; ordenar; pedir algo, axuda, confirmación, consello, información, instrucións, opinión, permiso, que alguén faga algo; negarlle permiso a alguén; persuadir; previr a alguén en contra de algo ou de alguén; prohibir; propoñer; reclamar; recomendar; recordarlle algo a alguén; restrinxir; rogar; solicitar; suxerir; suplicar.

– Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto social e expresar actitudes

con respecto aos/ás demais: aceptar e declinar unha invitación, agradecer, atraer a atención, compadecerse, consolar, dar a benvinda, despedirse, expresar condolencia, felicitar, facer cumprimentos, insultar, interesarse por alguén ou por algo, invitar, pedir desculpas, presentarse e presentar a alguén, rexeitar, saudar, tranquilizar.

– Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos ante determinadas situacións: acusar; defender; exculpar; expresar admiración, afecto, alegría ou felicidade, alivio, ansiedade e preocupación, aprecio ou simpatía, aprobación e desaprobación, arrepentimento, confianza e desconfianza, decepción, desinterese e interese, desprezo, desgusto, dor, dúbida, escepticismo, esperanza e desesperanza, estima, insatisfacción, orgullo, preferencia, resentimento, resignación, satisfacción, sorpresa e estrañeza, temor, tristeza, vergoña; lamentar; reprochar.

Competencia e contidos discursivos

Coñecemento, comprensión e construción de modelos contextuais e patróns textuais complexos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en diversas variedades da lingua e segundo o contexto específico, incluso especializado:

1. Coherencia textual: adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto, variedade de lingua, rexistro, tema, enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas morfosintácticas, selección léxico-semántica; contexto espaciotemporal: referencia espacial, referencia temporal).

2. Cohesión textual: organización interna do texto oral. Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...), introdución do tema, tematización, desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia, elipse, repetición, reformulación, énfase. Expansión temática: exemplificación, reforzo, contraste, introdución de subtemas. Cambio temático: digresión, recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo/recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

Competencia e contidos morfosintácticos

Recoñecemento, comprensión, coñecemento e selección dos significados asociados a estruturas morfosintácticas complexas propias da lingua oral, segundo o ámbito e o contexto comunicativos, tanto xerais como específicos, para expresar:

- a entidade e as súas propiedades (in/existencia, calidade (intrínseca e valorativa) e cantidade (número, cantidade e grao);
- o espazo e as relacións espaciais (localización, posición, movemento, orixe, dirección, destino, distancia e disposición);
- o tempo (localización temporal absoluta e relativa, duración, frecuencia) e as relacións temporais (secuencia, anterioridade, posterioridade, simultaneidade);
- o aspecto puntual, perfectivo/imperfectivo, durativo, progresivo, habitual, prospectivo, incoativo, terminativo, iterativo e causativo;
- a modalidade lóxica e apreciativa (afirmación, negación, interrogación, exclamación, exhortación; factualidade, certeza, crenza, conxectura, dúbida; capacidade/habilidade; posibilidade,

- probabilidade, necesidade; prescrición, prohibición, obriga, permiso, autorización; volición, intención e outros actos de fala);
- o modo e as características dos estados, os procesos e as accións;
- estados, eventos, accións, procesos e realización: papeis semánticos e focalización (estruturas oracionais e orde dos seus constituíntes);
- relacións lóxicas de conxunción, disxunción, oposición, contraste, concesión, comparación, condición, causa, finalidade, resultado e correlación.

Competencia e contidos léxicos e semánticos

Comprensión, coñecemento e utilización dunha ampla gama léxico-semántica oral de uso xeral, e máis especializado dentro das propias áreas de interese, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, incluídos modismos, coloquialismos, variantes lingüísticas, argot, calão e gíria.

Competencia e contidos fonético-fonolóxicos

Percepción, selección segundo a intención comunicativa e produción dos patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso xeral en diversas variedades da lingua, e en medios específicos segundo o ámbito e o contexto comunicativos, e comprensión dos diversos significados e intencións comunicativas asociados a estes, incluíndo variantes de sons e fonemas vocálicos e consonánticos e as súas respectivas combinacións, variantes de procesos fonolóxicos de enxordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica e

outros, e cambios de acento e tonicidade na oración con implicacións morfosintácticas e comunicativas.

Competencia e contidos interculturais

Bo dominio dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación con facilidade e eficacia: conciencia da alteridade, conciencia sociolingüística, coñecementos culturais específicos, observación, escoita, avaliación, interpretación, posta en relación, adaptación, imparcialidade, metacomunicación, respecto, curiosidade, apertura de miras, tolerancia.

Secuenciación

Unidade 1. Alimentación

Calendarización: 18 e 23 de setembro

Unidade 2. Bens e servizos

Calendarización: 25 e 30 de setembro

Unidade 3. Ciencia e tecnoloxía

Calendarización: 2 e 7 de outubro

Unidade 4. Compras e actividades comerciais

Calendarización: 9 e 16 de outubro

Unidade 5. Cultura e actividades artísticas

Calendarización: 21 e 23 de outubro

Unidade 6. Economía e industria

Calendarización: 28 e 30 de outubro

Unidade 7. Educación e actividades académicas

Calendarización: 4 e 6 de novembro

Unidade 8. Goberno, política e sociedade

Calendarización: 11 e 13 de novembro

Unidade 9. Identidade persoal

Calendarización: 18 e 20 de novembro

Unidade 10. Información e medios de comunicación

Calendarización: 25 e 27 de novembro

Unidade 11. Lecer e tempo libre

Calendarización: 2 e 4 de decembro

Unidade 12. Relacións persoais e sociais

Calendarización: 9 e 11 de decembro

Unidade 13. Relixión e filosofía

Calendarización: 16 e 18 de decembro

Unidade 14. Saúde, cuidados físicos e atención sanitaria

Calendarización: 8 e 13 de xaneiro

iv. Mínimos esixibles para o aproveitamento do mesmo:

– Posúe un amplo repertorio de competencias socioculturais e sociolingüísticas que lle permite apreciar con facilidade diferenzas de rexistro e as sutilezas propias da comunicación oral nas culturas, comunidades de práctica e grupos nos que se fala o idioma.

– Selecciona e aplica con eficacia as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión da intención, o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes, tanto implícitas como explícitas.

– Recoñece, segundo o contexto específico, a intención e significación dun amplo repertorio de expoñentes das funcións comunicativas ou actos de fala, tanto indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).

- É capaz de seguir un discurso extenso incluso cando non está claramente estruturado e cando as relacións son só supostas e non están sinaladas explicitamente.
- É o bastante hábil como para utilizar as claves contextuais, discursivas, gramaticais e léxico-semánticas co fin de inferir a actitude, a predisposición mental e as intencións do autor ou da autora, e prever o que vai ocorrer.
- Recoñece unha gran diversidade de expresións idiomáticas e coloquiais e aprecia connotacións e matices sutís de significado, aínda que é posible que necesite confirmar algúns detalles se o acento non lle resulta familiar.
- Distingue unha ampla gama de patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación, o que lle permite comprender a calquera falante ou persoa interlocutora, aínda que é posible que teña que confirmar algúns detalles cando o acento lle resulta descoñecido.
- Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, incluíndo o uso emocional, alusivo e humorístico, adaptando o que se di e os medios de expresión á situación e ao/á receptor/a, e adoptando un nivel de formalidade adecuado ás circunstancias.
- Mostra un dominio das estratexias discursivas e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa, p. ex., utiliza espontaneamente unha serie de expresións adecuadas para ganar tempo mentres reflexiona sen perder a súa quenda de palabra, substitúe por outra unha expresión que non lembra sen que o seu interlocutor ou a súa interlocutora se dea conta, sorteia unha dificultade cando se atopa con ela e volve a formular o que quere dicir sen interromper

totalmente a fluidez do discurso, ou corrixe os seus lapso e cambia a expresión, se dá lugar a malentendidos.

– Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando loxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.

– Expressa e argumenta as súas ideas e opinións con claridade e precisión e rebate os argumentos e as críticas dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras de maneira convincente e sen ofender, respondendo a preguntas e comentarios e contestando de forma fluída, espontánea e adecuada.

– Utiliza os expoñentes orais das funcións comunicativas máis adecuados para cada contexto específico, tanto a través de actos de fala indirectos como directos, nunha ampla variedade de rexistros (familiar, informal, neutro, formal).

– Estrutura ben e claramente o seu discurso mostrando un uso adecuado de criterios de organización e un bo dominio dunha ampla gama de conectores e mecanismos de cohesión propios da lingua oral segundo o xénero e tipo textual.

– Manifesta un alto grao de corrección gramatical de modo consistente e os seus erros son escasos e apenas apreciábeis.

– Domina un amplo repertorio léxico-semántico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permite superar con soltura as súas deficiencias mediante circunloquios, aínda que poida cometer pequenos e esporádicos deslices, pero sen erros importantes de vocabulario e sen que apenas se note que busca expresións ou que utiliza estratexias de evitación.

– Ten unha capacidade articulatória próxima a algunha(s) das variedades estándar propias da lingua meta e varía a entoación

e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices sutís de significado.

– Exprésase con fluidez e espontaneidade, case sen esforzo; só un tema conceptualmente difícil pode obstaculizar un discurso fluído e natural.

– Elixe unha frase apropiada dunha serie de posibles enunciados do discurso para introducir os seus comentarios adecuadamente co fin de tomar a palabra ou ganar tempo para manter o uso da palabra mentres pensa.

– É capaz de aproveitar o que di a persoa interlocutora para intervir na conversa.

– Relaciona con destreza a súa contribución coa doutros/as falantes.

– Adecúa as súas intervencións ás dos seus interlocutores ou das súas interlocutoras para que a comunicación flúa sen dificultade.

– Formula preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue a aclaración dos aspectos ambiguos.

– Posúe un coñecemento amplo e concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas e das comunidades de práctica en que se fala o idioma, incluídas as sutilezas e implicacións das actitudes que reflicten os seus usos e os seus valores e intégraas con facilidade na súa competencia intercultural xunto coas convencións das súas propias linguas e culturas, o que lle permite extraer as conclusións e relacións apropiadas e actuar en consecuencia, nunha ampla gama de rexistros e estilos, coa debida flexibilidade segundo as circunstancias, e con eficacia.

- Aplica con soltura as estratexias adecuadas para adaptar os textos que debe procesar ao propósito, á situación, ás persoas receptoras e á canle de comunicación, sen alterar a información e as posturas orixinais.
- Produce un texto coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte.
- Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións de acordo co ámbito e co contexto comunicativos, p. ex., nun texto académico.
- Transmite con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e das necesidades das persoas destinatarias.
- Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, indicando a súa comprensión e interese; elaborando, ou pedíndolles ás partes que elaboren o dito con información detallada ou ideas relevantes; axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; volvendo sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión e orientándoa cara á resolución do problema ou do conflito en cuestión.

d.2. Segundo cuadrimestre 2024-2025:

i. Título do curso

FOR - Curso de formación do profesorado (nivel A2).

ii. Obxectivos xerais:

As ensinanzas do nivel básico A2 teñen a finalidade de capacitar o alumnado para levar a cabo tarefas simples e diarias sobre cuestións coñecidas e habituais. Este nivel de uso do idioma

permitirá igualmente actuar en situacións diarias de comunicación mediando entre falantes de distintas linguas que non poidan comprenderse de forma directa.

Con esta finalidade, o alumnado deberá adquirir as competencias que lle permitan utilizar o idioma oralmente e por escrito de maneira eficaz e apropiada en actividades comunicativas sinxelas e habituais, relativas a necesidades inmediatas, e que requiran comprender e producir textos breves nun rexistro neutro, que conteñan expresións e estruturas básicas e termos sinxelos de lingua estándar.

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel básico A2, o alumnado será capaz de:

- Comprender o sentido xeral e a información relevante en textos orais breves e sinxelos articulados con claridade e lentitude, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos nunha variedade de lingua estándar, que traten de necesidades inmediatas, temas diarios e coñecidos cos que se estea moi familiarizado/a ou experiencias persoais e predicibles, sempre que non existan ruídos de fondo e se poidan utilizar estratexias que faciliten a comprensión, como apoios visuais, repeticións ou reformulacións.
- Producir e coproducir, tanto en comunicación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, textos orais breves con estruturas básicas e habituais, adecuadas á situación e ás persoas interlocutoras, referidos a asuntos da vida diaria, e desenvolverse de forma comprensible e clara, aínda que resulten evidentes o acento estranxeiro, as pausas e titubeos, e sexa necesaria a repetición, a paráfrase e a cooperación dos/as interlocutores/ as para manter a comunicación.

- Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos breves e sinxelos, ben estruturados e en lingua estándar, relacionados con temas diarios, especialmente se contan con apoio visual.
 - Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos breves e sinxelos sobre aspectos diarios e temas predicibles relacionados coa experiencia persoal, utilizando un repertorio léxico e estrutural limitado e básico e os recursos de cohesión e as convencións ortográficas e de puntuación elementais.
 - Mediar entre falantes de distintas linguas en situacións de carácter habitual en que se producen intercambios moi sinxelos de información relacionados con asuntos diarios ou con información persoal básica.
- iii. Contidos, competencias e secuenciación:
- Competencias e contidos socioculturais e sociolingüísticos
- Destácase a importancia do coñecemento e aplicación de aspectos socioculturais e sociolingüísticos para a comprensión, produción e coprodución de textos orais e escritos. Estes aspectos inclúen temas do cotián, como horarios e hábitos alimentarios, costumes de traballo e lecer, condicións de vida (vivenda, saúde, transporte, sistema educativo), relacións persoais (sociais, familiares e profesionais), linguaxe corporal (expresións faciais, xestos, posturas, distancia entre persoas, contacto visual, calidade e ton de voz) e convencións sociais (fórmulas de cortesía, tabús, vestimentas). Estes elementos son aplicables tanto para a comprensión como para a produción de textos, considerando as interaccións da vida cotiá.
- Competencias e contidos estratéxicos

Uso de estratexias de planificación, execución, control e reparación na comprensión, produción e coprodución de textos orais e escritos. Estas estratexias inclúen avaliar os coñecementos lingüísticos e os requisitos da tarefa, identificar o tipo de texto e axustar a comprensión ou produción a esa tipoloxía, formular e comprobar hipóteses sobre o contido baseándose no contexto, memorizar novas estruturas e vocabulario, e adaptar o texto ao destinatario e á situación comunicativa. Tamén se abordan técnicas para compensar lagoas lingüísticas, como parafrasear ou utilizar linguaxe corporal, e a importancia de avaliar se se acadaron os obxectivos de comunicación.

Competencias e conteúdos funcionais

Funcións comunicativas máis comúns en actividades de comprensión, produción e coprodución de textos orais e escritos, de acordo co contexto comunicativo. Entre esas funcións están os usos sociais da lingua, como saudar, despedirse, pedir desculpas e felicitar; o control da comunicación, como manifestar comprensión ou incomprensión e pedir aclaracións; a transmisión de informacións xerais, como describir persoas e lugares ou expoñer proxectos; a expresión de opinións e valoracións, xustificando feitos e actividades; a expresión de estados de saúde, sensacións e sentimentos; e a solicitude de instrucións e suxestións, ofrecendo ou pedindo axuda e servizos.

Competencias e contidos discursivos

Coñecemento e aplicación de modelos contextuais e patróns textuais básicos na comprensión, produción e coprodución de textos orais e escritos, en contextos habituais. Para garantir coherencia, destácase a selección axeitada de léxico, estruturas

e información suficiente para acadar o propósito comunicativo, ademais da adaptación ao formato e ao grao de familiaridade co interlocutor. Para garantir cohesión, menciónase o uso de fórmulas sinxelas para cambiar ou continuar o tema, iniciar, desenvolver ou concluír o texto, e o uso correcto de patróns de entoación e concordancia para asegurar a continuidade das ideas.

Competencias e contidos sintácticos

Recoñecemento, comprensión, selección e uso de estruturas sintácticas moi sinxelas, tanto en lingua oral como escrita, para expresar propiedades de entidades, relacións espaciais e temporais, estados e accións, así como formas de afirmación, negación, interrogación, exclamación e relacións lóxicas, como a conxunción e a disxunción, todas elas adaptadas ao contexto e ao ámbito comunicativo, buscando a coherencia e a claridade na comprensión e produción de textos.

Competencias e contidos léxico-semánticos

As actividades de comprensión e produción de textos orais e escritos implican comprender e utilizar léxico básico relacionado con diferentes ámbitos, como a identificación persoal, a vivenda, as relacións familiares, o traballo, a saúde, a educación e a tecnoloxía. Os/as estudantes deben ser capaces de identificar e utilizar o vocabulario común en situacións cotiás, como as viaxes, as compras e o lecer, tanto na comprensión de textos orais e escritos como na súa produción.

Competencias e contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos

Comprensión e produción de textos orais: percepción de patróns sonoros e intencións comunicativas, selección e produción de patróns de entoación. Competencia ortográfica: comprender e

producir textos escritos, recoñecendo os formatos e convencións ortográficas habituais.

Competencias e contidos interculturais

Aplicación dos coñecementos, destrezas e actitudes interculturais que permitan levar a cabo actividades de mediación en situacións diarias moi sinxelas: coñecementos culturais básicos, observación, escoita, posta en relación, respecto.

Secuenciación

Unidade 1 – Identificación e descrición de persoas. Lingua portuguesa no mundo.

Calendarización: xaneiro.

Unidade 2 – Espazos: a casa, a cidade, desprazamentos.

Calendarización: xaneiro – febreiro.

Unidade 3 – Hábitos e preferencias. A escola e o traballo. Lecer e tempos libres.

Calendarización: febreiro.

Unidade 4 – Alimentación.

Calendarización: febreiro – marzo.

Unidade 5 – Viaxes.

Calendarización: marzo.

Unidade 6 – Relacións sociais, bens e servizos. Narracións. Contos.

Calendarización: abril.

Unidade 7 – Clima e saúde.

Calendarización: abril.

Unidade 8 – Compras, aniversarios, biografías.

Calendarización: maio.

Unidade 9 - Tecnoloxía. Revisións.

Calendarización: maio.

- iv. Mínimos esixibles para o aproveitamento do mesmo:
- Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á vida diaria, ás condicións de vida, ás relacións persoais, á linguaxe corporal e ás convencións sociais das culturas en que se usa o idioma.
 - Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto.
 - Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio común dos seus expoñentes, así como os patróns discursivos básicos relativos á organización textual.
 - Aplica á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización dos patróns morfosintácticos de uso frecuente na comunicación oral.
 - Recoñece o léxico oral básico e de uso común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.
 - Discrimina os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común e comprende os significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.
 - Aplica á produción do texto oral, tanto monolóxico como dialóxico, os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos elementais adquiridos, respectando as normas de cortesía máis básicas e sinxelas.
 - Coñece e sabe aplicar estratexias moi básicas para producir textos orais moi breves e de estruturas sinxelas e habituais,

utilizando unha serie de procedementos sinxelos para reformular a mensaxe e reparar a comunicación.

– Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio común dos seus expoñentes e seguindo os patróns discursivos básicos.

– Manexa un repertorio básico de expresións sinxelas e fixas que lle permiten comunicarse de forma comprensible, con pausas, titubeos e reformulacións.

– Interactúa de maneira sinxela en intercambios caracterizados por intervencións breves e significativas, articuladas de forma lenta e clara, facendo preguntas e dando respostas para asegurar a comunicación e usando rutinas moi habituais para iniciar e pechar a quenda de palabra, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Utiliza estruturas morfosintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (entoación, repetición léxica e conectores moi comúns) para enlazar grupos de palabras e crear secuencias moi sinxelas.

– Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral básico, suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, utilizando normas básicas e sinxelas de cortesía e expresións temporais sinxelas relacionadas co pasado e co futuro, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Pronuncia e entoa de maneira suficientemente clara, aínda que resulte moi evidente o acento estranxeiro ou cometa erros que non imposibiliten a comunicación e sexa necesaria a colaboración do interlocutor ou da interlocutora.

- Coñece e aplica á comprensión do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á comunicación escrita nas culturas en que se usa o idioma.
- Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto.
- Distingue a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio común dos seus expoñentes, así como os patróns discursivos básicos relativos á organización, desenvolvemento e conclusión propios do texto escrito segundo o seu xénero e tipo.
- Coñece os constituíntes e a organización de estruturas morfosintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, segundo o xénero e o tipo de texto.
- Comprende o léxico escrito básico e de uso común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.
- Recoñece os valores e significados asociados ás convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso máis común.
- Aplica á produción e coprodución do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos elementais adquiridos, respectando as normas de cortesía máis básicas e sinxelas.
- Coñece e sabe aplicar estratexias moi básicas para producir textos escritos moi breves e de estruturas sinxelas e habituais, p.

ex. copiando modelos de textos de características similares ou planificando e ensaiando o texto.

– Leva a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio común dos seus expoñentes e seguindo os patróns discursivos máis básicos para organizar o texto escrito segundo o seu xénero e tipo.

– Utiliza estruturas morfosintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (repetición léxica e conectores moi comúns) para enlazar grupos de palabras e crear secuencias moi sinxelas.

– Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico escrito básico, suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

– Utiliza as regras ortográficas, os signos de puntuación e as convencións formais de uso máis común na redacción de textos en papel ou soporte dixital.

– Coñece os aspectos básicos xerais que caracterizan as comunidades de falantes correspondentes e é capaz de actuar en consecuencia, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento.

– Identifica, aplicando as estratexias necesarias, a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas das persoas emisoras e receptoras cando este aspecto é relevante.

– Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela para facerlles máis comprensible a mensaxe aos receptores e ás receptoras, podendo axudarse de elementos non lingüísticos ou da colaboración doutras persoas.

- Toma notas moi breves coa información necesaria que considera importante trasladarlles ás persoas destinatarias, podendo facer preguntas sinxelas para obter esta información.

4. Metodoloxía e recursos

i. Principios metodolóxicos.

Os enfoques metodolóxicos estarán orientados á acción e crearán contextos de aprendizaxe que, por unha parte, axuden a cada estudante a atopar as súas propias estratexias de aprendizaxe e que, por outra banda, fomenten a autonomía do alumnado para que poida aproveitar ao máximo todas as ocasións para mellorar a propia capacidade de comunicación, tanto no aula coma fóra dela.

A concepción metodolóxica inspirada no QECR implica unha concepción da competencia comunicativa entendida como a capacidade de uso do idioma, que abrangue tanto as competencias lingüísticas, sociolingüísticas e pragmáticas como a competencia intercultural e a competencia estratéxica.

O aprendiz de linguas pon estas en uso activando as citadas competencias para levar a cabo actividades comunicativas sobre diferentes temas, en ámbitos e contextos específicos, e botando man das estratexias adecuadas para este fin. O usuario da lingua procesa e produce textos orais e escritos, que constitúen as unidades básicas de comunicación a través de actividades de expresión, comprensión, interacción ou dunha combinación delas. Para iso as alumnas e os alumnos terán que adquirir, através de experiencias de aprendizaxe, unha serie de habilidades básicas incardinadas en actividades concibidas para facilitar esta adquisición. O

docente é o deseñador, presentador, impulsor e avaliador das actividades comunicativas. A súa función será a de orientar, estimular, prestar a súa experiencia e aconsellar, pero serán as alumnas e os alumnos os que deberán asumir a responsabilidade da súa aprendizaxe, colaborando cos demais membros do grupo e co docente para atinxir os obxectivos propostos e desenvolver a súa capacidade de aprendizaxe autónoma.

En definitiva, a actividade do aprendiz é o factor máis importante para que a aprendizaxe se produza; de maneira que, en último termo, o éxito ou o fracaso das aprendizaxes recaen sobre a persoa que aprende. Non obstante, as aprendizaxes danse con maior facilidade cando o proceso de ensinanza do profesorado crea as condicións adecuadas para que estas se produzan. Por iso, o docente debe propor tarefas e experiencias de aprendizaxe significativas que estimulen o interese na utilización da lingua dentro e fóra da aula, e a sensibilidade cara ás culturas asociadas ao idioma. O deseño adecuado das tarefas será esencial pois tamén deben contribuír a fomentar a confianza en si mesmos, a motivación para aprender e a capacidade para planificar, autoavaliar e aprender de xeito autónomo e independente.

Estas tarefas serán deseñadas a partir dos criterios de avaliación que indican o grao de dominio lingüístico que os estudantes deben acadar, e serán esencialmente comunicativas, para lle ofrecer ao alumnado a oportunidade de utilizar o idioma tal e como o faría en situacións reais de comunicación; de aí a importancia de que os materiais empregados nas devanditas tarefas sexan preferentemente

auténticos, de xeito que o alumnado perciba a lingua no seu contexto real, como instrumento de comunicación.

Este enfoque metodolóxico posibilita que o alumnado se implique no proceso de aprendizaxe mediante tarefas deseñadas en función dos obxectivos fixados para as catro competencias, de xeito que permita a convivencia de distintos estilos de aprendizaxe. A finalidade deste enfoque será a activación da variedade de procesos e habilidades necesarios para levar a cabo tarefas nas que se realizarán actividades de comprensión, expresión e interacción e mediación, que englobarán todos os compoñentes curriculares (os obxectivos, os contidos, a metodoloxía e a avaliación).

Non se trata de ver nas aulas os distintos contidos de forma illada; aínda que, por razóns estruturais, estes aparezan no currículo separadamente, terán que ser integrados na realización das diferentes tarefas e actividades, para preservar en todo momento o sentido comunicativo no proceso de ensino-aprendizaxe.

As metodoloxías comunicativas –especialmente a baseada en tarefas– reproducen na sala de aulas as situacións de uso en contextos auténticos ao tempo que, para desenvolverse nelas, proporcionan o apoio de procesos de aprendizaxe (traballo do vocabulario, das estruturas, dos contidos sociolingüísticos, etc. que han posibilitar a realización das tarefas comunicativas propostas).

O método para a aprendizaxe e o ensino deben ser integradores, ofrecerem todas as opcións de forma explícita, e evitar as preferencias ou dogmatismos. O principal,

naturalmente, é que os métodos que se empreguen para a aprendizaxe, ensino e investigación de linguas sexan eficaces para alcanzar os obxectivos marcados segundo as necesidades do alumnado como persoas integradas nun contexto social. A eficacia dependerá tamén da motivación e particularidade de cada aspirante e do uso de determinados recursos tanto humanos como materiais.

Tendo isto en conta acadaremos gran variedade de obxectivos e maior diversidade de métodos e materiais. O resultado dunha aprendizaxe é unha consecuencia directa dun proceso interno no que se asimila un contido mediante un conxunto de habilidades que actúan a través de procedementos concretos. Estes procedementos poden empregarse dunha forma intencional ou estratéxica para producir melloras no resultado final.

Principios:

Existen un conxunto de métodos que permiten acceder e intervir no proceso de aprendizaxe. A utilización sistemática dun método ou sistema de ensinanza contribúe á análise e regulación consciente do alumnado sobre as operacións e decisións cognitivas que realiza nas súas tarefas. Como consecuencia favorecerá a progresiva mellora destes procesos e dos seus efectos e, en definitiva do rendemento. A implicación máis inmediata destas ideas é que a actuación externa, é dicir, a ensinanza debe entenderse necesariamente como unha actuación que guíe e oriente, dunha forma planificada e sistemática, na dirección prevista polas intencións comunicativas recollidas nesta programación oficial.

Para que isto sexa posible é necesario que a acción pedagóxica se dirixa cara a orientacións concretas:

- Inserir, na medida do posible, unha actividade puntual nun marco ou obxectivo máis amplo.
- Posibilitar a participación de todo o alumnado nas distintas tarefas, incluso se o seu nivel de competencia ou os seus coñecementos son, nun primeiro momento escasos ou pouco axeitados.
- Establecer un clima relacional baseado na confianza e aceptación mutua. Neste punto cómpre subliñar a importancia da interacción que xera o profesorado. Este debe dar cabida á sorpresa, recoller o que esperta interese no seu alumnado, non só polos contidos do currículo senón tamén polo que non está planificado.
- Conseguir, polo tanto, un equilibrio entre o currículo establecido na programación e o que xurda cada día a partir da actuación do alumnado e das necesidades que se vaian manifestando.
- Promover a actuación e afondamento dos coñecementos que se están aprendendo a partir da utilización de recursos e axudas estratéxicas que permitan seguir aprendendo de maneira autónoma, o alumnado ten que aprender a aprender porque a capacidade de autoaprendizaxe seralle útil mentres participa nos cursos da escola e posteriormente.
- Establecer relacións constantes e explícitas entre os novos contidos que son obxecto de aprendizaxe e os coñecementos previos.

Do exposto dedúcese a importancia de entender o ensino da lingua non como transmisión senón como “co-construción”

de coñecementos. Isto implica por parte do docente partir dos coñecementos e informacións que pode achegar o alumnado, de xeito que os saberes e experiencias dos individuos poidan entrar en interacción cos saberes e competencias novas que achegue o profesorado ou outras fontes de recursos. O docente debe, ademais, de mediador do saber, transmitir coñecementos, organizar, avaliar, construír un marco no cal aínda programando e decidindo deixe unha marxe á iniciativa do alumnado. No ámbito do ensino-aprendizaxe da lingua portuguesa os principios expostos teñen unha aplicación inmediata se adoptamos o enfoque comunicativo por tarefas como punto de partida incorporando unha serie de actuacións.

A metodoloxía usada na EOI ten como referente un modelo de ensino comunicativo, cunha base fundamentalmente práctica, cuxa finalidade é o uso do idioma. Trátase da abordaxe orientada á acción explicitada no MCER, que se centra non só nas competencias lingüísticas, senón en todas as capacidades que o individuo debe utilizar para se integrar eficazmente na comunidade da lingua que está a estudar.

Esta abordaxe, na súa posta en práctica, centrarase en tarefas baseadas nos obxectivos de comunicación definidos no currículo e nesta programación, e terá en conta as necesidades e intereses dos discentes. Na sociedade levamos a cabo tarefas (escribimos cartas, temos conversas, compramos billetes de avión, solicitamos información en ámbitos da nosa vida profesional, pública ou persoal, expresamos dúbidas respecto de opinións ou proxectos familiares ou profesionais...). Isto é o que deben aprender a facer os alumnos.

O aprendiz de idiomas será usuario da lingua que está a aprender, o que implica: ter en conta as súas necesidades reais de aprendizaxe, e os seus intereses e contextos de uso. Esta realidade implica a existencia na sala dun perfil competencial desigual, e de motivacións e intereses diversos. e establecer graos de dominio que poden non responder en todos os casos ao grao de competencia do falante nativo.

Os principios metodolóxicos en que se baseará o proceso de ensino-aprendizaxe serán os seguintes:

1. A aprendizaxe centrada no alumno e nas súas necesidades. Este principio favorece a implicación deste na aprendizaxe, que se pode lograr: téndoo en conta á hora de deseñar as tarefas (traballando con materiais que respondan aos seus intereses, mesmo propostos por el); tendo en consideración os diferentes estilos de aprendizaxe (e, xa que non é posíbel dar resposta a cada un deles por separado, polo menos axustar a nosa axuda ás características xerais do alumnado); identificando os seus coñecementos previos para activalos antes de realizar unha tarefa; e desenvolvendo a súa capacidade de autoavaliación.

2. A recreación na aula de situacións que simulen as actividades comunicativas reais consideradas en cada nivel do currículo e que centren o ensino no aprendiz e nas súas necesidades. O profesor debe prever as situacións en que terá que desenvolverse o alumno na realidade, para poderlle proporcionar os expoñentes lingüísticos e os referentes culturais que lle permitirán comunicarse nelas. Deste xeito, propoñendo tarefas e utilizando recursos e materiais de aprendizaxe que respondan aos seus intereses e aos seus

futuros contextos de uso, lograremos maior motivación. Para incluír no proceso de aprendizaxe as dimensións do individuo que aprende teremos en conta a súa biografía, os asuntos que o ocupan e os que lle preocupan, a súa creatividade e o seu contorno; e o alumnado tamén poderá propoñer tarefas, seleccionar recursos e materiais de aprendizaxe que respondan aos seus intereses.

3. A reflexión do docente (individualmente ou en colaboración co alumnado) sobre o proceso de ensino-aprendizaxe para obter conclusións e poder aplicar de xeito eficaz o abordaxe metodolóxico adoptado, así como para poder proporcionarlle aos alumnos indicacións sobre o propio control e sobre as estratexias de aprendizaxe máis axeitadas.

4. O fomento de actitudes como o plurilingüismo e o pluriculturalismo, pois o desenvolvemento das capacidades que se exercitan ao relacionarse con outras linguas e culturas repercute no desenvolvemento da competencia na lingua obxecto de estudo.

5. A variación das formas de socialización e da organización tradicional da aula. Unha aula organizada por mesas orientadas cara ao profesor non favorece a realización de actividades de comunicación; é preferíbel optar por exemplo por un deseño en U, ou distribuír as mesas en varios grupos. Ademais, hai que ter en conta outros espazos de socialización e aprendizaxe distintos da aula, dentro da escola (salón de actos e aula de informática, laboratorio, cafetería e sala de estudo...) e fóra dela (a través de excursións, intercambios...).

6. O estímulo da capacidade de aprender a aprender, favorecendo o desenvolvemento de estratexias de comunicación e aprendizaxe.

7. O fomento dunha dinámica que favoreza a interacción comunicativa (entre os alumnos e co profesor), creando un clima de axuda mutua, cordialidade, empatía, respecto e interese.

8. A atención á diversidade, tanto de intereses como de coñecementos, capacidades e ritmos de aprendizaxe, mediante recursos metodolóxicos que teñan en conta estas diferenzas.

ii. Abordaxe comunicativa por tarefas.

Actualmente parece existir un consenso entre os especialistas en valorar moi favorablemente os enfoques comunicativos por tarefas, xa que a aprendizaxe gramatical exhaustiva non garante que o alumnado sexa capaz de comunicarse.

A abordaxe por tarefas baséase primordialmente nun concepto global de lingua. Esta lingua é entendida como o conxunto de todos os elementos necesarios para a comunicación: os compoñentes gramaticais, as funcións e nocións lingüísticas, o sistema de relacións e convencións. Nesta abordaxe incídese primeiramente na capacidade de comunicarse, o coñecemento das formas lingüísticas é só un aspecto máis do que hai que aprender en función de poder levar a cabo unha tarefa comunicativa. Disto despréndese que non se pode concibir unha tarefa sen un obxectivo comunicativo claro que será o que permitirá incidir máis no contido que na forma. Este procedemento metodolóxico, baseado nunha abordaxe por tarefas, pretende integrar actividades de reflexión

sobre a lingua con prácticas comunicativas ao longo de todo o currículo, dende o nivel básico (mesmo principiantes cun nivel moi baixo) ata niveis avanzados, pasando polos niveis intermedios.

Esta metodoloxía que aquí propomos parte dun modelo de lingua que ten unha base fundamentalmente práctica, cuxa finalidade é o uso do idioma. Trátase do enfoque orientado á acción que promulga o QECR e, na súa posta en práctica, terá como centro tarefas baseadas nos obxectivos de comunicación definidos nesta programación, tendo en conta as necesidades e intereses dos alumnos.

A utilización destas abordaxes metodolóxicas (traballo por tarefas, proxectos, simulacións, etc.) faínos percorrer un itinerario de planificación do proceso de ensino e aprendizaxe contrario ao seguido no ensino de idiomas baseada en contidos lingüísticos (lexicais, nocio-funcionais e morfosintácticos), que partía da lingua para abordar as actividades. O enfoque baseado na acción, na actividade social, no uso, non presenta aspectos da lingua para a súa aprendizaxe e posterior utilización na comunicación, senón que, en función das actividades comunicativas que se vaian realizar, propón unidades de uso para a súa aprendizaxe. Neste enfoque, a selección de contidos lingüísticos derívase directamente da actividade de uso da lingua, da tarefa que se vaia realizar. Cómpre sinalar, porén, que se ben é posible prever os contidos lingüísticos mediante o uso dos cales os alumnos poden resolver unha determinada tarefa, a relación entre esta e aqueles non é unha a única posible e necesaria, xa que calquera tarefa pode resolverse con diferentes recursos

lingüísticos. Pode mesmo ocorrer que perante unha mesma tarefa dous grupos de clase traballen con contidos lingüísticos distintos. Os contidos listados no currículo das ensinanzas de idiomas introducíranse, entón, en función das necesidades do proceso da aprendizaxe da lingua como instrumento de comunicación. A progresión gramatical é, consecuentemente, gradual e concéntrica, e a súa presentación farase no marco das correspondentes tarefas e de forma integrada coas necesidades lingüísticas para levar a cabo a tarefa, a acción.

As tarefas poden levarse a cabo individualmente ou en colaboración ou outras persoas, aprendentes ou docentes, pero o traballo en colaboración favorece o diálogo entre iguais ou con persoas máis expertas, este diálogo fomenta o intercambio de saberes e competencias. Para levar a cabo as tarefas é preciso deseñar actividades que propicien os coñecementos necesarios para levalas a cabo (léxico, recursos gramaticais, coñecementos socioculturais, etc.)

As metodoloxías comunicativas -especialmente a baseada en tarefas- reproducen na aula as situacións de uso en contextos auténticos ao mesmo tempo que, para desenvolverse nelas, proporcionan o apoio de procesos de aprendizaxe (traballo do vocabulario, das estruturas, dos contidos sociolingüísticos, etc. que posibilitan a realización da tarefa comunicativa). Seguen un proceso de ensino aprendizaxe contrario ao tradicional, que partía da lingua para abordar as actividades: o enfoque baseado na acción, no uso, na actividade social, non presenta aspectos da lingua para a súa aprendizaxe e posterior utilización na comunicación, senón que, en función das actividades comunicativas que se vaian

realizar, propón unidades de uso. A selección dos contidos deriva da actividade de uso da lingua, da tarefa que se realice. E, aínda que se poden prever os contidos lingüísticos para realizar unha tarefa, hai que ter presente que calquera tarefa podería resolverse con outros recursos diferentes.

Os contidos introducíranse, pois, en función das necesidades do proceso de aprendizaxe da lingua como instrumento de comunicación. Aínda que estes aparezan no currículo e na programación separadamente, non se trata de velos na aula de forma illada, senón que terán que ser integrados no marco dunha tarefa e en función das necesidades lingüísticas para levala a cabo. A progresión gramatical é, consecuentemente, gradual e concéntrica. En todo caso, unha tarefa é calquera iniciativa para a aprendizaxe que implique a realización na aula de actividades de uso da lingua representativas das que se poden levar a cabo fóra dela, que estea estruturada pedagoxicamente, que estea aberta á intervención activa e ás achegas persoais dos que a executan, que requira deles unha atención prioritaria ao contido das mensaxes e que lles facilite ocasión e momentos de atención á forma lingüística. Pero non podemos limitar o proceso de ensino á proposta de actividades comunicativas e actividades capacitadoras da tarefa final. Os principios en que se basean as estratexias de aprendizaxe das linguas proporcionánnos tamén ámbitos de intervención pedagóxica:

– A concepción da sala de aulas como un espazo social e da aprendizaxe, e das aulas como un acontecemento comunicativo en que se produce lingua nun contexto social real.

- Os procesos psicolóxicos da aprendizaxe de linguas (interlingua, teorías do erro, perfís do aprendiz...).
- O plurilingüismo e a pluriculturalidade.
- A autonomía na aprendizaxe e as condicións que permiten o seu desenvolvemento e aprender ao longo da vida.

En consecuencia, debemos dedicar momentos da aprendizaxe a:

- A análise do proceso de aprendizaxe –que erros se cometen e por que, que se sabe facer respecto da tarefa proposta e que se necesita aprender para abordala con éxito e corrección lingüística.
 - A identificación dos coñecementos doutras linguas (lingüísticos, textuais, sociolingüísticos e culturais de uso) que poden axudar a aprender esta.
 - As condicións que favorecen a autonomía do aprendiz e a autoaprendizaxe (elixindo obxectivos propios, materiais, métodos e tarefas, determinando a organización e realización de tarefas elixidas e aplicando a autoavaliación).
 - As estratexias de comunicación (planificación, execución, control e reparación) requiridas para levar a cabo as actividades comunicativas. (Vid. e cfr. as "estratexias de aprendizaxe" infra).
- iii. Outras consideracións.

Un principio metodolóxico fundamental do Consello de Europa é que os métodos que se apliquen ao ensino da lingua sexan aqueles que se consideren máis eficaces para conseguir os obxectivos que se propoñen. A eficacia depende da motivación do alumnado, das súas características particulares e dos

recursos humanos e materias que entran no proceso. No caso do Portugués na EOI temos que ter en conta varios aspectos.

Os discentes de portugués están a aprender unha nova norma (ou normas) dentro dun sistema común ao territorio galego. A didáctica e metodoloxía do portugués na Galiza reúne unhas características especiais e peculiares que o afastan das características do ensino e didáctica do Portugués en calquera outra parte do Estado, por razóns de sobra coñecidas. Efectivamente, un alumno galego sen coñecementos previos de portugués é capaz de ler un texto publicitario, un texto xornalístico, un documento oficial ou bancario, etc., en idioma portugués xa no primeiro curso e nos primeiros días de clase. E non só é capaz de os ler senón de os comprender. Por outra parte, este mesmo alumno, un calquera, ten un volume léxico pasivo de dimensións considerábeis -en portugués- se o compararmos con outro alumno do nivel A2 doutro idioma que non sexa o galego (alemán, inglés, ruso,...)

A lingua vehicular na aula será o portugués (xa é así desde os primeiros niveis, cos esclarecementos e axudas necesarios)

A avaliación será sempre coherente cos obxectivos e contidos da programación. Debemos optar por unha avaliación distinta da tradicional, baseada fundamentalmente na corrección dos erros. Estes son proba da vontade que ten o alumno de comunicarse a pesar de equivocarse, e son produto inevitábel e pasaxeiro da interlingua que desenvolve. Débense corrixir inmediatamente ou tan cedo como sexa posíbel pero procurando non interferir na comunicación.

Gran parte do noso alumnado é cidadán do mundo dixital, o que supón que está afeito a aprender e a comunicarse

mediante recursos dixitais: resultaralle moito máis satisfactorio facer actividades de aprendizaxe non só centradas na cultura escrita e impresa senón tamén na cultura dixital.

Polo tanto resulta conveniente prever, ademais dos recursos tradicionais dispoñibles no centro, a utilización doutros recursos presentes en internet, tendo en conta que a EOI está equipada con wifi, encerados dixitais interactivos e espazos de traballo que permitan tanto o acceso colectivo (durante as aulas) como o acceso individual (fora das aulas) a recursos existentes na rede. Neste sentido, podemos salientar que as actividades que fomenten o uso das TIC son valiosas ferramentas para poñer en práctica o traballo por tarefas, enfoque metodolóxico que defende o MCER.

O papel do profesor

O profesor debe acompañar o alumno na súa aprendizaxe, proporcionarlle material didáctico adecuado. Na aula debe estar tomando decisións, propoñer e tarefas e adaptalas á resposta do alumnado, deseñar sobre as actividades precisas para levar a cabo a tarefa con éxito. Debe facer un seguimento do alumnado para que cada persoa recoñeza, analice, e supere os seus problemas de aprendizaxe. Debe colaborar ao desenvolvemento das capacidades individuais á hora de aprender. Dado que a dunha lingua non remata na aula debe proporcionarlle ao alumnado recursos para que poidan continuar a aprendizaxe na rúa, ao mesmo tempo que na escola, e unha vez rematados os estudos, poder manter o nivel de lingua, ou mesmo avanzar. Outra das funcións de profesorado é avaliar o alumnado , mediante un seguimento na aula e por medio dunhas probas

concretas, pero tamén ensinar ao alumnado a autoavaliarse, para isto debe coñecer o sistema de avaliación.

5. Liñas de atención á diversidade

A atención á diversidade é contemplada no Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia.

A inclusión destes aspectos no proceso de ensino-aprendizaxe nas Escolas Oficiais de Idiomas presenta unhas particularidades que necesariamente os fan diferentes das características que teñen nos ensinos obrigatorios primario e secundario e mesmo do postobrigatorio do bacharelato.

- Atención á diversidade xeral.

Partimos da base de que a diversidade, entendida como pluralidade, non precisa de ser atendida, antes promocionada, conservada, incentivada e respectada. O que precisa de atención é a singularidade sempre que esta dificulte ou mesmo impida o proceso normal de ensino-aprendizaxe.

A acción de ensino-aprendizaxe é algo profundamente ligado á diversidade dos seres humanos. Os centros de ensino de idiomas deben ser lugares para a adquisición e a creación de coñecemento de linguas e culturas, accesibles a todo o tipo de aprendiz e nos que se potencie a capacidade de aprendizaxe autónoma do alumnado para que este poida ser activo, participativo e capaz de crear coñecemento adecuado tanto aos seus propios intereses como ao seu perfil de aprendiz. O alumnado das EOI caracterízase pola súa diversidade:

- a) Diversidade de idades: desde o alumnado de instituto con menos de vinte anos ata as persoas maiores con máis de 60.
- b) Diversidade de formación: desde os alumnos que teñen ou están facendo estudos universitarios ata os que soamente estiveron escolarizados no ensino obrigatorio.
- c) Diversidade de perfís lingüísticos: desde persoas monolingües a persoas plurilingües, con graos de dominio diversos en diversas linguas, etc.
- d) Diversidade de estilos de aprendizaxe e de capacidades: con necesidades específicas (na escrita ou na oralidade, por exemplo) como tamén necesidades xerais de aprendizaxe (problemas de visión, auditivas, sociais, emocionais, etc.) ou mesmo persoas de altas capacidades en xeral ou de altas capacidades para a aprendizaxe de linguas, etc.

Á diversidade de características do alumnado que acabamos de sinalar, tamén convén engadir que o ensino nas EOI está dirixido principalmente ás persoas adultas, o que obriga a ter en consideración algúns principios básicos relacionados coa educación de adultos, como a necesidade que estes teñen que coñecer as razóns polas que se lles propón aprender determinadas cousas e non outras, de se sentiren tratados como persoas autónomas e capaces de dirixir a súa propia aprendizaxe, e de relacionar a aprendizaxe coa experiencia e coa resolución de problemas. Resulta, xa que logo, imprescindible identificar en cada grupo de aprendices todas as diferenzas referidas, e elaborar estratexias e medidas axeitadas para poder atendelas.

- Diversidade de niveis.

No caso das EOI, as actuacións na atención á diversidade máis habituais son aquelas que se refiren por un lado ao alumnado que presenta, dentro do mesmo grupo, diferentes niveis de coñecemento e uso do idioma, e por outro aos que teñen algún tipo de dificultade sensorial, fundamentalmente problemas de vista ou audición.

A programación de aula debe incluír todo tipo de material adicional para o alumnado que necesite axuda extra para atinxir os obxectivos, e para os que necesitan avanzar máis rapidamente (tarefas de reforzo, e actividades de reforzo ou de expansión).

- A especificidade da lingua portuguesa 2024-2025:

Para alén do dito, o portugués ten, na Galiza, e aínda no ámbito dos territorios de expresión hispanófono, unhas características moi específicas que o dotan de diversidade especiais. Nun mesmo grupo poden ocorrer todas elas con facilidade. Nos grupos de portugués, acostuman coincidir persoas de lingua materna galega e española, e aínda, menos frecuentemente, persoas de expresión lingüística non ibero-románica. Os coñecementos de partida destes tres tipos de alumnos son tan diferentes que o profesor ou profesora, especialmente do nivel básico A1-A2, se ve obrigado a conxugar métodos didácticos tan diversos canto posíbel dependendo dos casos particulares, para paliar esta dificultade. En xeral, e obviando os diferentes graos de coñecemento da lingua materna que estes alumnos acostuman presentar, a situación máis común é que a propia inercia cultural e os contactos previos con persoas de lingua portuguesa leven os alumnos galegófonos a interiorizar (e

practicar) que é posíbel adquirir o portugués partindo dos coñecementos naturais na lingua materna, distanciándose da minoría de alumnos en que esta circunstancia non se verifica. Esta práctica, inevitábel, pode ser conducida positivamente, e este tipo de alumno entende axiña que a posibilidade de comunicar é inmensa. Porén, pode ter tamén efectos negativos, unha vez que a posibilidade de comunicar sen grande esforzo produce un desleixo canto á corrección que pode vir a frustrar e desmotivar o alumno á medida que progresa por diferentes anos académicos e niveis.

Así, asumindo esta circunstancia, o profesor ou profesora deberá encamiñar os coñecementos dos alumnos para a adquisición daqueles aspectos que identifican as falas portuguesas fronte ás galegas (nomeadamente fonéticos), traballando o aspecto máis cultural da adquisición lingüística.

- Obxectivo da aprendizaxe do portugués. Sendo aínda minoría (mais non infrecuentes) os alumnos que se aproximan da lingua portuguesa por razóns que teñan que ver coa incorporación ao mercado laboral, e aínda rexistrándose un número non desprezábel de estudantes que fan uso desta lingua nos seus empregos, en xeral pode dicirse que a maior parte dos alumnos estuda portugués motivada por unha serie de inquietudes culturais que deben ser tidas moi en conta. En ambas as tipoloxías de estudante, na adquisición lingüística ten un peso determinante a vontade de utilizar o portugués para aproximarse da cultura lusófona. Neste sentido, non será importante unicamente a sistematización duns obxectivos virados para a

comunicación lingüística, mais tamén cognitivos, lingüística e culturalmente. As actividades extraescolares que visen o coñecemento das sociedades dos países de lingua portuguesa, vehiculando as principais problemáticas e debates culturais, lingüísticos e sociais destes pobos son, neste sentido, esenciais. Viaxes, debates e conferencias sobre literatura, lingua, ambiente, cultura, etc. fan parte das actividades do noso departamento e acostuman envolver un grande número de alumnos. Entre estes alumnos, destacan aqueles que estudan portugués porque o consideran un bo método para coñecer a propia lingua, o galego, desde outro punto de vista. A identidade galego-portuguesa e as relacións da cultura galega co mundo da Lusofonía poderán ser, neste sentido, un reforzo dos contidos culturais atendidos dentro e fora das aulas. Porén, tamén se rexistra, entre os estudantes de portugués, un bo número de persoas interesadas simplemente no coñecemento dunha nova lingua, neste caso accesíbel, en termos de horas e esforzo dedicados. Para estes alumnos, o máis importante acostuma ser a adquisición da lingua en termos estritos, utilizando os coñecementos adquiridos en termos contrastivos con outras linguas que xa se coñecen ou que están a ser estudadas.

- Ritmos de aprendizaxe. Os diferentes ritmos de aprendizaxe rexistrados entre os alumnos acostuman ter que ver coa orixe do estudante, con diferentes graos de escolarización e coñecementos de linguas.

- Estratexias para a diversidade que poderemos empregar nas aulas de Português e que nos poden resultar de utilidade, sinalaremos as seguintes:
 - Traballo por secuencias de tarefas de distinto grao de dificultade e temporalización relacionadas co mesmo obxectivo (traballo por “estacións”, diferentes itinerarios de aprendizaxe), de xeito que cada alumno poida escoller o seu propio ritmo e nivel de dificultade. Secuencias de contidos básicas para todos e de maior complexidade para algúns e actividades de reforzo, recuperación e repetición e de ampliación, para abranguer os diferentes ritmos de aprendizaxe.
 - Atención individualizada – nas aulas, nas titorías, etc.– que facilite a asunción de compromisos de aprendizaxe por parte do alumnado e lle proporcione as ferramentas necesarias para que se poida desenvolver cun ritmo de aprendizaxe personalizado e con maior autonomía, (vid. infra. “alumnos non-galegos”).
 - Formación de grupos de traballo no interior das aulas, unhas veces por similitude de estilos de aprendizaxe ou de idades, e outras combinando nun mesmo grupo estilos, idades e capacidades para enriquecer tamén así o produto da tarefa que van realizar ao colaborar de maneiras diferentes para a realización dun obxectivo común.
 - Traballo por proxectos, nos que todos poden contribuír cos seus puntos fortes para a realización do produto final.
 - Uso das TIC como ferramenta de autoaprendizaxe, que lle permitan ao alumnado determinar o seu propio ritmo e os seus

intereses, unha relación cos seus erros menos pública mediante a realización de actividades auto-corrixibles, ou a interacción real a través da rede con outros usuarios da lingua. Ademais, para os alumnos con discapacidade visual ou auditiva (hipoacusia) o e-learning é óptimo para eliminar esta barreira, contando mesmo con programas específicos.

- Oferta de cursos monográficos (intensivos ou non) para o alumnado con ritmos diferentes de aprendizaxe, como outros nos que poidan comezar no ano académico seguinte alí onde remataran o anterior, sen necesidade de repetir contidos xa adquiridos, establecendo un ritmo de aprendizaxe modulado segundo as necesidades particulares do alumnado.

- Mudanza de nivel: Despois da avaliación inicial de diagnóstico e tras unhas poucas clases nas que houbo interacción entre o alumno e os restantes alumnos ou o profesor, este pode detectar que algún alumno ou alumna presenta un nivel superior ou inferior ao que lle correspondería segundo o grupo (nivel) en que está matriculado. Así:

- Reasignación de nivel. Todos aqueles alumnos que presenten un nivel superior ao que lle correspondería no curso en que están matriculados poden acollerse á “Reasignación de nivel”. Ocorre nas primeiras semanas do curso e o alumno en cuestión, e sempre voluntariamente, pode subir un (ou dous, se for o caso) nivel e pasar a formar parte dun grupo de nivel superior, e facer as probas correspondentes a ese novo nivel. Teñen que concorrer dúas circunstancias: que o alumno aceite iso voluntariamente e que haxa praza libre no grupo ao que vai ingresar.

- Curso de actualización. Pode ocorrer o caso contrario. Un alumno ou alumna, por diversas circunstancias (normalmente por ter deixado os estudos do idioma hai tempo, por ter pasado anos sen contacto coa lingua...) encontra o nivel en que está matriculado demasiado alto. neste caso, e voluntariamente tamén, pode facer un curso dun nivel inferior pero xa non poderá examinarse nin facer probas porque ese curso inferior xa o ten aprobado; tampouco poderá examinarse nin facer probas no curso en que efectivamente se matriculou, aínda que sí podería facer ese nivel como alumno ou alumna libre.

- Cursos lectivos de certificación ou promoción que poidan ter alumnado con diversidade de capacidades sensoriais (aínda que algunhas das estratexias mencionadas anteriormente poden ser válidas tamén para estudantes con algunha dificultade sensorial) é fundamental que o enfoque sexa multisensorial e multitarefa intentando seguir un vreiro específico para cada caso e traballando na aula do seguinte xeito:

- a) Diversificando o material e as actividades (audio,vídeo, textos escritos).
- b) Adaptando o material ás necesidades deste tipo de alumnos (tamaño de letra, volume do audio, auriculares sen fíos...)
- c) Adaptando a disposición da aula para que estes alumnos teña os menores problemas.
- d) Procurando a integración destes alumnos por medio de accións que favorezan a relación co grupo.

- e) Utilizando as ferramentas que existen (convertidores de voz, amplificadores, etc).
 - f) E adaptando as probas de certificación (a organización e administración das probas para o alumnado con necesidades educativas especiais basearanse no principio de igualdade de oportunidades, non discriminación e compensación de desvantaxes. Así, no desenvolvemento das probas deberanse adaptar, se é o caso, a súa duración e as condicións de realización. O alumnado poderá solicitar no momento da matrícula na secretaría da escola unha adaptación das probas por realizar mediante un formulario de solicitude que ten ao seu dispor na páxina web da EOI da Coruña, achegando tamén a documentación acreditativa e a secretaría tramitará dita solicitude de adaptación).
- Outras estratexias:
 - Material didáctico de género. Linguaxe inclusiva. Visualización da problemática de xénero. Visualización da muller na historia. Retrato da situación nos países lusófonos.
 - Acción titorial 2024-2025:

A acción titorial forma parte esencial da función docente. Nas escolas oficiais de idiomas as titorías, o labor titorial, realízase tanto individualmente como en grupo, fora das aulas de docencia empregando espazos na EOI da Coruña axeitados a unha comunicación fluída entre titor e titorado/a. Todo isto, en

harmonía coas instrucións recibidas pola dirección da escola que con bo criterio indica no protocolo de información dos primeiros días de clase.

Neste ano lectivo a acción titorial terá o seguinte horario:
HORARIO E TITORÍAS Departamento de Portugués - eOi da Coruña

José Luis – HORARIO + TITORÍAS

Horas MARTES
 11:00 TITORIA ½ h
 13:00

CORREO ELECTRÓNICO → zeluis@edu.xunta.gal

De MÉRCORES
a 15:30 TITORIA ½ h
 17:30

Joseph Ghanime - HORARIO + TITORÍAS

Horas LUNS
De
a 13:00 TITORIA ½ h
 15:00

CORREO ELECTRÓNICO → jghanime@edu.xunta.gal

De MARTES
a 16:00 TITORIA ½ h
 18:00

Daniel Amarelo – HORARIO + TITORÍAS

Horas MARTES
De
a 09:00 TITORIA ½ h
 11:00

CORREO ELECTRÓNICO → daniel.amarelo@edu.xunta.gal

De

a 15:30 TITORIA ½ h
17:30

A acción titorial poderá:

- a) informar documentalmente ou do lugar de consulta do calendario escolar, horarios, actividades culturais,
- b) informar dos criterios de avaliación, cualificación e mínimos esixibles,
- c) efectuar o seguimento dos procesos de aprendizaxe e detectar dificultades e necesidades individuais,
- d) motivar, dinamizar e orientar a autoaprendizaxe,
- e) facilitar a integración dos alumnos no grupo e fomentar que participen nas actividades da escola,
- f) orientar os alumnos sobre posibilidades académicas no estranxeiro,
- g) orientar as demandas e inquiredanzas dos alumnos.

Pero sempre en harmonía coas instrucións recibidas pola dirección da escola que con bo criterio indica no protocolo de información dos primeiros días de clase.

6. Actividades culturais e de promoción do idioma

Posto que o alumnado está a estudar o portugués nun ámbito xeográfico próximo no que se fala esa lingua estranxeira – pero familiar -, a aprendizaxe debe continuar fóra da aula e o profesorado de portugués debe procurar que así sexa. Para isto debe levar a cabo unha serie de actuacións:

- Diseñar tarefas que animen o alumnado a usar o portugués fóra da aula (comprensión e expresión oral) nas breves viaxes particulares a Portugal.

- Proporcionar información na aula das actividades que teñen lugar na Coruña en lingua portuguesa (ciclos de cinema, encontros gastronómicos, encontros con portugueses, brasileiros, etc.).
- Fomentar a relación na aula coa auxiliar de conversa para coñeceren a cultura portuguesa e, a partir de aí, crear posíbeis actividades.
- Fomentar a participación do alumnado nas actividades programadas polo departamento, deseñando cando sexa posíbel actividades de aula para explotar estas ocasións ao máximo.

Actividades para o curso 2024 – 2025

Neste curso lectivo teremos Daniel Amarelo, profesor do departamento de portugués, como coordinador das actividades culturais.

→ Actividades durante todo o curso:

- Club de lectura en lingua portuguesa organizado por Joseph Ghanime e coa participación completa de todos os profesores do departamento de portugués, en colaboración coa biblioteca.
- Parladoiros na radio da escola en colaboración coa coordinadora da radio e coa auxiliar de conversa.
- Breves Exposicións sobre datas e temas relevantes de contidos culturais do mundo lusófono.
- Asistencia a actividades culturais fóra do centro: cine, obras de teatro, actuacións musicais, conferencias, exposicións...

a) Actividades para o primeiro cuadrimestre:

- 1.- Inicio do curso 2024–2025 e aproximación cultural - na cafetería ou na Aula Brasil - da EOI a través dun encontro-faladoiro coa auxiliar de conversa.
2. - Club de lectura: 3 libros con debate na biblioteca da nosa EOI.
3. Breves charlas sobre diferentes temáticas culturais: a) Mozambique b) A illa da Madeira.
4. Participación con outros departamentos para afianzar a multiculturalidade (co dep. de chinés): Macau – encontro de culturas.

5. - Asistencia fóra do centro ao ciclo de cinema do CGAI ou en asociacións culturais lusófonas.

6.- A tradición do Nadal en Portugal: exposición e doces.

b) Actividades para o segundo cuadrimestre:

1. – Entrevistas na radio da EOI: podcasts en lingua portuguesa.

2. – Posíbeis charlas de interese cultural: segundo repercusión económica.

3. – Obradoiros: culinaria, refráns expositivos na nosa EOI, etc.

4. - Club de lectura: 2 libros con debate na biblioteca da nosa EOI.

5. - Abril Sempre. Durante o mes de abril comezaremos a ver documentais sobre o antes e o despois do da "Revolução dos Cravos" con posíbeis debates.

Á parte destas actividades, levaranse a cabo outras que poidan xurdir ao longo do curso e teñan interese para fomentar o coñecemento da lingua portuguesa. Así mesmo, colaborará na medida do posible cos diferentes grupos de traballo e plans de formación existentes na EOI.

7. Actividades da biblioteca

Na materia de portugués sempre se dedica un tempo á lectura, dado que é unha parte importante da materia. A través da lectura o alumnado practica a pronunciación, a boa entoación e a comprensión, así como as habilidades de escrita. Dependendo dos cursos, os textos de lectura son mais complexos ou mais sinxelos. En todo caso, en cada curso aplicaranse as competencias lectoras seguindo a Orde do DOG 13 de xullo de 2007. Algúns os libros recomendados:

Estas actividades artellaranse a través de dúas vías:

i. Club de Lectura 2024-2025

[O clube de lectura CORAL visa promover a lectura junto dos estudantes de portugués da EOI da Corunha. O clube dá inicio ás súas actividades para o ano 2024.

Para recibir as informacións do clube basta com preencher un formulario a que remete a un código QR.

Macau, Moçambique, o Nordeste do Brasil e os Açores serão algumas das paragens da viagem que propomos para este ano.]

Lecturas:

- A China fica ao lado, Maria Ondina Braga.
- Caderno de Memórias coloniais, de Isabela Figueiredo.
- Vidas secas, de Graciliano Ramos.
- Torto Arado, de Itamar Vieira Júnior.
- A instalação do medo, de Rui Zink.

ii. Actividades aula + biblioteca

Actividades realizadas na aula como exposición temática sobre un libro e logo completada na biblioteca co libro impreso presente e compartido entre os alumnos.

Actividade presencial na biblioteca con diferentes libros impresos de portugués.

Actividade presencial na biblioteca con varias revistas portuguesas do fondo para seren traballados temas diversos posterior á lectura.

8. Coordinación TIC

A xefatura do departamento dará todos os medios para que os profesores de portugués (e representantes do alumnado de portugués) e a coordinadora de TIC da EOI da Coruña, Marita, poidan ofrecer e facer posible o uso comunicativo e didáctico das TIC.

Resulta conveniente prever a utilización non só dos recursos dispoñibles no propio centro, senón tamén a utilización dos recursos existentes en Internet. Grande parte do alumnado é, por idade, cidadán do mundo dixital, o que supón que está afeito a aprender e a comunicarse mediante recursos dixitais. Ofrecerlle actividades de aprendizaxe non soamente centrada na cultura escrita impresa senón tamén na cultura dixital ha resultar certamente máis satisfactorio e ha contribuír máis á súa formación como usuarios dunha

lingua coa literacía dixital que a sociedade e o mundo laboral esixen hoxe. Na selección e na utilización deses recursos convén ter en conta algúns aspectos:

a) Favorecer o uso e redes sociais, e o uso do web como ferramenta para construír coñecemento e como un espazo de produción activa, e non só de recepción pasiva de información. Isto inclúe o uso de blogs (con textos, fotografías, audio –podcasts-

, vídeo e outros materiais dixitais), wikis e outras ferramentas que permitan a creación de textos orais e escritos en colaboración, interactuando con outros usuarios da lingua que se está a aprender.

b) Fomentar a participación en proxectos de colaboración a distancia que utilicen as tecnoloxías da comunicación dispoñibles en cada momento (chat, coreo electrónico, foros, telefonía ou vídeo conferencia a través de internet, etc.) para realizar proxectos con participantes de países nos que a lingua estudiada sexa o vehículo da comunicación ou se traballe de forma multilingüe, e fomentar a aprendizaxe en colaboración (Skype pals).

c) Favorecer o desenvolvemento de estratexias para a procura, selección e organización de información na web (por exemplo, procuras guiadas, webquests, etiquetaxe e comentario de contidos dispoñibles na rede, etc.) utilizando a lingua que se estea a aprender.

d) Promover a creación de índices de recursos de autoaprendizaxe en internet para o alumnado así como de recursos que poidan ser útiles para a práctica de lingua (ferramentas de escrita, dicionarios, radio, televisión, prensa, etc.)

e) Promover a creación de índices de recursos didácticos para o profesorado, así como de recursos que poidan ser útiles para a didáctica da lingua (ferramentas de escrita, dicionarios, radio, televisión, prensa, etc.)

f) Promover a creación de webquests, padlets, quizlets e outros recursos pedagóxicos en liña.

g) Promover o uso de plataformas de xestión de aulas virtuais – como Aula Cesga, a plataforma do Centro de Supercomputación de Galicia, que utiliza

DOKEOS, Claroline, Moodle, etc. – como ferramentas para favorecer a construción do coñecemento no traballo en grupo, para a titoría e a orientación individualizada do alumnado –que se pode facer tamén a través do correo electrónico ou doutros medios de comunicación a distancia–, e para favorecer a continuidade do proceso de aprendizaxe fóra da aula.

h) Incentivar a difusión dos materiais e dos contidos creados por alumnado e profesorado na intranet do centro e tamén en internet, poñéndooos a disposición de toda a comunidade educativa.

i) Elaborar no departamento un plan de utilización dos recursos tecnolóxicos dispoñibles no centro, que recolla a formación necesaria para o profesorado que o necesite –de tal xeito que todo o profesorado poida facer uso deles–, a adecuada distribución horaria que dea a oportunidades de uso a todo o alumnado e a explotación didáctica deses recursos que se considere máis conveniente para cada nivel, e para as respectivas idades e coñecementos previos do alumnado.

Hai que ter en conta na selección e no uso dos recursos, criterios de accesibilidade – consonte os coñecementos previos –as idades e as necesidades educativas do alumnado e a neutralidade tecnolóxica, evitando favorecer determinados produtos comerciais en detrimento doutros, e preferindo sempre o uso de estándares abertos, de formatos que funcionen en diferentes plataformas, e de software libre e non comercial.

9. Recursos:

a. A disposición do profesorado

O docente é o deseñador, presentador, impulsor e avaliador das actividades comunicativas. A súa función será a de orientar, estimular, prestar a súa experiencia e aconsellar, pero serán as alumnas e os alumnos os que deberán asumir a responsabilidade da súa aprendizaxe, colaborando cos demais membros do grupo e co docente

para atinxir os obxectivos propostos e desenvolver a súa capacidade de aprendizaxe autónoma. En definitiva, a actividade do aprendiz é o factor máis importante para que a aprendizaxe se produza; de maneira que, en último termo, o éxito ou o fracaso das aprendizaxes recaen sobre a persoa que aprende.

Material de recursos nos ficheiros dixitais do departamento á disposición dos seguintes profesores:

→ Composición do Departamento de Portugués 2024-2025

Grupos A2 e C2 do profesor José Luis Fernández:

- Docencia presencial nos horarios estipulados.
- Seguimento das clases a través da Aula Virtual da eOi da Coruña con acceso dos alumnos.
- Utilización da plataforma Aula Moodle e CentrosNet para comunicación co alumnado.

Grupos A2, B1 e C1.1 do profesor Joseph Ghanime e grupos do nivel B1 e FOR-A2 60A-1/PUC-B2-60B-1 + B1 :

- Docencia presencial nos horarios estipulados.
- Seguimento das clases a través da Aula Virtual da eOi da Coruña con acceso dos alumnos.
- Utilización da plataforma Aula Moodle e CentrosNet para comunicación co alumnado.

Grupos dos niveis A2, B2 e Monográfico / FOR profesorado do profesor Daniel Amarelo:

- Docencia presencial nos horarios estipulados.
- Apoio das clases presenciais a través da Aula Virtual da eOi da Coruña.
- Utilización da plataforma Aula Moodle e CentrosNet para comunicación co alumnado.

Grupos dos niveis A2, B1, B2, C1.1, C2, Monográfico e FOR profesorado da profesora auxiliar de conversa Sofia Resendes Carreiro de Luis:

- Docencia presencial nos horarios estipulados.
- Apoio das clases presenciais a través de actividades de dinamización cultural.

→ Actividade lectiva telemática (Se for necesario ou procedente para os intereses da Eoi da Coruña).

- Docencia online síncrona nos horarios estipulados a través da plataforma Cisco Webex.
- Utilización eventual da plataforma CentrosNet.
- Grupos de todos os niveis da profesora auxiliar de conversa Sofia Resendes Carreiro de Luis. Apoio das clases presenciais a través de Webx con algunha actividade en liña de interese cultural sobre Portugal.

Serán promovidas actividades presenciais, especialmente a través de participación de diferentes axentes culturais e algunhas en colaboración, como en anos anteriores, cos departamentos de Galego e de Normalización e Dinamización Linguística.

b. A disposición do alumnado

i. Introducción.

Para garantir que a aprendizaxe no uso de recursos se produza, os alumnos deben adoptar todas aquelas estratexias de aprendizaxe que estimen oportunas, contando en cada momento co asesoramento do docente. Algunhas destas estratexias son:

- Establecer de forma clara e realista os propios obxectivos e as necesidades a curto e a longo prazo.

- Organizar adecuadamente o tempo persoal para a aprendizaxe da lingua.
- Desenvolver o estilo de aprendizaxe que mellor se adapte ás características persoais e ás distintas tarefas e contidos lingüísticos.
- Desenvolver e utilizar técnicas de estudo e de traballo adecuadas ás propias capacidades e ás distintas tarefas e contidos lingüísticos obxecto de aprendizaxe.
- Organizar e usar axeitadamente o material persoal de aprendizaxe.
- Desenvolver a autonomía na aprendizaxe, utilizando os recursos dispoñíbeis tanto dentro como fóra da aula e da escola e buscando ou creando oportunidades para practicar a lingua.
- Recoñecer e entender as función dos distintos tipos de actividades así como das diversas funcións do profesor.
- Comprender o papel dos erros no proceso de aprendizaxe e aprender deles.
- Utilizar a autoavaliación como elemento de mellora do proceso de aprendizaxe.
- Usar materiais de consulta e autoaprendizaxe adecuados ao nivel (dicionarios, gramáticas, libros de exercicios, novas tecnoloxías, etc.).
- Tomar notas de palabras clave mentres se escoita ou se le.
- Empregar recursos para destacar a información importante dun texto.
- Utilizar distintas técnicas de memorización e organización axeitadas ao estilo de aprendizaxe persoal, por exemplo, os mapas conceptuais ou as táboas de clasificación.

- Utilizar a linguaxe aprendida a medida que se adquiere.
- Aproveitar a presenza de nativos, ou falantes cun nivel de competencia lingüística máis avanzado para aclarar, verificar ou corrixir.
- Tolerar a comprensión parcial ou vaga nunha situación comunicativa.
- Valorar e reforzar a motivación como clave do éxito na aprendizaxe.
- Solicitar axuda, correccións, aclaracións ou confirmacións.
- Participar en actividades de lecer conectadas coa aprendizaxe da lingua.
- Saber traballar en equipo, considerando os compañeiros como outra fonte máis de aprendizaxe.

ii. Material.

- Na páxina do departamento en Recursos.
- Os alumnos oficiais (presenciais) utilizarán o seguinte material bibliográfico para o presente ano lectivo 2024-2025:

LIBROS DE TEXTO

Nível A2

Robert Kuzka e José Pascoal:

Passaporte para Português 1 - Livro do Aluno (A1/A2)

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2018 ISBN: 978-989-752-378-6

Passaporte para Português 1 – Caderno de exercícios

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2014 ISBN: 978-972-757-976-1

----- ou -----

Passaporte para Português 1 (A1/A2)

Pack Livro do Aluno + Caderno de exercícios

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2018 ISBN: 978-989-752-388-5

Nível B1

Robert Kuzka e José Pascoal:

Passaporte para Português 2 - Livro do Aluno (B1)

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2016 ISBN: 978-989-752-192-8

Passaporte para Português 2 – Caderno de exercícios

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2017 ISBN: 978-989-752-193-5

----- ou -----

Passaporte para Português 2 (B1)

Pack Livro do Aluno + Caderno de exercícios

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2017 ISBN: 978-989-752-195-9

LIBROS DE APOIO (CONSULTA E AUTOAPRENDIZAGEM)

Nível B2

Luísa Coelho e Carla Oliveira. Coordenação: João Malaca Casteleiro:

Português em Foco 3 - Livro do Aluno (QECR B2)

Livro Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2018 ISBN: 978-989-752-277-2

Português em Foco 3 - Caderno de Exercícios (QECR B2)

Livro Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2020 ISBN: 978-989-752-504-9

----- OU -----

Português em Foco 3 - Pack Económico

(Livro do Aluno+ Caderno de Exercícios) (QECR B2)

Livros Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2020 ISBN: 978-989-752-521-6

Nível B2

Aprender Português 3 (B2) Coleção: Aprender Português para Estrangeiros

Luísa Coelho e Carla Oliveira EDIÇÃO ATUALIZADA

Livro do Aluno + Caderno de Exercícios / Texto – Editora, Grupo Leya, Lisboa 2007 / ISBN: 9789724736914

ISBN: 9789724736921

Nível C1.1

Entre Nós 3 - Renato Borges de Sousa e Ana Cristina Dias
Livro do Aluno + Caderno de Exercícios / Lidel - Edições

Técnicas, Lisboa 2019 / ISBN: 978-972-757-899-3

ISBN: 978-972-757-900-6

Nível C2

Português Atual 3 (QECR C1/C2) - Hermínia Malcata

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2018 / ISBN: 978-989-752-372-4

LIBROS DE APOIO

Níveis C1 e C 2

Luísa Coelho e Carla Oliveira. Coordenação: João Malaca Casteleiro:

Português em Foco 4 - Livro do Aluno (QECR C1/C2)

Livro Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2019 ISBN: 978-989-752-396-0

Carla Oliveira e Luísa Coelho. Coordenação: João Malaca Casteleiro:

Português em Foco 4 - Caderno de exercícios e Aspetos Culturais (C1/C2)

Livro Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2021 ISBN: 978-989-752-505-6

----- ou -----

Carla Oliveira e Luísa Coelho. Coordenação: João Malaca Casteleiro:

Português em Foco 4 - Pack Económico

(Livro do Aluno+ Caderno de Exercícios e Aspetos Culturais) (QEQR C1/C2)

Livros Segundo o Novo Acordo Ortográfico

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2021 ISBN: 978-989-752-636-7

Hermínia Malcata e Renato Borges de Sousa

Hoje em dia... (QEQR C1/C2)

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2016 ISBN: 978-989-752-185-0

Helena Ventura e Parvaz Salimov

Português outra Vez (QEQR C1/C2)

Lidel - Edições Técnicas, Lisboa 2015 ISBN: 978-989-752-072-3

Os níveis C1 e C2 van contar tamén con material elaborado polo profesor, entregado fotocopiado ou dixitalizado, especialmente material auténtico e actualizado extraído da

Internet. Non obstante o anterior, para aqueles alumnos que preferiren o manuseamento de libros en papel, aconsellaremos a bibliografía que a seguir indicamos:

- Hélder Júlio Ferreira Montero, Frederico João Pereira Zagalo, Português para Todos - 4. Luso-Española de Ediciones. I.S.B.N 9788493239435
- Hermínia Malcata, Português Atual 3. Lidel, Edições Técnicas. Lda. I.S.B.N 978-972-757-704-0
- Carla Oliveira e Luísa Coelho, Manual de Pronúncia e Prosódia (Livro segundo o novo Acordo Ortográfico) Lidel, Edições Técnicas. Lda. I.S.B.N 978-972-757-892-4
- Ana Maria Díaz Ferrero. Falsos Amigos (2.ª Edição Revista - Livro segundo o novo Acordo Ortográfico) Lidel, Edições Técnicas. Lda. I.S.B.N 978-989-752-027-3
- Manuel Rodrigues Lapa. Estilística da Língua Portuguesa. Coimbra Editora Lda. I.S.B.N 9720032002001
- Hermínia Malcata, Português Jurídico (Livro segundo o novo Acordo Ortográfico) Lidel, Edições Técnicas. Lda. I.S.B.N 978-989-752-134-8
- Isabel Moreira. Correspondência Comercial - 2.ª Edição Actual. e Aumentada Lidel, Edições Técnicas. Lda. I.S.B.N 978-972-8480-29-5
- José Lino Pascoal e Teresa Brandao Oliveira: Exames de Português C1 / C2, Lidel, Edições Técnicas. Lda. ISBN 978-972-757-886-3 (em preparação)
- José Lino Pascoal e Teresa Brandao Oliveira: Exames de Português CAPLE-UL DAPLE, DUPLE, Lidel, Edições Técnicas. Lda. ISBN 978-972-757-941-9 (em preparação)

iii. Recursos diversos

→ Material complementario:

Libros

Nivel Básico A1-A2:

- Português XXI, 1, Livro do aluno, Ana Tavares, Lisboa, LIDEL.
- Praticar Português, Nivel Elementar, Helena Lemos, Ed. Lidel
- Gramática Activa 1, Lidel
- Comunicar em português, Lidel Edições Técnicas
- Vamos Lá Começar! Lidel Edições Técnicas.
- Dicionário Visual Através, Através Editora

Nivel Intermedio B1:

- Entre Nós 2 - Livro do Aluno c/ CD-Áudio, Método de Português para Hispanofalantes, Ana Cristina Dias, Lidel, (2ª Edição - Livro segundo o novo Acordo Ortográfico), 978-972-757-608-1
- Português XXI, 2,3 Livro do aluno, Ana Tavares, Lisboa, LIDEL.
- Praticar Português, Nivel intermédio, Helena Lemos, Ed. Lidel
- Gramática Activa 2, Lidel
- Vamos lá Continuar! Lidel Edições Técnicas.
- Dicionário do Português Básico, M. Vilela. Edições Asa.
- Português em Directo, Lidel Edições Técnica
- Manual de pronúncia e prosódia, de Luísa Coelho e Paula Oliveira, Lidel.

- Dicionário Ilustrado de português. Língua estrangeira. Língua segunda. Língua não materna, de Maria Libéria Matos. Porto Editora.
- Compreensão oral em ação B1/B2 mais de 100 exercícios com áudio, Carla Oliveira e Luísa Coelho, Lidel editora.
- Quem conta um conto acrescenta um ponto, atividades de leitura recreativa e escrita criativa B1/B2 de Ana Viegas, Lidel editora

Nível Intermedio B2:

- Português XXI, 2,3 Livro do aluno, Ana Tavares, Lisboa, LIDEL.
- Praticar Português, Nivel intermédio, Helena Lemos, Ed. Lidel
- Gramática Activa 2, Lidel
- Vamos lá Continuar! Lidel Edições Técnicas.
- Dicionário do Português Básico, M. Vilela. Edições Asa.
- Vamos lá Continuar! Lidel Edições Técnicas.
- Portugalizar, Edición Xerais
- Manual de pronúncia e prosódia, de Luísa Coelho e Paula Oliveira, Lidel.
- Dicionário Ilustrado de português. Língua estrangeira. Língua segunda. Língua não materna, de Maria Libéria Matos. Porto Editora.
- Português em Directo, Lidel Edições Técnica
- Compreensão oral em ação B1/B2 mais de 100 exercícios com áudio, Carla Oliveira e Luísa Coelho, Lidel editora.

- Quem conta um conto acrescenta um ponto, atividades de leitura recreativa e escrita criativa B1/B2 de Ana Viegas, Lidel editora

Nivel Avanzado C1.1:

- Hoje em Dia, Lidel Edições Técnicas
- Português Língua Viva, Editorial Teorema
- Dificultades del Portugués para Hispanohablantes de nivel avanzado, Ana Isabel Briones
- Courier Internacional (revista, presente na biblioteca da EOI)
- Mapa – Jornal de informação crítica (presente na biblioteca da EOI)
- Português, outra vez, de Helena Ventura e Parvaz Salimov C1/C2
- Português em foco 4, caderno de exercicios e aspetos culturais, Carla oliveira e Luísa Coelho C1/C2 Lidel editora
- Manual de pronúncia e prosódia, Luísa Coelho, Carla Oliveira e João Malaca Casteleiro, Lidel editora
- Compreensão oral em ação C1/C2 mais de 100 exercícius com áudio, Carla Oliveira e Luísa Coelho, Lidel editora.
- Quiosque literário, aprender português com a literatura, B2-C2, de Ana Bela Almeida, Gonçalo Duarte e Joana Meirim, Lidel editora.
- Português atual 3, C1/C2, Hermínia Malcata, Lidel editora.
- Vitória, vitória, acabou-se a história, atividades de leitura recreativa e escrita criativa C1/C2 de Ana Viegas, Lidel editora.

Nivel Avanzado C2:

- Português, outra vez, de Helena Ventura e Parvaz Salimov C1/C2

- Dificultades del Portugués para Hispanohablantes de nivel avanzado, Ana Isabel Briones
 - Hoje em Dia, Lidel Edições Técnicas
 - Português em foco 4, caderno de exercicios e aspetos culturais, Carla oliveira e Luísa Coelho C1/C2 Lidel editora
 - Português pela rádio, CO e EO de B2 a C2, Helena Lemos, Lidel editora
 - Manual de pronúncia e prosódia, Luísa Coelho, Carla Oliveira e João Malaca Casteleiro, Lidel editora
 - Compreensão oral em ação C1/C2 mais de 100 exercícos com áudio, Carla Oliveira e Luísa Coelho, Lidel editora.
 - Quiosque literário, aprender português com a literatura, B2-C2, de Ana Bela Almeida, Gonçalo Duarte e Joana Meirim, Lidel editora.
 - Português atual 3, C1/C2, Hermínia Malcata, Lidel editora.
 - Vitória, vitória, acabou-se a história, atividades de leitura recreativa e escrita criativa C1/C2 de Ana Viegas, Lidel editora.
- 6.4- Manuais de consulta recomendados para todos os niveis
- Dicionário de português língua estrangeira, Texto Editores
 - Dicionário Editora da Língua portuguesa (Edição de 2014), Porto Editora
 - Dicionário Editora de Espanhol Português (Edição de 2011, de Álvaro Iriarte), Porto Editora
 - Prontuário da língua portuguesa. Acordo Ortográfico, Porto Editora
 - Dicionário Académico de verbos portugueses, Porto Editora
 - Correspondência em português. Comunique de forma eficiente. Porto Editora

- Do Ñ para o NH, de Valentim Rodrigues Fagim, Através Editora
- Guia prático de fonética, acentuação e pontuação, c/CD de áudio, de Hermínia Malcata A2-C2, Lidel
- Manual de pronúncia e prosódia, Luísa Coelho, Carla Oliveira e João Malaca Casteleiro, Lidel editora
- Por falar nisso, Manual de expressão oral A1-C2, Ana Bóleo e Rita Dourado, Lidel editora
- Verbos no passado, 100 exercícios A2-C2 de Sofia Rente e Diana Oliveira, Lidel editora.
- Preposições em ação, 200 exercícios, A2-C2 de Carla Oliveira e Luísa Coelho, Lidel editora.
- Histórias de bolso, 21 contos de autores lusófonos, B2 – C1 de Gonçalo Duarte, Lidel editora.
- Vocabulário temático, exercícios lexicais, de Isabel Ruela e Renato Borges de Sousa A2-B2, Lidel editora
- Dicionário Global da língua portuguesa, A2-C2, de Jaime Coelho, Lidel editora.
- Expressões idiomáticas ilustradas, B1-C2, de Sofia Rente, Lidel editora.

Ligazóns recomendadas

- A Nossa Galáxia: <https://anossagalaxia.gal/>
- Dicionário Priberam da Língua portuguesa: <http://www.priberam.pt/dlpo/>
- Dicionários Online Porto Editora: <http://www.portoeditora.pt/espacolingua/portuguesa/dol/dicionarios-online/>
- Infopedia: <https://www.infopedia.pt/>

- Dicionário Michaelis: <http://michaelis.uol.com.br/>
- Dicionário Caldas Aulete: <https://aulete.com.br>
- Dicionário Electrónico Estraviz: <http://www.estraviz.org/>
- Dicionário Informal (C1-C2):
<https://www.dicionarioinformal.com.br/>
- Portal Galego da Língua: www.pglingua.org
- Instituto Camões: www.instituto-camoes.pt
- Resolver dúvidas: www.ciberduvidas.pt
- Lusopatía: <http://lusopatía.wordpress.com/>
- Euronews (B1): <https://pt.euronews.com/>
- Infominuto(A2/B1): https://www.youtube.com/watch?v=TyUP60LB6LI&list=PLalUdvyXGNuXRmKK7bW2T6LXGpzjT_ygJ
- Fumaça (C1/C2): <https://fumaca.pt/>

Recursos para autoaprendizaxe

- Site do Instituto Camões
- Fonética e fonología do português
- Etimología e origem das palavras - Dicionário Etimológico
- Dicionário de Gírias - Dicionário Popular
- WordReference.com
- Portal Galego da Língua - PGL.gal - A nossa língua na rede, a nossa língua no mundo
- Sobre o dicionário | Michaelis On-line
- Troca-troca BOAS-VINDAS AO TROCA-TROCA! - Troca-troca
- Dicionário Bilingue Linguee
- Dicionário Fonético
- Dicionário Estraviz

- Forvo: o guía de pronúncias. Todas as palabras do mundo pronunciadas por falantes nativos
- Dicionário Priberam da Língua Portuguesa
- Português com Susana
- Portuguese with Leo
- RTP Ensina

Recursos didácticos adaptados polo profesor

- Manual de Fonética. Lidel Edições Técnicas.
- Gramática Aplicada. Carla Oliveira. Texto Editores
- Português Lúdico. Lina Paula Pito. Lidel
- Vamos contar Historias. Helena Marques. Lidel
- Xogos variados: Scrable, Trivial Pursuit, etc.

Recurso audiovisuais e TIC

Todo o profesorado terá aulas virtuais on-line, na plataforma Moodle da escola. Para efectuar actividades de TICs cos alumnos, xa non contamos coa sala de computadores. Para actividades de busca de información na internet, usaremos o computador de clase, tanto o do profesor como o dos alumnos. Se con isto non fose suficiente, permitiremos o uso puntual dos teléfonos móbiles, apelando a un uso responsable dos mesmos. Faremos unha lista de aplicacións de teléfono móbil en portugués, para recomendar a instalación aos alumnos e traballar en casa. O centro conta con tabletas que se poden utilizar en aulas. Fíxose a instalación de software adecuado para traballo en lingua portuguesa, pero ao non funcionar en todos os espazos – ao cen por cento - a wifi do centro o seu uso é máis limitado.

→ Material extraescolar.

Posto que o alumnado está a estudar o portugués nun ámbito xeográfico próximo no que se fala esa lingua estranxeira – pero familiar -, a aprendizaxe debe continuar fóra da aula e o profesorado de portugués debe procurar que así sexa. Para isto debe levar a cabo unha serie de actuacións:

- Diseñar tarefas que animen o alumnado a usar o portugués fóra da aula (comprensión e expresión oral) nas breves viaxes particulares a Portugal.
- Proporcionar información na aula das actividades que teñen lugar na Coruña en lingua portuguesa (ciclos de cinema, encontros gastronómicos, encontros con portugueses, brasileiros, etc.).
- Fomentar a relación na aula coa auxiliar de conversa para coñeceren a cultura portuguesa e, a partir de aí, crear posíbeis actividades.
- Fomentar a participación do alumnado nas actividades programadas polo departamento, deseñando cando sexa posíbel actividades de aula para explotar estas ocasións ao máximo.

10. Valoración e procedementos de revisión da programación didáctica

A aplicación práctica da programación didáctica esixe unha reflexión e avaliación sistemática dos elementos fundamentais que a compoñen. Podemos identificar diferentes elementos avaliábeis a partir do proceso de ensino-aprendizaxe.

Avaliación dos obxectivos. Valorarase:

- Se se adaptan ao currículo.
- Se se adecúan aos obxectivos xerais de cada etapa.

- Se se adaptan aos coñecementos e capacidades reais do alumnado nun nivel óptimo para o éxito do proceso de aprendizaxe.
- Se teñen redundancias ou contidos innecesarios.

Avaliación dos contidos. Observarase:

- Se se adaptan ao currículo.
- Se concretan os obxectivos propostos.
- Se mostran unha lóxica interna.
- Se teñen en conta unha perspectiva plurilingüe.
- Se inclúen autoavaliación do/da estudante.

Avaliación do conxunto da experiencia educativa. Valorarase:

- Se permite o tratamento de diferentes dimensións de contido para acadar os obxectivos propostos.
- Se permite unha adaptación para a atención á diversidade en función dos requirimentos, propostas e ideas do alumnado.
- Se ten en conta o proceso de autoavaliación e autoaprendizaxe do alumnado.

Avaliación dos recursos didácticos. Valorarase:

- Se apoian a interacción entre o alumnado e entre profesorado-alumnado.
- Se se utilizan recursos habituais da vida cotiá non creados con fins didácticos do tipo de trípticos, xornais, folletos etc.
- Se son útiles para o desenvolvemento dos contidos e o alcance dos obxectivos.
- Se permiten exercitar diferentes formas de expresión.
- Se son atractivos na presentación dos temas.
- Se estimulan as diferentes formas receptivas.
- Se son adecuados para o seu uso creativo.
- Se estimulan a participación activa do/da estudante, a súa creatividade, autonomía e socialización.
- Se a/o estudante colabora dalgún xeito na súa escolla.

Para analizar estes aspectos, a programación estará suxeita a dous tipos de avaliación: de progreso e final. A avaliación de progreso permitirá unha mellor aplicación da programación á hora de desenvolver a de aula e un axuste máis adecuado ás necesidades do alumnado. A avaliación continua da programación permite adaptala na medida do posible ás necesidades que se vaian detectando durante todo o proceso de ensino aprendizaxe.

A avaliación final terá como obxectivo a revisión da programación dun ano escolar para o seguinte, para reformular aqueles aspectos que se considere oportuno.

Os instrumentos de avaliación da programación que se empregarán serán os seguintes:

- Reunións de coordinación. Estas reunións permitirán unha avaliación progresiva da programación, co fin de adaptala ás necesidades do alumnado e facer os axustes precisos para que os obxectivos programados sexan acadados con maior éxito.
- Reunións de avaliación final. Estas reunións de final de curso terán como obxectivo a análise do desenvolvemento da programación e reflectiranse na memoria final do departamento aqueles apartados que precisan ser modificados ou reformulados.
- Memoria final. Este documento comprenderá, entre outros puntos, a serie de aspectos da programación que sería preciso reformar para adaptala, tanto ao tempo dispoñible, como ás necesidades do alumnado, como a un mellor axuste co establecido no currículo. Todos os aspectos que cómpre reformar consignados na memoria deberán terse en conta á hora de elaborar a programación didáctica do ano seguinte.
- Enquisas de interese entre o alumnado. Este instrumento permite coñecer a súa opinión respecto da adecuación do libro de texto, das actividades propostas, da temporalización seguida e do traballo de aula, entre outros datos.

□ Estatísticas. Despois de facer a avaliación final do alumnado, estudaranse os datos estatísticos respecto do número de aprobados, suspensos e non presentados por cada curso, co obxectivo de detectar un posible abandono e fracaso escolar ligado a desaxustes na programación didáctica.

Avaliación dos criterios de avaliación: serán feitas reunións todos os anos para estandarizar e unificar os criterios, o método e o sistema de aplicación das táboas de avaliación. Para iso, distribúense copias de exames escritos dos diferentes niveis, e realízanse audicións de exposicións orais conxuntamente os membros do departamento para verificar os desvíos e disonancias na hora de outorgar unha cualificación numérica aos exames que se distribuíron. Coméntanse os desvíos e esclarécense os métodos.

Polo tanto:

Os procedementos para que o departamento coordine, valore e revise o desenvolvemento e o resultado da súa programación didáctica son os indicados a continuación:

- fomento de enquisas de autoavaliación dos alumnos.
- fomento de enquisas de autoavaliación dos profesores.
- Guías de análise.
- Creación dun banco de actividades por curso e nivel.
- Pilotaxe da programación didáctica por parte do departamento.

No departamento programárase, na medida do posible, na súa reunión departamental un punto sobre o cumprimento da secuenciación dos contidos e dos obxectivos, no que se dará conta das dificultades –de habelas- no cumprimento da secuenciación de contidos e, mesmo, das decisións que se puidesen tomar a ese respecto.

A memoria final do curso será considerada como o momento axeitado para reflexionar e revisar todos os contidos presentes na programación e o seu grao de desenvolvemento.

Exemplos de enquisas:

Sondaxe para testar a programación:

Enquisa no fin de cada cuadrimestre para testar o resultado da programación:

A. Sondaxe para o primeiro cuadrimestre

1. Consideras que os contidos e obxectivos incluídos no primeiro cuadrimestre son apropiados para este ano académico e nivel?

R:

2. Mudarías algún deles para o segundo cuadrimestre?

Cales?

R:

3. Incorporades neste cuadrimestre algún contido ou obxectivo novo? Engadirías algún contido do segundo cuadrimestre no primeiro? Cales?

R:

4. Parécenche suficientemente claros os criterios de avaliación establecidos para este cuadrimestre?

R:

5. Cres que os alumnos teñen completada a formación proposta no departamento até esta altura?

R:

6. Hai algún elemento que teña sido descoidado na redacción da programación didáctica, e que agora consideras necesario para o seu desenvolvemento? Cales?

R:

B. Sondaxe para o segundo cuadrimestre

1. Consideras que os contidos e obxectivos que o departamento determinou na programación didáctica son apropiados para este ano e nivel?

R:

2. Mudarías algún deles para o vindeiro ano? Cales?

R:

3. Incorporarías nalgún curso algún contido ou obxectivo novo?

R:

4. Parécenche suficientemente claros os criterios de avaliación establecidos polo departamento para este ano académico?

R:

5. Cres que os alumnos teñen completada a formación que foi proposta polo departamento até esta altura?

R:

6. Hai algún elemento que teña sido descoidado na redacción da programación didáctica, e que agora consideras necesario para o seu desenvolvemento? Cales?

R:

Enquisa para avaliar as necesidades de formación do departamento.

CONTIDO DO TIPO DE FORMACIÓN DESEXADA

APLICACIÓN À DOCENCIA

DISPONIBILIDADE DE HORARIO E MOBILIDADE PARA FACER O CURSO

NIVEL REQUERIDO A RESPEITO DOS CONTIDOS:

1. INICIACIÓN

2. INTERMEDIO

3. AVANZADO.

4. APERFEIZOAMENTO

CONSIDERO ESTA FORMACIÓN:

1. URXENTE

2. NECESÁRIA

3. DESEXÁBEL

11. Procedementos para o seguimento alumnado: ausencias, abandono e resultados.

- Coa finalidade de garantir a presenza do alumnado de portugués á EOI da Coruña e en relación coa promoción da asistencia a clase do alumnado e co seu éxito escolar, o departamento de portugués:
 - Promoverá medidas e recursos que favorezan a participación presencial do alumnado e compensen as carencias ou dificultades que poidan presentar.
 - Informará especificamente da flexibilidade do ensino de portugués nas etapas dos diferentes niveis: A2-B1-B2-C1.1-C2 ou nunha única etapa: Monográficos ou Formación de Profesorado.
 - Sensibilizará o alumnado sobre a importancia das aulas presenciais, sen exclusión dos recursos e actividades da aula virtual e en liña.
 - Facilitará a presenza do alumnado no propio centro, promovendo, de ser o caso, a participación real nos diferentes espazos da EOI da Coruña.
 - Terá a disposición do alumnado o correo electrónico do departamento e dos profesores de portugués – alén da aula virtual - para unha comunicación directa sobre calquera información específica.

- Os procedementos que se usarán para realizar o seguimento interno do alumnado do departamento serán os seguintes:
 - Análise: Observación persoal – durante as aulas presenciais – para detectar problemas de asistencia que poderán ser analizados.
 - Rexistro: As ausencias ficarán recollidas no control de faltas de Centrosnet.

- Coordinacións: Nas reunións mensuais do departamento avaliaranse e coordinaranse os problemas de asistencia dos alumnos. Tamén haberá unha comunicación directa coa xefatura da EOI da Coruña para acadar máis información – se for preciso – así como eventuais reunións sobre asistencia- ausencia do alumnado de portugués.
- Reunións: Serán mensuais e analizaranse os problemas de asistencia dalgúns alumnos e comentaranse os casos específicos tomando como base os datos de asistencia- ausencia retirados das listas de faltas de Centrosnet.

12. Avaliación interna do departamento

Os procedementos que se usarán para realizar a avaliación interna do departamento son os seguintes:

Observación: a simple observación persoal permítenos detectar problemas, erros e carencias que poderían ser remediados. A estas observacións pódense engadir outras derivadas da análise de situacións anómalas ou estrañas e das queixas de alumnas e alumnos.

Contacto persoal: o facto de sermos un departamento pequeno de só 3 profesores que acostuma organizar actividades para o conxunto de alumnado de portugués, obriga-nos a coincidir a totalidade do profesorado en moitos e diferentes momentos da semana para alén da reunión de departamento. Neses momentos avalíase a marcha das actividades, a adecuación da bibliografía, os problemas cos alumnos, etc.

Reflexión en grupo: esta pode facerse entre os seguintes colectivos:

- nas reunións de departamento, con todo o profesorado
- nas reunións de coordinación de nivel

- na CCP e noutras reunións co equipo directivo

Enquisas: poden ser dirixidas ao profesorado a mediados de curso ou ao finalizar este. Efectivamente, alén desta avaliación 'en proceso', no fin do ano distribuirá-se unha enquisa en que será avaliado polos profesores — e se for posíbel, tamén polos alumnos — o funcionamento do Departamento no seu conxunto. Para optimizar a utilidade do cuestionario, este deberá seguir algunhas normas:

- Anonimato: non se poderá pedir nome nin sinatura, evitarase que haxa que escribir á man e non se farán preguntas identificadoras.
- Motivación e información: débese informar previamente da utilidade da enquisa e posteriormente dos resultados.
- Brevidade.

O principal problema da enquisa, a pesar destas “precaucións”, será a inevitable subxectividade das percepcións dos suxeitos entrevistados. Un modelo de enquisa relativo á avaliación interna do departamento pode ser o seguinte:

Como podemos mellorar o noso departamento?

Por favor, marca os seguintes aspectos do 1 ao 5 tendo en conta que 1 será a valoración máis baixa e 5 a máis alta. Deixa tamén os teus comentarios sobre como cres que as cousas se poden mellorar.

1. Como valorarías os seguintes aspectos do Departamento de Português?

1 2 3 4 5

Como poden mellorar?

2. Recursos didácticos: 1 2 3 4 5

Como poden mellorar?

3. Reunións de departamento: 1 2 3 4 5

Como poden mellorar?

4. Reunións de coordinación: 1 2 3 4 5

Como poden mellorar?

5. Aulas virtuais: 1 2 3 4 5

Como poden mellorar?

6. Organización dos exames: 1 2 3 4 5

Como pode mellorar?

7. Comunicación co xefe do departamento: 1 2 3 4 5

Como pode mellorar?

8. Outras cuestións:

Algún outro comentario?

En resumo, os procedementos que se usarán para a avaliación interna do departamento son os seguintes:

1. Reflexión en grupo:

- En reunións de coordinación de curso
- En reunións de departamento
- En reunións entre a xefatura de estudos e a xefatura de departamento
- Na CCP e outras reunións co equipo directivo

2. Observación:

A observación persoal permite detectar problemas, erros e carencias que poderían ser remediados.

Outras observacións son as derivadas da análise de situacións anómalas ou estrañas e das queixas de alumnas e alumnos.

Exemplo de enquisa máis sinxela:

CONTIDO DO TIPO DE FORMACIÓN DESEXADA

APLICACIÓN Á DOCENCIA

DISPONIBILIDADE DE HORARIO E MOBILIDADE PARA FACER O CURSO

NIVEL REQUERIDO A RESPEITO DOS CONTIDOS:

1. INICIACIÓN

2. INTERMEDIO

3. AVANZADO.

4. APERFEIZOAMENTO

CONSIDERO ESTA FORMACIÓN:

1. URXENTE

2. NECESARIA

3. DESEXÁBEL

13. Apéndice

a. / i. Da nosa programación en PROCEDIMENTOS E INSTRUMENTOS DE AVALIACIÓN QUE SERÁN ADAPTADOS SEGUNDO A TEMPORALIZACIÓN E SECUENCIACIÓN DE CADA NIVEL.

Ver Decreto 81/2018, de 19 de xullo: Alíneas: 1.3, 2.3, 3.3, 4.3 e 5.3 para as diferentes destrezas.

Ver e comparar coas modalidades de avaliación:

Avaliación

Modalidades	
1. Inicial	2. Formativa
3. Promoción ou Sumativa	4. Certificadora
5. Autoavaliación	6. Mínimos esixibles en diferentes niveis

1. AVALIACIÓN INICIAL OU DE DIAGNÓSTICO

É unha clasificación fundamentada no momento da aplicación. No inicio de cada momento importante do ensino-aprendizaxe, importa verificar primeiramente os niveis de aprendizaxe dos alumnos, de modo a tomar eses niveis como referencia para a planificación. É mais: no inicio do ano lectivo importará mesmo verificar as características sociolingüísticas, os coñecementos e as capacidades e competencia dos alumnos. Esta clase de avaliación desígnase co nome de *avaliación inicial* ou *avaliación de diagnóstico*.

A avaliación inicial é a que pode fornecer mais información, pois o punto de partida dos alumnos non é necesariamente homoxéneo.

2. AVALIACIÓN FORMATIVA OU DE REGULACIÓN (puntual ou continua)

A avaliación formativa o que fai é avaliar e informar o alumno normalmente de xeito cualitativo sobre o ben ou o mal que vai no curso (cuestión fundamental para a aprendizaxe). Esta avaliación é usada para guiar e mellorar os procesos de ensino-aprendizaxe.

Por outra parte, a característica principal deste tipo de avaliación é a prontitude.

A avaliación formativa ten, portanto, unha función de regulación permanente e continúa do proceso de ensino/aprendizaxe. Preocúpase de recoller información referente a alumnos que poida contribuir para mais facilmente se atinxiren os obxectivos didácticos.

Esquemáticamente, a avaliación formativa ou de regulación preocúpase do seguinte:

Fornecer ao profesor e ao alumno, en calquera momento do proceso de ensino-aprendizaxe, datos sobre o desenvolvemento dese proceso na aula, principalmente:

- Os momentos en que se verifican progresos por parte do grupo ou do alumno, ben como as presumíbeis causas dese progreso.
- Os momentos en que a aula fracasou ou ficou bloqueada, ou que o mesmo aconteceu co alumno, ben como as presumíbeis causas desa situación.
- Os momentos en que a organización do ensino non motivou nen implicou os alumnos, ben como as respectivas causas.

d) Asegurar o axuste regular das actividades de ensino-aprendizaxe, a partir dos datos reguladores que van sendo collidos.

A avaliación formativa farase a través de diferentes espazos e actividades:

- Participación nas tarefas de diferentes actividades de lingua na aula presencial.
- Interacción nas reflexións e correccións de erros das tarefas traballadas.
- Participación na aula virtual a través dos recursos/actividades facilitadas.
- Participación nas actividades extra lectivas (culturais, biblioteca, etc).

Nos primeiros días do ano lectivo, entre setembro, todos os alumnos de todos os grupos e niveis terán unhas probas de avaliación inicial, de diagnose, meramente informativas, para verificar o nivel de que parten e as diferenzas de nivel entre eles e entre as 4 destrezas principais (falar, entender o falado, escribir e entender o escrito). O resultado destas probas unicamente serve para a planificación docente.

A avaliación formativa será aplicada aos alumnos de portugués de tres maneiras: avaliación continua informativa, (e, ás veces, cualificativa) autoavaliación informativa e co-avaliación informativa. Veremos despois como será aplicada en cada unha das seccións correspondentes.

Avaliación continua é normalmente informativa, por razóns de prontitude. Tamén entre nós será así. Para este departamento e para os alumnos de Portugués, a avaliación continua será feita polo profesor fundamentalmente e nalgúns casos polos alumnos (vexa-se máis abaixo autoavaliación e coavaliación). Para nós, na avaliación continua será tido en conta:

- a) as pequenas probas parciais, testes, tarefas, actividades e exercicios (do libro ou fotocópias ou na Aula Moodle).
- b) interacción oral co profesor e cos colegas, real ou de simulación (comprar-vender, convidar, pedir, ...), debates, exposicións orais,...
- c) traballos, composicións, comprensións orais e escritas, expresións e interaccións orais e escritas, competencias: lingüística, comunicativa... interferencias lingüísticas, competencia de aprendizaxe (nomeadamente as capacidade de estudo <QECR 5.1.4.>).
- d) mediación.
- e) participación e colaboración.
- f) progresión e avances.
- g) asistencia ás clases.

Fica claro pois que non se avalía unicamente un resultado positivo ou negativo na realización dunha tarefa. Avaliar non é só cualificar. Alén diso, non só as catro destrezas serán obxecto da avaliación continuada. Tamén o conxunto da

competencia lingüística, comunicativa, interferencias lingüísticas, léxico e mediación será avaliado através de probas, tarefas e actividades *ad hoc* (con uso da língua escrita, oral ou ambas en simultáneo) ou tamén por medio das probas, tarefas e actividades habituais de comprensión e de expresión (oral, escrita ou ambas).

A avaliación contínua será aplicada case constantemente á lingua oral (expresión, comprensión e interacción) pois a cada momento das intervencións dos alumnos nas aulas o profesor fará microavaliacións (expresións do tipo “muito bem”, “ótimo”, “tende pronunciar as sonoras”, “*quando for, não quando seja*”, “*vaia não, é vá*”... ou repetir unha palabra ou secuencia para o alumno se autocorrixir... son actos de microavaliación informativa). Dunha maneira un pouco menos rápida en aplicación de resultados pero tamén en acto de avaliación continua será na anotación de resultados de expresión e interacción orais en táboas e cadros, ou no caderno de turma (ou na Aula Moodle), elaborados polo profesor para tal fin, co obxectivo de avaliar aspectos relativos á competencia na oralidade, nas intervencións nas aulas, en debates, en actividades de simulación, etc. Na docencia de linguas (linguas vivas) isto é o que se está a facer dende hai moito tempo. Outra cousa é a parte escrita, onde a avaliación continua é feita a través das tarefas, actividades e exercicios (de libro ou fotocopias) no final dun tempo dado ou en sesións diferentes (en días seguintes e non nese mesmo día). Aínda así continúa a se cumprir o principio da prontitude no resultado da avaliación.

A todo o momento durante o curso e en todos os niveis haberá avaliación continua, autoavaliacións e coavaliacións durante a realización das diversas tarefas e exercicios, para verificar progresos, corrixir defeitos, e en fin orientar os alumnos, especialmente no ámbito da expresión e interacción oral.

3. AVALIACIÓN DE PROMOCIÓN OU SUMATIVA (puntual, parcial ou final)

Esta clase de avaliación avalía cuantitativamente e asigna cualificacións ás actividades, tarefas, exercicios... ao longo do ano. Esta avaliación acredita o nivel atinxido en relación ao obxectivos e contidos propostos e serve para certificar ese nivel. Esta avaliación ten que necesariamente ser precisa e fiable e ter o máximo

posíbel de adecuación, equidade e transparencia xa que está en xogo o propio expediente do alumno, que é un documento oficial que pode chegar a ter bastante transcendencia. Precisamente por isto mesmo, non é especialmente crítico que os resultados desta avaliación non aparezan dispoñibles con prontitude.

A avaliación sumativa preocupa-se en proporcionar ao profesor dados que lle permitan determinar o nivel atinxido por cada alumno e cualificar ese nivel. A avaliación sumativa, esquematicamente, preocupa-se co seguinte:

Os datos recollidos na óptica da avaliación sumativa poden, por veces, servir igualmente para a avaliación formativa. A condicionante é a intención con que eses datos son apreciados e tratados. Estes datos deben ser cualificados, con base en escalas previamente definidas, cuantitativas e cualitativas, e deben ser recollidos nun rexistro permanente, sempre que posíbel fora da aula. As escalas numéricas só deberán ser utilizadas relativamente a momentos do proceso de ensino-aprendizaxe en que todos os alumnos do grupo sexan avaliados ao mesmo tempo e en función dos mesmos problemas, e nos momentos de balanço periodal trimestral, cuatrimestral ou anual.

Na mesma perspectiva, os traballos de grupo deben ser avaliados en termos cualitativos.

Coa lexislación vixente fican establecidas unhas escalas combinadas. Para o nivel A2 a escala de 0 a 100, combinada coa escala de Apto/Non Apto, sendo Apto con 60 puntos ou máis. Para os restantes niveis, de B1 a C2, a escala de 0 a 125, combinada coa escala de Apto/Non Apto, sendo Apto con 65%, ou sexa, 81,25 puntos ou máis.

A avaliación oficial (de alumnos presenciais e non presenciais) das EOI é cualificativa de carácter cualitativo: APTO / NON APTO / NON PRESENTADO.

Os cursos que oferta este departamento de portugués son todos terminais de nivel e polo tanto a cualificación final é APTO / NON APTO / NON PRESENTADO.

4. AVALIACIÓN CERTIFICADORA

A avaliación cualificativa e certificadora dos cinco niveis ofertados polo departamento de portugués, Básico A2, Intermedios B1 e B2 e Avanzados C1 e C2, realizarase durante o mes de xuño (e setembro para os alumnos oficiais con algunha parte -ou todas- suspensa) despois de realizar as chamadas PROBAS DE CERTIFICACIÓN. Estes meses son teóricos, susceptíbeis de alteracións por causa da pandemia como aconteceu neste ano lectivo pasado que foron en setembro e outubro respectivamente.

As probas de certificación do nivel Básico A2 e Intermedio B1 son elaboradas por cada EOI e as datas son tamén marcadas por cada EOI.

As probas de certificación do nivel Intermedio B2 e as dos niveis avanzados C1 e C2 son elaboradas polos profesores das EOI, validadas por unha comisión e un coordinador, e realizadas no mesmo día e hora en todas as EOI, salvo as partes de expresión oral (agora co nome de *producción e coprodución de textos orais e mediación*), cuxas datas e horas son marcadas por cada EOI.

As probas serán avaliadas tomando como referencia os obxectivos, as competencias e contidos, e os criterios de avaliación recollidos nos currículos oficiais (*vid. supra 1.1*)

Os alumnos do cursos de Portugués obteñen o certificado de nivel cando superan a proba final ou terminal de certificación.

CRITERIOS DE AVALIACIÓN DAS PROBAS DE CERTIFICACIÓN.

Os criterios de avaliación das probas de certificación van referidos aos currículos oficiais e constan nesta programación nas partes finais de cada actividade, que son cinco en cada nivel. As probas de certificación son comúns para todas as modalidades e réximes de ensino.

Os alumnos non presenciais (de réxime libre) só terán dereito a participar nas probas de certificación que se realizaren na convocatoria única de xuño. Cada parte que non se realice será cualificada con “Non Presentado” e nota final “Non Apto”. Se non se realiza ningunha parte, entón a nota final será “Non Presentado”.

Os alumnos presenciais (de réxime oficial) estarán eximidos de realizar na convocatoria extraordinaria de setembro aquelas partes da proba que tivesen aprobado en xuño, conservando a puntuación obtida para o cálculo da cualificación final. Nos niveis B1, B2, C1 e C2 poderán, non obstante, realizar tamén ~~en setembro~~ as partes que xa aprobaron ~~en xuño~~ para poderen subir nota e conseguiren así unha porcentaxe global do 65% ou máis. No caso de realizaren en setembro a parte xa aprobada en xuño obterían a nota mais alta das dúas.

Os alumnos que non obtiveren a cualificación de apto nas probas de certificación dos diferentes niveis poderán solicitar unha certificación académica de teren alcanzado o dominio requirido nalgunha das partes (actividades) que as probas avalían.

PARTES E CRITERIOS DE CUALIFICACIÓN DAS PROBAS DE CERTIFICACIÓN

Abreviaturas:

CTO: Actividades de Comprensión de Textos Oraís CTE: Actividades de Comprensión de Textos Escritos

PCTO: Producción e Coprodución de Textos Oraís / PCMTO: Producción e Coprodución e Mediación de textos Oraís

PCTE: Producción e Coprodución de Textos Escritos / PCMTE: Producción, Coprodución e Mediación de Textos Escritos

M: Mediación

PARA O NIVEL A2:	PARA OS NIVEIS B1, B2, C1 e C2:
4 partes (100 puntos)	5 partes (125 puntos)
Puntuación de cada parte: 25% do total	Puntuación de cada parte: 20% (25 puntos)
Mínimo para aprobar cada parte: 60% (15)	Mínimo para compensar 50% (12,5)
CTO: 3 tarefas, en total 25 ítems	CO: 3 tarefas, en total 25 ítems
CTE: 3 tarefas, en total 25 ítems	CE: 3 tarefas, en total 25 ítems

<p>PCOM: 2 tarefas, 1 delas inclúe a mediación</p> <p>PCEM: 2 tarefas, 1 delas inclúe a mediación</p> <p>Mínimo para aprobar: 60% da puntuación total da proba (60)</p>	<p>PCO: 2 tarefas.</p> <p>PCE: 2 tarefas.</p> <p>M: 2 tarefas, unha oral e outra escrita</p> <p>Mínimo para aprobar: 65% da puntuación total da proba (81,25)</p>
---	---

RECLAMACIÓNS NAS PROBAS DE CERTIFICACIÓ. N.

Os resultados das probas de certificación son publicadas na plataforma de Internet “Centrosnet”, á que se pode entrar desde o *site* da EOI. Estas cualificacións son accesibles de maneira individual por cada candidato, con código de acceso e palabra pase.

PARA TODOS OS NIVEIS

A2, B1, B2, C1 e C2:

Circular 8/2019, da Dirección Xeral de Educación

Circular 1/2020 do 13 de febreiro de 2020

Circular 3/2020 do 2 de xullo de 2020

Calquera persoa candidata que estea en desacordo coa súa cualificación final poderá presentar unha reclamación ante a dirección da escola oficial de idiomas.

A dirección da escola resolverá nos dous días hábiles seguintes á presentación da reclamación, ratificando ou rectificando a cualificación. Para iso, solicitaralle ao departamento o correspondente informe, no que deben constar as causas da ratificación ou rectificación da nota, e informará por escrito o alumnado implicado da resolución adoptada.

De continuar o desacordo coa cualificación, poderase interpoñer un recurso de alzada perante a xefatura territorial da consellería competente en materia de educación contra a resolución da dirección da escola, nun prazo dun mes a partir do día seguinte ao da súa recepción.

5. AUTOAVALIACIÓN E COAVALIACIÓN

As estratexias de autoavaliación e coavaliación poden usarse como base para a organización dun sistema de avaliación que proporcione **información con prontitude**, aínda que para iso teñamos que renunciar, como xa foi explicado arriba, á precisión e á fiabilidade. Nós utilizaremos cos nosos alumnos de Portugués a autoavaliación e a coavaliación como **formas de avaliación continua informativa, non cualificativa**. Unha das vantaxes destas estratexias é que os alumnos poidan ser colaboradores do profesor. Se os alumnos colaboran co profesor na avaliación as únicas dúas opcións de que dispomos son: avaliarse a si propios (autoavaliación) ou avaliar outros colegas (coavaliación). Concretamente, cando se utiliza a estratexia da autoavaliación é o propio alumno quen determina en que medida o seu traballo está ben ou mal seguindo as instrucións do profesor. No caso da coavaliación, cada alumno avalia o traballo de un ou varios dos seus colegas, tamén seguindo as instrucións do profesor. A autoavaliación e a coavaliación proporcionan información inmediata.

Todo isto pódese aplicar durante a realización das actividades de lingua na aula presencial a través de diferentes reflexións entre o alumnado ou co profesor sobre as propias producións orais ou escritas das tarefas traballadas.

Autoavaliación:

A autoavaliación ten dúas virtudes e beneficios para os alumnos:

- a) os alumnos van interiorizando os criterios de corrección que o profesor fai explícitos a través das instrucións para a autoavaliación e polo tanto isto permite que os alumnos axusten cada vez máis as súas respostas ao que se espera deles, e
- b) os alumnos desenvolven o hábito da reflexión e a identificación dos propios erros, cuestión fundamental cando se trata de formar persoas con capacidade para aprender de forma autónoma.

É mais fácil e talvez mais obxectiva a autoavaliación da componente escrita do que da oral. Na parte escrita (comprensión e expresión escritas) a autoavaliación baséase na comparación da opción realizada polo alumno coa solución “oficial”, trátase de identificar as diferenzas e recoñecer aquelas que corresponden a erros ou

xustificar que son variacións admisíbeis. É moi importante que o alumno entenda a importancia de facer con rigor a comparación do propio co resultado “oficial”.

Coavaliación:

A coavaliación ten as mesmas virtudes que as indicadas antes para a autoavaliación pero, ademais, ten estas outras:

a) Os alumnos esfórzanse máis impulsados pola motivación de querer quedar ben ante os ollos dos seus colegas de grupo.

b) Os alumnos desenvolven o hábito de criticar de forma construtiva o traballo realizado polos colegas cos que van ter que continuar colaborando.

A coavaliación proporciona retroalimentación aos colegas do grupo e é un factor para a calidade da autoaprendizaxe. A coavaliación anima a que os alumnos se sintan parte dunha comunidade de aprendizaxe e convida a que participen nos aspectos chave do proceso educativo facendo xuízos críticos do traballo dos colegas. Aínda así, os aspectos loxísticos e organizativos da coavaliación son moito máis complicados que os da autoavaliación, porque os resultados dos traballos, tarefas e exercicios dos alumnos deben ser recollidos e redistribuídos para seren avaliados por outros.

6. MINIMOS ESIXIBLES EN DIFERENTES NIVEIS

Un mínimo esixible é o grao de competencia ao que o alumnado debe chegar para demostrar o dominio dun nivel. A cada obxectivo da programación correspóndelle un criterio de avaliación e a cada criterio de avaliación un mínimo esixible. Este mínimo serviranos para fixar unha escala e isto podemos consultar nos mínimos esixibles nos criterios de avaliación dentro das actividades (competencias e contidos).